

specijalno izdanje
časopisa „Galaksija“
jun 1987.
cena 500 dinara

izdaje BIGZ

izlazi jedanput mesečno

računari 27

umetak
na 32 strane

sa
bejzika
na c

periferijska
oprema
katalog
pc kartica

programeri
govore

u
traganju
za
savršenim
programom

komercijalni
softver

ms
windows

računari
u izlogu

IBM
Personal
System 2

U
ovom
broju

PC je mrtav, živeo PC!

GOODBYE IBM!

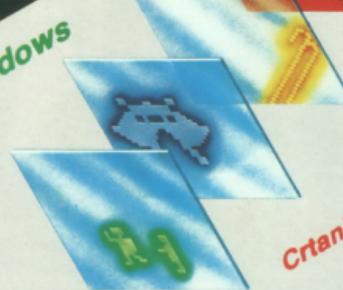
WELL
MISS
YOU!

IBM Personal System/2

Umetak:
Sa bežika
na C

MS Windows
str. 58

Crtanje na bežiku str. 50

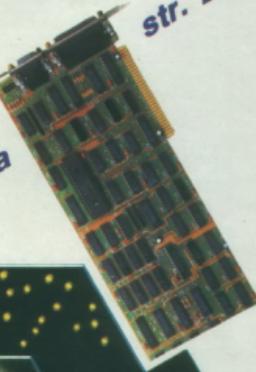
Veštačka
inteligencija

str. 9

str. 18

Katalog
PC
kartica

27

računari

specijalno izdane
časopisa „Galaksija“
izlazi jedanput mesečno
izdaje BIGZ
jun 1987.
cena 500 din.

Izdaje
Beogradski izdavačko-grafički
zavod
11000 Beograd
Bulevar vojvode Mišića 17

Telefoni
650-161 (redakcija)
653-748
650-528 (prodaja)
651-793 (propaganda)

Generální direktor
Dobroslav Petrović
V.d. direktor sektora Izdavačko-novinska delatnost
Antun Marić

V.d. glavni i odgovorni urednik
Gavrilo Vučković
Odgovorni urednik

Jova Regasek
Likovno-grafičko uređenje
Mirko Popov

Redakcija časopisa „Galaksija“
Tanasije Gavranović, urednik
Esad Jakupović, v.d. zamenar glavnog i odgovornog urednika
Aleksandar Milinković, urednik
Jova Regasek, odgovorni urednik
Zorka Šimović, sekretar redakcije
Srđan Stojančev, novinar
Gavrilo Vučković, v.d. glavni i odgovorni urednik

Stručni saradnici
Radomir A. Mihajlović, Dejan Ristanović,
Dušan Slavić, Nevenka Spalević,
Andelko Zgorelec

Spojina redakcija
Branko Đaković, Dejan Ristanović,
Jelena Rupnik, Jovan Stukljan, prof.
dr Dušan Slavić, Nevenka Spalević,
Vlada Stojiljković, Zoran Životić

Stalni saradnici
Nada Aleksić, Ninoslav Čabrić,
Branko Đaković, Voja Gašić, Branislav
Hebrang, Željko Juric, Radomir
A. Mihajlović, Zvonimir Makovec,
Blažimir Mišić, Dejan Muhamamedagić,
Ivan Nador, Zoran Obradović,
Miodrag Potonjek, Dejan Ristanović,
Jelena Rupnik, Dušan Slavić,
Jovan Stukljan, Nevenka Spalević,
Zvonimir Višnjić, Zarko Vukosavljević,
Andelko Zgorelec, Zoran Životić

Izdavački savet „Galaksije“
Dr Rudi Debeljak, prof. dr Branislav
Dimitrijević, (predsednik), Radovan
Đrasković, Tanasije Gavranović, Živorad
Glišić, Esad Jakupović, Velimir
Maslač, Nikola Pajić, Željko
Perunović, prof. dr Momčilo Ristić,
Vlada Ristić, dr inž. Miodrag Teofilić,
Vidjoko Veličković, Velimir
Vasović, Miliivoje Vučković

Štampa
Beogradski izdavačko-grafički
zavod
11000 Beograd
Bulevar vojvode Mišića 17

Adresa redakcije
11000 Beograd
Bulevar vojvode Mišića 17/III
Rukopisi se ne vraćaju

PREPLATA ZA RAČUNARE
za Jugoslaviju
za jednu godinu — 6.000
za pola godine — 3.000

Za inostranstvo:
22 U\$, 39 DM, 13 Istrg, 33 Švfr,
136 Švkr., 131 Fr. ili 12.000 din

Na osnovu mišljenja Republičkog
sekretarijata za kulturu broj 413-
77/72-031 i „Službenog glasnika“
broj 26/72, ovo izdanie oslobođeno
je poreza na promet.

Sadržaj

4/Load „Dragi Računari“

5/Šta ima novo

9/Računari u izlogu

Rapsodija u plavom

14/Programeri govore

U traganju za savršenim programom

16/Peek and Poke Show

18/Veštacka inteligencija

Ovo malo pameti

20/Dejanove pitalice

22/Periferijska oprema

Katalog PC programa

27/Umetak: Sa bežika na C

43/Mali oglasi

48/Računari u akciji

Garancija bez garancije

50/Računari i grafika

Loptica skočica i druge priče

52/Programerska radionica

54/Računarski algoritmi

56/Knutova štamparija

58/Komerčijalni softver

MS Windows: Ne nagnji se
kroz prozor

62/Razbarušeni sprajtovi

U sledećem broju

Umetak iz pera Zorana Životića

SVE MS DOS funkcije

Tema broja, ali koja

Bili ste počeli (posle dvije godine čekanja), pisati o džepnim računarima, a onda to prekinuli. Zato?

Znate li koliko je mnogo vlasnika ovih računara kod nas (tolikoj ih je, prije svega, zbog djevojčične rubrike u „Galeksiji“) koji su potpuno prestali kupovati računarske časopise zbog toga što nemaju nikakvu podršku odatle. Tek što sam pomislio „bit će od toga nešto“, vi ste prekinuli pisanje i time još jednom izigrali ogromnu armiju potencijalnih čitalaca. Ako se zaista smatraate listom za prave programere, onde bi, valjda, trebali znati da prave programeri koriste i prave računare, a ne igračke s gumičicama.

Pošto sam vas dobro izgrijao, evo i prijedloga (ide ne kažeš da vas samo kritiziram). Predlažem da napravite nešto kao „temu broje“ na 15-tak stranica, gdje ćete predstaviti danas vodeće džepne računare („Sharp pc 1500“, hp 41, hp 71 i poneki od sličnih casula modela). Ne mislite da to bude „umetak“, već normalni dio lista (mogli biste „temu broje“ uvesti kao stalnu „rubriku“ što bi silno povećalo atraktivnost lista). Nemojte samo reći da nemate prostora:

„Računari“ jesu najajfinitiji, ali i najtanji računarski list, pa bi uvođenje „teme broje“ bila odlična prilika da deblijinu i cijenu „dotjerate“ kako treba.

Sigurno vem da ne bi pala kruna s glave da poslige takve „teme broje“ u rubriku za džepne računare na jedno pet strana, čime biste prilično povećali broj čitalaca (do togav vam je valjda stalo, ako već za potrebe čitalaca ne morete).

Priznajem da je pišemo malo oštro, ali mnogo ste me razljutili tekstovima o kokajevkim crvenim kutiljama, i tzv. računarsko-pravinskim prijehvima. Ako ga objavite, onda stvarno imate „petlju“, a ako ne, barem ga dobro pročitate i shvatite da imi mnogo ljudi sironi naše zemlje koji vupe za tekstovima o džepnim računarima.

Primiti Puno pozdrava iz Univerzijadskog Zagreba

Tine

Ko je dežurni?

Ko vam je taj „dežurni čitalac“ i kakav je to štots? Ako pišete, to pišemo, onda treba da ga objavljujete kako teksi ili bar da pišete i ostala plama. Ako ne ga pišete, kako može da se prepišati na mesto. Možda vam ova ne bih ni pišao da van dežurni čitalac nije ženska. Kako može ženska da bude dežurni čitalac jednog računarskog lista. Ženska nemaju vezu sa kompjuterima, a sad ova uvreda. Opametite se!

Gagi, Beograd

Srećno i dugovečno

Javljajem se samo da vam poželim sredan 25. maj. Dan Mladih, jer imam neki čudan osjećaj da ste vi jedna od retkih kompjuterskih novina koje bih to mogla da uradim. Sredno i dugovečno!

Ivana Žarić, Bulbuder

4 računari 27 • jun 1987.

Post Spectrum

Po ko zna koji put otveram tu monstruoznu stranicu i čitam plama u rubrici „LOAD Dragi Računari“. Pomislite da ćete na toj stranici naći mapu sa zakopanim blagom ili POKE za koju nerezenu igru. Ne, to nije tačno! Jedino što mi je privuklo pažnju na toj strani je famozni P.S. Ne znam da li su ova slova presla u modu, ili je to neki novi programski jezik, ali znam da svako ko hoće koristi to. Kako bi bilo da ta slova prevedemo po značenju koje su prihvatali vasi čitaoci. Na primer, jedan ga koristi kako bi šta duže ostao zapazio — on sam sebe publikuje. Jedan moj drug koji nema kompjuter a čita vaš list ga je preveo po P.S. . . (Ovo red je za javnost, a prevedo se: posle dugog i bezveznog hakiranja najzad nešto pametno). Drugi ga prevedo kao Pre Spectrum (on je zagrizen komodorovac). Ja se, naravno, ne sam slazem, jer mi to više ići na Post Spectrum! Mislim da bi ova skraćenica (P.S.) trebalo da se izbaci iz upotrebe u vašem listu. Preduzim da uvedemo naše hakerske skraćenice (vidi na kraju). Osim toga, pazimo što pišemo.

LOAD „DRAGI RAČUNARI“

Živila cenzura

Ono vam je dobar fazon: da se u „Računaru“ moglo prihvati mali oglasi u kome se veliči ili neglašava pornografika, militaristički ili slična društveno neprihvativa osobljina pojedinih igara. Ne, to je samo zašto ste stali samo na tim ograničenjima. Zašto niste zabranili i male oglase koji većaju igre koje su u svom karakteru antisamoupravne, antisocijalističke i antivesrvitane. Onde biste mogli da predlete na igru koju zagovaraš pušenje, pijanje i lagodan život. A onda sve one koje nemaju umetničke kvalitete. A zatim . . . ne znam ni ja više. Morate priznati da je ideja dobra. Izgovor: Živila cenzura!

Aki, Beograd

R.D. (Ovo je zamenica za P.S. a prevod je — ruka drhti od silnog pisanja)
P.R.D. (Ovo je zamenica za posle drhtanja ruke) N.M. (Ovo je zamenica za P.P.S. a prevod je — nestalo mastila)

Teristora

Mislim da smo već dosta zapretili. Mi ćeteći se ne najelimo kad otvorimo „Računaru“ i naletimo na neki fantastični kod nekog dživog programa koji ima samo jednu manu — znamenje je PC-ju. Šta se s vama događa? Jeste li vi normalni!!! Na glavu ste mi se popali sa PC-jem. Čitam u svakom broju bar po jednu pismo nekog jedinika koji je aferišan na PC kada zbuza već velikog prosta i posvećenog ovom računaru. Šta imate u novom broju? PC 6 EM porez, gomile drugih „silnijih“ prikaza i poljavitivanja PC-ja. Ako se tako nešto podloži dogodi još samo jednom, ima da dođem u redakciju i da vam na monitorima tih vaših PC-ja ispišem ogromne AntiPC grafite. Pa se onda analizate. Toliko.

Bane AntIPC, Žemun

Na kursu promena

Znači, promenili ste izgled časopisa. Baš fino. Meni se sviđa. Sad biste mogli i da ga povećate na otprilike sto strana, a da usput i proširite one rubrike za koje vam svi pišu da vam se svidaju. Samo, tada biste verovatno koštali 1000 dinara, a ne 500. Nema vezel. Možete malo i da poskušate, ali bar povećajte broj strana. Sviđa mi se to što sad imate više slike i što ste povećali rubriku s igrama. Tako ja mislim, a da li će se svima svideti promena to ćete verovatno osetiti i sami. Puno pozdrava.

Mirsad Aleagić
Nebišića 12
Sarajevo

Kaseta?

Nedavno su u „TV bajtu“ govorili o jednom engleskom rok listu koji izlazi na kaseti (za kompjuter). Interesuje me hoće li i računari u nekoj (ne)djedino vreme poći da izlaze na kaseti?

Darko Miletić
Rajka Jefovića 300
Barajevo

Slike i naslovna

Znate šta sam primetio? Vi neravnometerno raspoređujete slike. Imate nekoliko kolor slika u broju, i onda ih sve strpate na istu stranu ili bar na par susednih strana, a ostatak broja zviri prazan. A to je već malo neracionalno. U stvari, to se manje primjećuje kad se povećali broj slika i ilustracija. Usput da vam kažem uzgrad, ova posljedna naslovna vam je grozne. Šta se dogodilo sa onom humanističkom orientacijom na naslovima?

Mihailo Šoškić
Zagreb

I naše nagrade

U najnovijem broju „Računara“ (kakav vam je ono dizajn?) pročito sam tekst Zorana Obradovića pod naslovom „Tjurinović računarskih nauka“. Neću da kažem da sam brillantan, ali taj tekst o računarskim nagradama mi je dao brijančnu ideju. Kako bilo da vi ustavljate vešu nagradu za doprinos računaru i da je dodjeljuje jednom godišnje na nekom grand kotelku. To bi bila prava stvar. Predlažem da nagradu nazovete imenom Dejan Ristanovića.

Kad malo bolje razmislite, odatle vam pare za tako nešto. A onda se setim da su „Računari“ sada poskupej, pa da se može.

Milija Nikolić
Kraljevo

Na rudu i pred rudu

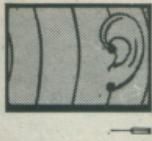
Posebno fascinantištveni šest stranica „slike sa izložbe“, ništa mi više nije jasno. Mislim se samo koja je to banka mogla da me potkrpi, za jedan računarički, po laserski stampaćić, programčić, ili bi trebalo i ja da primenim jednu od „dobitnik-čisti statistike“. Ne znam? Badi san lepe zazubice, pravite! Slobodno možete i bajke da nam dajete. Nekako su bilate istini.

Pročitah i tekst „Nonsense in Basic“, pa me još vedi mirak obuze. Pošto smo svi naličili na rudu da se računarski opislenimo, očito da se sve te haljevku zavrđavamo, na ničemu. Sad smo, ovdje, sutra, ko zna gdje! Kad nam u nekoj budućnosti pritrebljavu filologu, na primer, svi ćemo, od jednog, i to da postanemo. Ta bi se priča ponavljala za svaku zanimanje. Sve mi to lidi na YU foli estradu. Dok jednom ne smrkne, drugom ne osevane.

A, gde ste zaturnili onu vedrnu iz prošlih brojeva? Ovoga puta, ni duveni „Peak & poké show“ nema onu ubojitost. Eto, obradujte nas, pa objavite malo rečnik stručnih izrazova, kao umetak jednog od sledećih brojeva.

Vaš dežurni čitalac

Mirjana Nikolić

U svetu komponenti

Šta ima novo

Worm disk od 230 megabajta

Firma Intelligent Archive je proizvela WORM (Write Once, Read Many times) disk od 230 mebibajta koji podseća na običan flopi od 5.25 inča. U ovu "disk jedinicu" povezani su nekim PC kompatibilicem specijalni laserski disk, snimati ga i docnije distribuirati; podaci su sigurni preko 10 godina. Cena čitavog uređaja i pratećeg softvera je 1250 funti.

Svakako se pitate koliko se čovek koji upiše pogrešne informacije u WORM disk nervira. Ne mnogo — „disketa“ košta samo 400 funtil! D. R.

Poliglotski tekst procesor

Amerikanci su se najzad dosetili da i ljudima van njihovih granica ponekad zahteva teksta procesor. Tako je nastao Multi Lingual Scribe (MLS) koga za 375 dolara prodaje firma Gamma Productions Inc, 710 Wilshire Blvd Suite 609, Santa Monica, CA 90401.

MLS omogućava kucanje i štampanje tekstova na engleskom, ruskom, arapskom, hebrejskom, grčkom, armanskom, norveškom, švedskom i na jezicima koji se zovu *devangari* i *amharic* (ako ste ikada čuli za njih — mi nismo). Rad na arapskom ili hebrejskom podrazumeva kucanje sdesna nalevo, dok svaki od ovih jezika podrazumeva specijalne karaktere koji se definiju na ekranu i na štampaču — Gamma tvrdi da se sve odvija posredstvom softvera i da nema nikakve potrebe za promenom EPROM-a i sličnim avanturama.

MLS košta 375 dolara, dok vlasnici laserskih printeru treba da doplate još \$150. Hvala firmi Gamma ali mi se sa onih osam YU slova smatramo i sami! (D.R.)

QL i diskovi

Ako ste siti mikrodrajva, obratite se firmi Micro Control Systems (britanski telefon 602-391204) koja prodaje interfejs posredstvom koga na QL priključujete 1, 2, 3 ili 4 diska od 5.25 ili 3.5 inča; diskove, jasno, možete i da kombinujete. U interfejs je ugraden specijalan Toolkit ROM koji QL-ov operativni sistem dopunjava komandama za formiranje RAM diska, rad sa fajlovima, štampacem, prozorima i novim setovima znakova. Cena interfejsa nam nije poznata. (D.R.)

APL dolazi

APL je programski jezik koji se retko pomije u časopisima koji se bave personalnim računarima; radi se o jeziku koji je namenjen matematičarima i svima koji se bave linearnom algebrrom i maticama. Jezik je opremljen moćnim setom operatora za unošenje, ispisivanje i operisanje sa maticama, što znači da ćete sisteme jednacina rešavati samo jednom jedinom kratkom naredbom. Obzirom da se jezik interpretira, dimenzije vektora i matica ne moraju da se zadaju unapred, pa čak mogu i da se menjaju u toku izvršavanja programa!

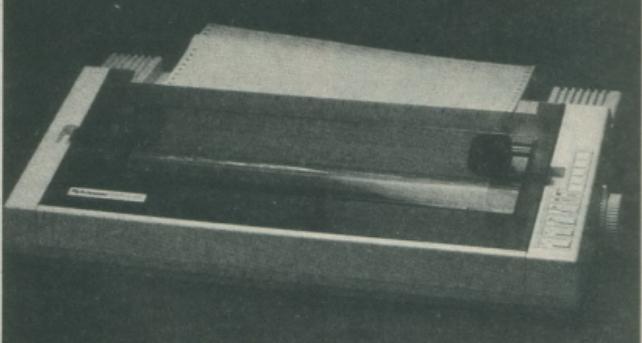
Nevolja sa APL-om je što su se njegovi tvorci dosetili da desetine operatora opisuju grčkim slovima koja su nepristupačna na 99 % tastature. Zato je APL trenutno upotrebljiv samo na nekim velikim sistemima, ali to njenjov korisnicima ne smeta da ga prosto religiozno obožavaju — takvo se religiozno obožavanje javlja i kod korisnika drugih „nenormalnih“ programskih jezika kao što su Fort, Lisp i prolog.

Ako je verovati klubu (sekti?) zvanom Free International APL group, APL će od prvog maja (a ne prvog aprila) 1987. moći da obožavaju i vlasnici „komodora 64“, „epila III“, BBC-ja, MSX mašina i, naravno, PC-ja. Pišite klubu na adresu c/o Anthony Camacho, 2 Blenheim Road, St Albans, Herts AL1 4NR, England. (D.R.)

Mini PC kompatibilac

Cipovi najnovijih tehnologija omogućuju znatno smanjivanje cijelokupne veličine računala. Tako je tvrtka Faraday Electronics uspjela originalan sadržaj IBM-CPU ploče svesti na njezinu petinu. Sve skupa s procesorom 8088, koprocesorom 8087, 256 K RAM-a i CMOS tehnologijom, te priključkom za tastaturu proizvedi se pod oznakom „CMOS MICRO PC“ uključujući i BIOS za MS-DOS 2.11. Ta pločica će se moći priključiti i u novu Amiga 2500 na mjesto tzv. Sidecar pločice. Više informacija se može dobiti na adresi: Tekelec Airtronik Gmbh, Kauzinerstr. 9, 8000 MÜNCHEN 2.

Na slici se može vidjeti kvadratičan VLSI čip sa 34 prateća Schottky integrirana kruga. (Z.V.)

ŠTA IMA NOVO

Schneider DMP 4000

Schneider DMP 4000 je novi iglica-sto-matrični printer istoimene tvrtke kojim se može printati na A3 formatu. Cijena mu je nešto ispod 1000 DM. Matrična koja ostavlja otisak u normalnom modu rada je 9×9 iglica, a u NLO modu 18×9. Brzina tiska je 200 znakova u sekundi, odnosno 80 znakova/s u NLO modu. Spremnik znakova ima kapacitet 4K. Grafička rezolucija je do 3264 točke u retku. Dimenzije printerja su 120×600×350 mm, a ukupne karakteristike u odnosu prema cijeni više nego zadovoljavaju. (Z.V.)

80386 na PC-ju

ZEOS-ova kartica 386 M je namenjena vlasnicima PC-ja koji su pozeleli 32-bitne procesore, a nemaju kome da prodaju svoju staru mašinu. Kartica se sastoji od mikroprocesora 80386 koji radi na 16 MHz. RAM-a od jednog mebibajta (proširivo do 16 M) i ekspanzionalnih slotova. Cena — 1995 funti, ukoliko već imate računar na hard diskom, ovo je proširenje daleko jeftinije od IBM-ovog modela 80 iz serije PS/2.

Ako nam ne verujete da nema smisla kupovati 80386 pre pojave novog operativnog sistema, adresu firme ZEOS je 530 5th Ave, NW, Suite 1000, St. Paul, MN 55112. U.S.A.

Ala je teško

Iako je MS DOS najrasprostranjениji operativni sistem, Amerikanci i Englez stanovali su u kukaču da ga je teško nabaviti — Microsoft neće da prodaje originalne diskete pojedincima, dok proizvođači klonova jednostavno ne mogu sebi da dopuste da plate 100 funti po kopiji DOS-ovoj koji će docnije pokloniti uz mašinu koja košta 400 funtil! Zato su se ljudi snalazili: kupovali su nekakav Falcon DOS koji je veoma ličio na MS DOS. To se Microsoft nije baš svideo, pa je pokrenuo sudski spor i uspeo da srubi firmu Falcon; kupci klonova tako ostaju bez DOS-a.

Kada god čitamo ovake vesti, pitamo se da li su ti stranci baš tollko ludi (pošteni).

Šta ima novo

Epson AX — 10 MHz AT

Ukratko o Epsonu PC AX se može reći slijedeće. Računar koristi procesor 80286, a može se dodati i matematički koprocesor 80287-8. Frekvencija generatora takt je 6,8 ili 10 MHz, a operativni sistem je MS-DOS 3,2.

Veličina RAM memorije je 640 K, a ROM-a 64 K. Floppi disk jedinica ima kapacitet 1,2 MB, a tvrdi disk je kapaciteta 40 MB. U računaru je ugrađen seriski i paralelni interfejs. Monitor je dijagonale 12 inča (crno-bijeli), a prikaz grafike je moguć uz odgovarajuću graficku karticu. Tastatura odgovara IBM-ovoj tastaturi računala AT-03 sa 12 funkcionalnih tipki, te kurzorskim tipkama. Od posebnih pogodnosti treba spomenuti sat sa točnim vremenom, te baterijski napajanje RAM memoriju. Od softvera se isporučuje MS-DOS 3,2, program za dijagnostiku sistema, te neki upotrebiti programi. Cijena sistema je oko 10.000 DM. (Z.V.)

Izdajica roda svoga

Kakojavlja njemački časopis Data Welt (4/87), Džek Tramiel (Jack Tramiel) je za sebe kupio jedan IBM XT 286 !?

Veza „epi“ — MS DOS PC

Prenos podataka između računala Apple i PC-a moguć je Apple Turnover sistemom koji se sastoji od softvera te PC interfejs kartice i odgovarajućeg softvera. Po priključenju kartice moguće je konfigurirati IBM PC disk jedinicu kao Appleovu, što se može iskoristiti za npr. DOS 3,3, CP/M2.2, PRODOS ili „Apple-Pascal“. Neke „snitnice“ funkcioniраju samo na originalnim PC-ima ili njihovim pravim kompatibilcima, npr. WordStar podaci, čime su isključeni Commodore, Tandem ili računala Zenith? Jos jedna interesantna novina za korisnike Applea je kartica Wildcard-Plus (na slici) — interfejs pločica za računalo Apple +/e za uspostavljanje sigurnosnih kopija. Pločica je bazirana na procesoru 6502, a može smjestiti na disk programske za 128 K. Više informacija može se dobiti sa adresom: Weiss Computer, Am Wiesenholz 17, 2940 Wilhelmshaven, BRD.

Z 8005 CPU

Tvrta Zilog je izbacila na tržište mikroprocesor Z 8005 — jeftinu varijantu moćnog mikroprocesora Z 8000. Procesor Z 8005 je 16 bitni potpuno softverski kompatibilan sa mikroprocesorom Z 8001/2. Imu mogućnost adresiranja dva megabajta, a može raditi na taktfrekvenciji od 6 ili 10 MHz. Procesor je ugrađen u 44 pinsku kućište. U sklopu ovoga su procesorima Z 8030 ili Z 8036 čini snažan sistem. Njegove tipične primjene su industrijski kontrolni sistemi, te kompjuterske periferije (npr. laserski printeri ili kontrolori magnetskih traka). Cijena procesora je zališta niska, 10 DM, a za sada su ugraduju u sisteme velikih proizvođača (Tektronix, HP, IBM-PC, VAX, itd.). (Z.V.)

PC Kompatibilni bbc

Acorn je, sećamo se, počeo da proizvodi 8086 koprocesor za „master 512“ čime ova BBC kompatibilna mašina postaje u značajnoj meri kompatibilna sa PC-jem (kolika je ta značajna mera? „Rade Wordstar“, „Word Perfect“, „Lotus“, „DBASE III“ i mnogi drugi a ne radi, na primer, Super Key). Vlasnici BBC-jevog modela B nisu, međutim, mogli da koriste ovaj koprocesor.

Watford Electronics se, međutim, brine i za njih: ako za 50 funti kupite interfejs i za sledećih 200 funti Acornov koprocesor 8086, vaš će BBC postati PC kompatibilan. Ako već posedujete BBC sa par disk jedinica, ovo može da se pokaze isplativim od kupovine nekog jeftinog PC klonu koji će do košta bar 250 funti više. (D.R.)

VIM za čišćenje programa

VIM je interpretator mikroprocesora (?), 8086 i 8088 koji se izvršava u virtuelnoj memoriji XT-a ili AT-a. Zar mikroprocesori mogu da se interpretiraju? Zašto da ne — tako je mnogo lakše pronaći i ispraviti greške. Specijalitet VIM-a je što može da interpretira i interapt rutine, DOS pozive i slične usluge operativnog sistema BIOS-a. Pišite na adresu Digital Dispatch, 1580 Rice Creek Rd, Minneapolis, MN 55432, USA.

Još jedan Smart Work

Projektovanje štampanih kola odavno nije privilegija vlasnika mini računara — i personalni sasvim lepo mogu da podrži čak i veoma ozbiljne projekte. PADS-PCB je program za IBM PC AT koji omogućava dizajniranje štampanih ploča 50×50 cm u tridesetak nivoa! Program po želji raspodjeljuje komponente sa obe strane ploče pri čemu broj integriranih kola može da se popne i do 200 („Galaksija“ je, sećamo se, imala samo dvadesetak čipova).

Cena programa je 1000 dolara, ali su hardverski zahtevi enormni: AT sa 640 K, hard disk, EGA kartica, kvalitetan kolor monitor i ploter. Poslužiće, jasno, i laserski printer.

Umalo da zaboravimo adresu: CAD Software, P.O.Box 1142, Littleton, MA 01460, USA.

Računari u torbi

Toshiba (britanski telefon 0932 785666) je brzo odgovorila na novi portabilni PC koji proizvodi Compaq — predstavljen je model T3100 zasnovan na procesoru 80286 sa 640 K RAM-a, hard diskom od 20 megabajta i jednim floppijem. Da bi stvar bila još lepsa, računar je opremljen EGA kompatibilnim gas-plazma monitorm koji, zajedno sa računarcem, staje u torbul Računaru (zajedno sa torbom) košta 4350 funti.

Ni Sharp (061 2052333) ne miruje — lansirao je model 7200 koji predstavlja AT kompatibilan portabil računar sa hard diskom od 20 megabajta. Ecran je mnogo siromašniji, ali je zato i cena prilagodena siromašnjima — 3000 funti!

A neko i radi . . .

Dok pola sveta diskutuje o novom MS DOS-u zvanom OS/2, Digital Research (britanski telefon 635-35304) radi: pojavio se prvi operativni sistem koji radi na Intelu 80386 nazvan Concurrent DOS. Operativni sistem podržava adresiranje 4 megabajta RAM-a koji mogu da se razdele u segmente ali i da poredstavljaju jedinstvenu celinu. Concurrent DOS je, uz to, višekorisnički: u svakom trenutku može da se izvršava 255 poslova različitog prioriteta.

Posebno je interesanta mogućnost da se na Deskpro ili Kaypro priključi nekoliko „glupih“ terminala: svaki od njih je, uz pomoć centralnog računara, zapravo po jedan IBM PC AT koji radi sa tekstom; srećkovići koji sedi ispred centralne jedinice može da kombinuje tekst i grafiku ili, po želji, da kontroliše ostale! D. R.

Disk od tri megabajta

Tvrta Verbatim razvila jednu mini „High-Density“ flopi disk jedinicu koja bi zajedno s Kodakovom jedinicom dala mogućnost pohranje 3MB podataka. O ostalim podacima se zna veoma malo, pa je dodatne informacije poželjno tražiti na adresi: VERBATIM GmbH, Frankfurter str. 63–69, 6236 ESCH-BORN, BRD. (Z.V.)

Stiv Džobs na potezu

Pošto je Apple nedavno lansirao kolor kompjuter nazvan Mac II, svi su se zagledali u Stiva Džobsa, izgnanog osnivača Apple-a koji u tajnosti priprema svoj sledeći (NExT) kompjuter.

Kada je napustio Apple, Džobs je poveo sa sobom inženjera koji se nalazila na čelu projekta Mac II, što mu je donelo mnogo problema — tužba za nelojnu konkureniju je, istini za volju, rešena izvan sudnice, ali je Džobs morao da obeća da u toku dve godine neće konkursati svojoj bivšoj firmi.

Pošto te dve godine polako išču, svih očekujemo Džobsovu mašinu koja navodno ima više memorije, bolju grafiku i fleksibilniji operativni sistem od Mac-a II. Interesantno je da su NExT i Mac II upravljeni na slično tržište — škole i univerziteti. Biće borbe.

IBM PC na sudu

Ne, nije reč o tome da je IBM optužen za kradi projekta: federalni sud u Feniksu je trijumfalno unošao IBM PC AT u sudnicu i povezao ga sa stenografskom mašinom.

Stenografska mašina, za slučaj da ne gledate filmove, je tih uredaja ispred koga sedi operator i otkucava sve što se kaže u sudnicu: pitanja, advokata, izjave svedoka, odluke sudije i tome slično — na osnovu stenografske trake koju proizvodi mašina se docnije piše zapisnik sa sudeњa koji, potpisani od strane sudije, predstavlja zvaničan dokument.

Nevolja sa stenografskom trakom je što mogu da je čitaju samo profesionalci — ukoliko u toku sudeњa treba da se ponovi neko ranije postavljeno pitanje, stenograf mora da pregleda metre i metre trake da bi ga pronašao. Kada je uveden kompjuter, izjave svedoka se u trenutku pojavljuju na monitorima sudije, tužioca, branilaca i novinara i smeštaju na disk tako da se začas pronalaze sve ranije izjave i formulacije pitanja.

Da li bi slična oprema koju proizvodi Xcrite Corp (Torrey Pines, CA) ubrzala rad naših sudova? (D.R.)

Kompjuterska poruka u boci

Svi brodovi Britanskih Kraljevske Mornarice i sve kompjuterizovane jahte od nedavno mogu da primaju vesti direktno iz Engleske. Brodovi su, naime, opremljeni *Staccmom*, specijalnim radio telefonom/telegrafom koji prima podatke posredstvom tri komunikaciona satelita Ujedinjenih nacija. *Oceansat* dva puta dnevno emituje vesti koje se sastoji od otprilike 80 ekranâ (svaki po kilobajt) i obuhvataju novosti, sport i finansijske izvestaje. Podaci (tekstovi i crno-bele slike) se prenose brzinom od 2400 boda i mogu direktno da se štampe na štampodvorima koji su opremljeni kopir mašinama omogućavaju izdavanje redovnog časopisa.

Ako želite da povežete vašu jahtu sa svetom, moraćete da nabavite BBC Master sa dva diska, monitorom i modemom (1000 funti), dokupite interfejs (500 funti) i plaćate mesečnu pretplatu od 450 funti. Ne zaboravite da vam treba i *Staccmom* koji, zajedno sa satelitskom antenom, košta 18000 funti. (D.R.)

Biblia na „amstradu“

Sa „religioznih“ programskih jezika prelazimo na pravu religiju: *National Bible Society of Scotland* je izabrala „Amstrad PCW 8256“ za sitne revizije britanskog prevoda Biblike — prvu promenu teksta Biblike u zadnjih 200 godina.

Revizija će se svesti na ispravku nekih štamarskih grešaka i promenu idioma i obavice je veoma poznat stručnjak za ovu oblast, doktor Donald Mik (Meek). „Amstrad“ će za tu priliku biti opremljen najnovijom verzijom WordStar-a i povezan sa foto-slogom, pa će tekst Biblike, koji se sastoji od oko 800.000 reči, biti ispisani raznim tipovima slova (fontovima) i tako prilagođen raznim potrebama.

Mozete li da zamislite koliko bi „amstrad“ dobio došao Vuku Karadžiću koji je pre stotinak godina prevodio kompletan tekst Biblike na naš narodni jezik? (D.R.)

Sve tajne na nebu, na zemlji — i na svim koscicima

Izašao je!!!

Drugi broj jedinog jugoslovenskog magazina za granična područja nauke

— Na dvostruko većem broju kolornih strana, na boljoj hartiji.

— Ekskluzivni poster na srednjim stranama:

SVE AKUPUNKTURNE TAČKE

Tema broja:

KOSMIČKI SUSRETI

— VANZEMALJSKE CIVILIZACIJE
Svi mogući naseljeni svetovi. Da li postoje?

Gde da li ćemo se ikada sresti?

— TRAGOVI SUSRETA

Piramide: Drevni astronauți; Megaliti; ostaci ranijih kosmičkih kontakata?

— PLANINA MERU—OAZA U MLEČNOM PUTU

Kako se u hiljadama godina starim tibetanskim rukopisima tumači početak i razvoj univerzuma?

— MAJE — DOŠLJACI IZ NEPOZNATOG

Njihove predstave neobičnih tipova ljudi i još budnijih letilica navode na fantastične zaključke? Ali su zaista u pitanju činjenice!

— GLASOVI IZ SVEMIRIA

Godinama se na određenim talasnim dužinama emituju zagotonite poruke. Njihovo poreklo i danas nepoznato

— SPECIJALNA MISIJA VALIJANTA TORA U Beogradu postoji udruženje „Čovek i svemir“ čiji članovi tvrde da su komunikacije sa vanzemaljcima i moguće i ostvarene!

— DODATAK: ALTERNATIVNA MEDICINA

Klice najzdravija hrana • Jugoslovenska radioestetika • Autogeni trening • Muzikoterapija • Kako neutralizati štetnu zračenja • Specijalna ishrana za oboljele • Čudesne mogućnosti hipnoze •

- „Tajne“ su čitava knjiga originalnih tekstova
- Retke fotografije

- Izbor iz rukopisa za knjige autorskih izdanja
- Ekskluzivna mogućnost kupovine engleskih knjiga iz područja magijskog

- Cena: samo 1.000 dinara

Čitaoci koji nisu u mogućnosti da broj nabave na koscicama „Tajne“ mogu naručiti direktno od izдавača:

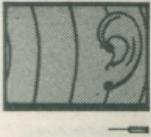
BIGZ — „Tajne“, 11000 Beograd, Bulevar vojvode Mišića 17

— NARUDŽBENICA

Molim da mi pouzeđem, pa ceni od 1.000 dinara, pošaljete _____ primeraka „Tajne“.

Ime i prezime _____

Mesto (poštanski broj), ulica i broj _____

Šta ima novo

Eeprom disk

Mala tvrtka Oettltec Reichler proizvodi CMOS memorijsku karticu kapaciteta 512 K koja se sastoji od CMOS RAM-ova, EPROM-a, te EEPROM-a. Kartica, dakle, predstavlja RAM disk koji je desetak puta brži od klasičnih disk jedinica. Po uključenju pokreće se CP/M operativni sistem, te se starta „uvodni“ program. Kartica se na tržištu nalazi pod oznakom BVT-2, a navodno može raditi u temperaturnom području od -20°C do +80°C. Cijena je „pravasitnica“ — „svega“ 3400 DM. Više informacija sa adresе: Oettltec Reichler, Völkstr. 27, 8900 Augsburg 1, BRD. (Z.V.)

Nonsense in BASIC

Ah, taj GENs

Kad sedim uz računar i čutim, zna se: programiram. Kad sedim uz računar i ne čutim, to jest izgovaram reč koje ovde ne bih navodio, moji ukućani kažu: „Pusti Batu, opet ga nervira Gens!“

Ah, taj „Gens“! Mnogo hvalejni asembleri mogućnostima! Svi sa zanosom i ushićenjem pričaju o tome što sve „Gens“ može. Još nisam našao na hakera koji bi počinio svetogrđe da kaže koju lošu reč o ovom programu. A kad se ja usuđim da pomerim šta me kod „Gensa“ žula, gledaju me kao belu vrunu i crnu ovcu istovremeno. Kakav sam ja to programer kad mi „Gens“ ne valja?

Mislim da program ne treba centiti samo po onome što može, nego i po onome što ne može. „Gens“ ne može, na primer, da obriše ekran. Prilikom svakog listanja izbijum oči pogadajuće koje su linije dopisane, koje su stare, koje su prepravljene, koje nisu...

Radeći s „Gensem“, ne mogu da promenim samo broj neke linije, moram uz to da zamerim celu neku drugu liniju. Ne mogu da sačuvam status sistema promenljive FLAG52 (pogodili ste, imam spektrum!), „Gens“ ga kvari. Ne mogu bez problema da radim u modu 2, „Gens“ mi se meša u interrupt. Ne mogu izvorni kod da smestim gde ja hoću, to jest ne mogu u isto vreme da držim u memoriji dva (ili više) sorsa i da ih po potrebi pozivam. Većini asemblera naredbi ne mogu da koristim bez dopisivanja dva do četiri parametra — „Gens“ stalno mora da se objašnjava šta programer hoće.

To vam je kao da imate automobili velikih manevarskih mogućnosti koji pri najvećoj brzini može da se obrne u mestu. Kad želite, na primer, da skrenete levo, treba da: 1 — isključite desni volan za skretanje desno, 2 — isključite srednji volan za vožnju napred, 3 — isključite zadnji volan za vožnju unazad, 4 — pritisnete L za skretanje leve, 5 — pritisnete 3 pa 8, pošto skrećete za 38 stepeni... Na kraju, sa oduševljenjem konstatujete da niste morali da uključite migač — šta znači automatska!

Zelite li i dalje da nabrajam šta sve Ah Taj Gens ne može? Malo detaljnije? Uh redu. Da li se neko od autora ovog programa igrao žumrake kad je bio mal?

Sve ovo što „Gens“ ne može, asembler s kojim sada radim može. Ima čak i ekranski editor, milina prava, a zajedno sa monitorom (u jednom bloku) zauzima kilobajt memorije manje nego sam „Gens“ bez „Monsa“. Naravno, imalo bi šta i ovom programu da se zameri, ali ostaje činjenica da se s njim radi brže, jednostavnije i lakše.

Očekujete da vam kažem njegovo ime? Neću. Dosta mi je što sam bela vrana i crna ovca, samo mi još treba da postanem prodana duša — našao bi se već neko ko bi me optužio da mi je „Crystal Computing“ бесплатно poslao svoj program.

Bata Bajt

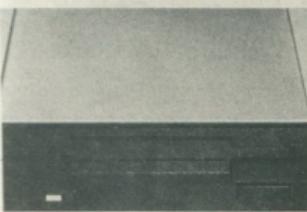

Epson SQ-2500

Na Hanoverskom sajmu (Hannover Messe Ce „BIT 87“) prikazan je novi model printera koji otisk ostavlja tintom — SQ 2500. Brzina tiska ide do 540 znakova u sekundi, a za „ljepo pisanje“ brzina tiskanja je 180 znakova/s. Printer se vrlo

dobro može iskoristiti za prikaz grafike visoke rezolucije. U printer je ugrađen LCD displej, a „spremnik znakova“ (buffer) ima popriličan kapacitet, što će ovisiti o podvrstama modela. Cijena i ostale informacije mogu se dobiti na adresi: EPSON Deutschland GmbH, Zülpicher Str. 6, 4000 Düsseldorf 11, SR Njemačka. (Z.V.)

Amigos za amigu

Tvrtka iz SR Njemačke Flesch & Hörmann GbR proizvodi za „amigu“ disk jedinice od 3,5 i 5,25 inča. Preko njih je moguće u konfiguraciju uključiti 3 disk jedinice, što predstavlja vrlo snažan sistem za pohranu informacija. U 3,5 inčnoj disk jedinici ugrađen je model NEC FD 1036 A, a u 5,25 inčnu jedinicu ugrađen je model TEAC FD 55 F. Obje jedinice koriste 2x80 tračni format „amige“, a 5,25 inčnu jedinicu također može raditi pod 2x40 tračnim formatom MS-DOS-a ili IBM PC-a. Cijena jedinice od 3,5 inča je 498 DM, a 5,25 inčne jedinice je 598 DM. Adresa tvrtke: Cácilienhof 3, 4605 Gelsenkirchen, BRD. (Z.V.)

Rapsodija u plavom

Kada je pre šest godina lansiran, IBM PC je bio jedan od mnogobrojnih bežijk računara koji koriste kasetofon kao spoljnju memoriju. Ipač, promišljeno dizajnirani hardver, moderan mikroprocesor, fleksibilan operativni sistem i IBM-ovo ime su učinili da se ovaj računar nameće kao industrijski i profesionalni standard osamdesetih godina. Potrebe korisnika su, jasno, stalno rasle što je IBM dosledno sledio — tako su nastali modeli XT i AT koji, međutim, predstavljaju samo dogradnju PC-ja. Već gotovo dve godine svet očekuje novu generaciju IBM-ovih računara koji bi trebalo da prevaziđu mnogobrojna ograničenja PC standarda. Prvo tromesečje 1987. nam je zaista donelo novu seriju nazvanu PS/2 — računari, istina, nisu baš sasvim novi, ali predstavljaju dobar Post Scriptum PC standarda.

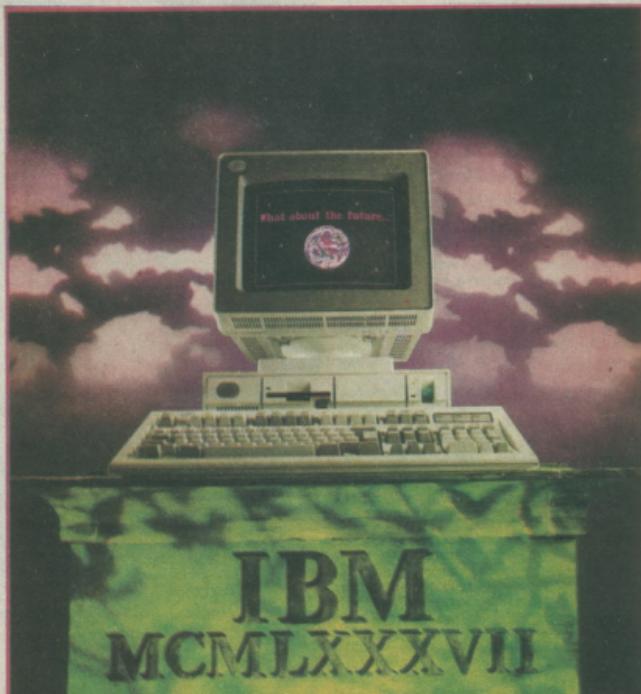
PS, jasno, ne bi trebalo da bude skraćenica od Post Scriptum — IBM PS/2 znači IBM Personal System/2 što bi trebalo da ascira na sistem koji je još više pribljen korisniku, a ipak sličan prethodnim generacijama. Kompatibilnost sa ranijim modelima je filozofija na kojoj IBM već više od pola veka zasnuva svoje velike uspehe — u svakom velikom sistemu koji je IBM konstruisao je skriven po jedan računar prethodne generacije, tako da kupac koji stalno ostaje veran IBM-u može da koristi sve svoje ranije arhivirane podatke, pa čak i programe i to najčešće bez ikakvih izmena. Zahtev za održanje vertikalne kompatibilnosti, jasno, u izvesnom smislu degradira karakteristike novog modela, ali je IBM zaključio da su dobici veći od gubitaka. Tako je serija PS/2 u velikoj meri kompatibilna sa „stariim, dobrim“ PC-jem i AT-mm.

Veća firma, jača inekcija

PS/2 serija se sastoji od 4 modela koji su dobili oznake 30, 50, 60 i 80 — bilo bi vrlo zanimljivo znati da li ove brojke kriju neko značenje. Model 30 je pobjoljni IBM PC XT, tj. računar zasnovan na mikroprocesoru 8086; modeli 50 i 60 su verzije IBM PC AT-a zasnovane na 80286, dok se u centru modela 80 nalazi trideset dvojbitni Intelov mikroprocesor 80386. Svaki od modela predstavlja potpuno zaokružen sistem sa tastaturom, grafičkom karticom, masovnom memorijom, časovnikom realnog vremena, serijskim i paralelnim interfejsom, slotovima za ekspanziju i (opcionalno) monitorom i to po ceni koja je vrlo pristupačna zapadnjacičkom džepu (što se jugoslovenskog dječje tiče, možda ćemo morati da pričekamo još koju godinu) — najslabiji model košta 1100, a najjači 7000 funtill.

Kada je, pre nekih šest godina, *Byte* prikazivao prvi IBM PC, podejeno je mnogo komplimentata izvanrednom estetskom dizajnu nove mašine. Kada danas PCW prikazuje seriju PS/2, kaže se da novi računari nisu ni izbliza tako ružni kao stari. Vremena se, dakle, menjaju: proizvođači renomiranih i manje renomiranih klonova su u međuvremenu unapredili dizajn i učinili računare lepšim, lakšim i praktičnijim, dok se IBM neprekidno drža svojih rešenja — što veća firma to jača inercija!

Sve tri dimenzije računara su, pre svega, smanjene — model 50 je, na primer, smerštan u kutiju 36*42*14 cm i teži, zajedno sa hard diskom, 10.5 kilograma (istini za volju,

modeli 60 i 80 su čitavi ormani koji stoje na podu). Kutije su i dalje sive, prekidači i tradicionalna ključaonica, lako pristupačni, a monitor (koji nije u računat u cenu) postavljen na pokretno postolje. U računare se ugraduju izuzetno kvalitetni ventilatori, tako da je buka gotovo neprimetna.

Tastatura je visoko profesionalna i približno slična AT-ovoj — odvojena numerička tastatura, izdvojeni kontrolni tasteri (*Home*, *Insert*, *Delete*, *PageUp* i slični), horizontalno raspoređeni funkcionalni tasteri i čuveni IBM-ov „klik“, koji čujete kada pritisnete neku dirku. Kontroli računara pomaže i miš

koji se povezuje sa centralnom kutijom a ne, kao kod Olivetijevih modela, sa samom tastaturom.

Uklanjanje dva šrafa otkriva unutrašnjost kompjutera koja je impresivna — snaga PS/2 od 100 vat i štampana ploča sa procesorom, podnožjem za koprocесор, ROM-om, RAM-om i relativno malim brojem specijalno dizajniranih čipova. Tu je, pre svega, specijalni 16-kanalni DMA kontroler koji organizuje pristup memoriji, VGA čip koji se brine o grafici i novi *Micro Channel*, magistrala za internu komunikaciju.

IBM je očito izučio lekciju zvanih grafika — pošto PC-jeve grafičke kartice nisu bile baš neko čudo moderne tehnike, mnogobrojni proizvođači su ponudili svoje kartice i tako izazvali gomilu softverskih problema. Zato je na ploči računara PS/2 ugraden VGA čip koji emulira EGA, CGA i Hercules kartice, a ipak omogućava i daleko zanimljivije modeve: 640*480 u 256 boja koje se biraju iz fantastične paletе od 262144! Ljudima koji se profesionalno bave grafikom i animacijom je na raspolaganju specijalni mod sa rezolucijom 1024*768 u 256 boja, pri čemu se u ovom modu memorija za ekran odbija od radne memorije — VGA čip ima 256 K interne memorije, što znači da normalni grafički modovi ne zauzimaju ni delić RAM-a!

Kada već помињемо RAM, IBM ovoga puta nije škrtario na memoriji: model 30 je opremljen sa 840 K, a ostali najmanje megabajtom. RAM modela 50, 60 i 80 može da se proširi do 16 megabajta, pri čemu bi procesor 80386 mogao da adresira i čitava četiri gigabajta. Zanimljivo je da se svaki megabajt RAM-a fizički realizuje sa devet čipova od po jednog megabaita — deveti obezbeđuje stalnu hardversku kontrolu parnosti, tj. unapređuje pouzdanost sistema.

Internom magistralom . . .

ROM sadrži novi BIOS, specijalni ABIOS na kome će se zasnivati novi operativni sistem OS/2 i tradicionalni bežični interpretator, od koga proizvođači klonova obično odustaju. BIOS je, jasno, vertikalno kompatibilan sa ranijim verzijama, što znači da će svi propisano pisani programi za PC, XT i AT raditi i na računarima iz serije PS/2. Problemi mogu da se očekuju jedino kod nekih igara koje direktno pristupaju hardveru, ali — svi i onako znamo da igre na PC-ju nisu ni za šta!

Jedini novitet koji će vam ABIOS možda prirediti je kontrola pristupa — računar je snabdeven časovnikom realnog vremena koji raspolaže sa šezdesetak bajta CMOS baterijski podržanog RAM-a. Ukoliko vlasnik kompjutera u ovaj RAM upiše neku lozinku, računar neće moći da koristi nikо to lozinku ne zna; ukoliko vam, sa druge strane, neko „zaključa“ kompjuter, moraćete da ga rasklapate i vadite bateriju!

Udarni novitet serije PS/2 je *Micro Channel*, brza interna magistrala koja bitno unapređuje mehanizme protoka podataka. Radi se zapravo o 32-bitnoj magistrali koja se po potrebi „sužava“ na 16 linija i koja je dopunjena hardverom kojim obezbeđuju kontrolu prioriteta. Svaku komponentu (u komponente ovde ubrajamo i mikroprocesor, DMA kontroler i slične „inteligentne“ čipove) priključenoj na magistralu se dodeljuje prioritet koji u toku rada može da se menja po potrebi — ako jednom dokupite pločicu sa mikroprocesorom 80436, dodelicete joj visoki prioritet, dok će se osnovni procesor baviti samo jednostavnijim poslovima i pristupati hardveru samo kad ovaj nije neophodan „glavnom gazdu“.

Pogled na zadnju stranu kutije otvara portove za tastaturu, miša, dvosmerni osmobiljni Centronics, RS 232 C i RGB. Tu naru, naravno, i „prozročiti“ koji obezbeđuju pristup ekspansionej portovima kojih stardonno ima 3 — koriste se novi 16-bitni konektori koji su manji i funkcionalniji od 10 računari 27 • jun 1987.

Modifikovan AT/E: Nova IBM tastatura ima 102 tastera i isporučuje se zajedno sa mišem

Novi standard: Odlukom da u svoju PS/2 seriju ugradi i disk jedinicu od 3,5 inča IBM će verovatno definitivno sahraniti standard od 5,25 inča

starih, ali se i ranije kupljene kartice mogu priključivati uz pomoć adaptera. IBM je, zajedno sa računaram, lansirao nekoliko novih kartica koje obuhvataju memorisku proširenja i jedan super profesionalni grafički adapter — za razliku od „amstrada“, PS/2 prima i grafičke kartice, lako je ekvivalent jedne od njih ugraden na samu ploču.

... pod gasom do daske

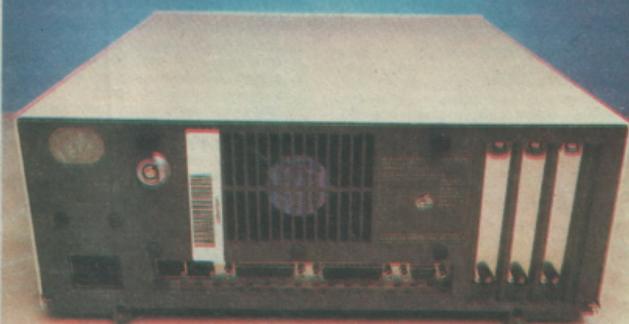
PS/2 serija je, kao što se moglo očekivati, zasnovana na Intelovim mikroprocesorima — IBM već godinama tesno saraduje sa Intelom, pa čak poseduje i većinu akcija ovog poznatog proizvođača integrisanih kola. Na taj način „veliki plavi“

obezbeđuje da snabdevanje mikroprocesorima i drugim komponentama u neophodnim (većim) količinama teče bez zastoja i istovremeno osigurava profesionalni kvalitet svoje opreme.

Intel 8086 je, zapravo, naslednik 8088 — mikroprocesora sa osmobiljnom magistralom za podatke i šesnaestobitnom arhitekturom. Sa softverske strane, 8086 je potpuno kompatibilan sa „starijim bratom“ ali mu se magistrale šesnaestobitne što rezultira bržim zahvatanjem podataka iz memorije i, samim tim, bržim izvršavanjem programa. Zanimljivo je da 8086 koji je ugrađen u model 30 radi na 8 MHz, što je za IBM veliki pomak — PC i XT su radili na samo 4.77 MHz, dok originalni AT radi na 8 MHz.

PS/2 — tehničke karakteristike

Model	30	50	60	80
Procesor	8086	80286	80286	80386
Koprocesor	8087 (opc)	80287 (opc)	80287 (opc)	opcija
Clock (MHz)	8	10	10	16 20 (80—111)
ROM (K)	64	128	128	128
RAM	640 K	1 M	1 M	2 M
Maks. RAM		7 M	15 M	16 M
Tastera	102	102	102	102
Ekran	MCGA	VGA	VGA	VGA
Rezolucija	640*480	640*480	640*480	640*480
	320*200			
Boja	256	256	256	256
Disk (M)	20 (30—021)	20	44 (60—041), 70 (80, 071), 115 (80—111)	44 (80—041), 70 (80, 071), 115 (80—111)
Flopi disk	2*720K (30—002) 1*720K (30—021)	1*1.44 M	1*1.44 M	1*1.44 M
Interfejsi	RS 232, miš, Centronics	RS 232, miš, Centronics	RS 232, miš, Centronics	RS 232, miš, Centronics;
Časovnik	da	da	da	da
Ekspanzija	3 PC slota	3 nova slota	3 nova slota	3 nova slota
OP. sistem	MS DOS	PC DOS 3.3, OS/2	PC DOS 3.3, OS/2	PC DOS 3.3, OS/2
Cena (funti)	1100 (30—002) (bez monitora)	2660	4464 (60—071) (bez monitora)	4916 (80—041), 7056 (80—111)

Zaokruženi sistem: Na maticnoj ploči i portovima PS/2 računara nalazi se sve što je neophodno za njihovo korisanje

na relativno visokim frekvencijama do sada nisu praktikovali čak ni proizvođači klonova (istina je, doduše, da i tajvanci, uz određene izmene, mogu da rade na 8 MHz) verovatno smatrajući da viša frekvencija zahteva kvalitetnije i (samim tim) mnogo skuplje čipove. Verujemo da IBM-ova odluka da ubrza svoje računare predstavlja korak koji treba da oteža kopiranje i obaranje cena. U PS/2 seriji konstruktori hardvera su zaista pritisnuli gas do daske.

Glavna mana Intelovih mikroprocesora su segmenti — da bi ubrzali zahvatjanje instrukcija i smanjili zauzeće memorije, Intelovi inženjeri su podelili memoriju na segmente od po 64 kilobajta. Komunikacija između segmenata je relativno komplikovana,

vana, pa mnogi komercijalni programi operišu samm sa jednim — iako vaš PC ima 640 K RAM-a, za bežik i paskal programe je raspoloživo svega šezdesetak! Ova mana se proširila i na naslednike mikroprocesora 8088: 8086, 80186 i 80286. Pošto je IBM praktično „preskočio“ 80186, pozabavljivimo se mikroprocesorom 80286 koji se ugrađuje u modelle 50 i 60.

Iako su programi za njega ograničeni segmentima i limitem od 640 K, mikroprocesor 80286 nudi dosta noviteta: pre svega, značajno je brži. Ovo ubrzanje ne potiče toliko od kloka (10 MHz prema PC-jevin 4.77) i šestastabilne magistrale za podatke koliko od unapredene arhitekture. Izvršavanje većine instrukcija, naime, zahteva dvo-

strukto manje otukcaja kloka obzirom da se faza pripreme neke instrukcije preklapa (tj. obavlja istovremeno) sa fazom izvršenja prethodne. Sumarni efekat je četiri do osam puta brže izvođenje svih komercijalnih programa.

Prednost 80286 nad 8086 nije samo u brzini — pomenućemo i takozvani „zaštićeni mod“ (*protected address mode*) koji teorijski omogućava i prevazljevanje segmenata. Po setovanju flaga koji kontroliše ovaj mod, mikroprocesor izvršava manje-više iste instrukcije, ali omogućava zaštitu pojedinih segmenata memorije od upisivanja podataka; ukoliko korisnik pokuša da upiše podatak u neki od „zabranjenih“ segmenata, generiše se interupt koji omogućava operativnom sistemu da preduzme potrebne akcije koje mogu da obuhvate i ispisivanje odgovarajuće poruke. Ovakva arhitektura omogućava implementaciju operativnih sistema koji rade sa više korisnika ili više poslova koje pokreće isti korisnik — takvi procesi moraju da budu zaštićeni jedan od drugog. Pretvaranje AT kompatibilnih mašina u višekorisničke računare je učinkovito nedostatak odgovarajućeg operativnog sistema.

Kroz zvučni zid

Poslednja reč Intelovog razvoja je mikroprocesor 80386 (u poslednje se vreme, istini sa volju, govori i o 80486). 80386 je pravi trideset dvobitni procesor: 32-bitna magistrala za podatke, 32-bitna interna arhitektura, aritmetičko-logička jedinica pa čak i 32-bitni adresni bus koj, dakle, omogućava sasvim jednostavno priključenje 4 gigabajta (4096 MB) RAM-a. Pravu predstavu o moći tridesetdvobitnog procesora dopunjava radna frekvencija oscilatora — 16 ili čak 20 MHz!

Intel 80386 predstavlja mnogo više od 32-bitne arhitekture i visoke frekvencije: on računari 27 • jun 1987. 11

nudi upravljanje virtualnom memorijom, istovremeno izvršavanje nekoliko poslova kroz *time-sharing*, zaštitu prava pristupa i slične stvari koje će naterati kupce mini računara kao što je IBM-ova serija 38, a možda i Digitalov VAX da promene adrese na kojima se snabdevaju. Da bismo stekli pravi uvid u moć procesora na kome je model 80 zasnovan, počećemo od samog početka: uključivanje kompjutera.

Kada primi RESET signal, 80386 se „budi“ u takozvanom *real* modu koji potpuno imitira 80286: adresira se „samo“ jedan megabajt memorije i to u čuvenim segmentima od po 64 kilobajta. Rad u *real* modu se podudara sa radom IBM PC AT-a koji je, ubran u 16 odnosno 20 MHz i dopunjeno sa nekoliko instrukcija za rad sa 32-bitnim rečima, svaki program pisani za IBM PC AT će, dakle, perfektno (premda ubrano) raditi na modelu 80 što znači da je model 80 PC kompatibilan. Izvestan problem mogu da predstavljaju jedino programi dopunjeni zaštita koje provjeravaju frekvenciju kloka ali se takve provere, uz određeni trud, mogu izbaciti.

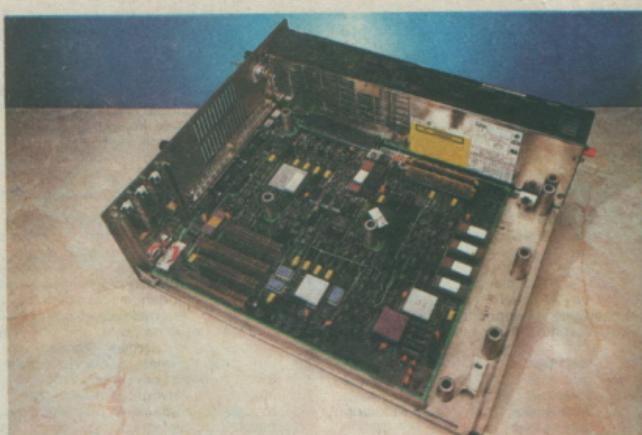
Setovanjem jednog bita u statusnom registru 80386 prelazi u takozvani *protected mode* koji smo opisali kada smo govorili o 80286. Programer kome 80286 nije dovoljan može da isključi šesnaestobini set instrukcija i prede na programiranje samog 80386. Segmenti od 64 kilobajta više ne predstavljaju ograničenje: memorija može da se deli na proizvoljan način pa se može konfigurisati i kao jedan segment od četiri gigabajta. Operativni sistem, jasno, i dalje može da zabrani upisivanje u određene segmente RAM-a.

Najveću novost predstavlja treći, tako-zvani *virtual* mod koji omogućava izvršavanje *real mode* programa u zaštićenom režimu. To praktično znači da se memoriju može podeleti na nekoliko nezavisnih IBM PC-ja; svaki od njih može da izvršava po jedan program koji će, pod kontrolom operativnog sistema, kontrolisano pristupati ekranu ili tastaturi. Nema posebnih hardwarevskih problema da se na model 80 prikupi nekoliko „glupih“ terminala koje bi on, poput nekog velikog sistema, uspešno opsluživao štiteći istovremeno svakog korisnika od neznanja ili zla namere ostalih. Ostvarenje svih ovih lepih namera ometa jedino nepostojanje operativnog sistema koji bi mogao da omogući i rad sa virtualnom memorijom koju smo detaljnije opisali u „Računarima 22“ kada smo predstavljali prvi trideset dvojbitni personalni kompjuter — *Compaq Deskpro 386*.

Masovna memorija

Serijski PS/2 donosi mnogobrojne novitetne na polju masovne memorije. IBM je, pre svega, konačno odustao od „antickog“ standarda koji omogućava upisivanje svega 360 kilobajta informacija na disketu od 3.5 inča: primenjene su moderne diskete od 3.5 inča i novi format upisa od 720 kilobajta odnosno 1.44 megabajta.

Autor ovoga teksta mora da prizna da ga prelazak na diskete od 3.5 inča nije baš obradovo. Sastavim nam je, sa druge strane, jasno da je ovakva konzervativnost besmislena — kada su pre desetak godina diskete od 8 inča posustajale pod naletom manjih flopija od 5.25 inča, svi su kompjut-

Savršenstvo tehnologije: Matična ploča modela 50

terasi kukali: nove su diskete manje, ne-pouzdanije, skupije... Nekoliko godina dana, diskete od osam inča su prošlost za kojom niko ne plaće — njihov poslednji „javni zastupnik“ je Jerry Pournelle koji vodi izvanrednu rubriku *Computing at Chaos Manor* u časopisu *Byte*.

Diskete od 3.5 inča su, bez ikakve sumnje, daleko pouzdanije od starih disketa — zatvorene su u čvrstu plastičnu kućišta, što znači da možemo slobodno da ih uzmamo u ruku, ispuštimo na pod, stavimo u držac... Sa druge strane, autor ovoga teksta već godinama radi sa disketama od

Razglednica iz Njujorka

Panika u DEK-u

Marketing menadžer poznatog proizvođača mini i mikrorачunara „Digital“ zahvalila je prava panika nedavnom na-

javom čitave linije novih mikroracunara iz IBM-a. Pod nazivom Personalni System/2, IBM je drugog aprila ove godine u Njujorku lansirao seriju novih personalnih računara. Neki analitičari tržišta smatraju da je ovaj potez IBM-a smrtonosan za seriju DEK-ovih MikroVAX računara.

5.25 inča odnoseći se prema njima bez ikakvog strahopštovanja, pa ga ipak nikada nije zadesio ozbiljni gubitak podataka (da li da kucnemo u dvo?) Diskete od 3.5 inča, međutim, zauzimaju više prostora (jeste da su manje ali su ostalo deblje) i koštaju nešto više, pogotovo kada treba da podnesu četvorostruku gustinu upisa; prezajnate da im se i vi na radujete baš odviše!

Diskete od 3.5 inča predstavljaju mogući izvor problema sa kompatibilnošću — sav softver za IBM PC se prodaje na disketama od 5.25 inča. Softverska firma će, naravno, začas izdati nove verzije ali... kada ste poslednji put kupili originalni program? Nema, sa druge strane, smisla čekati da programi na novim disketama pristignu u Jugoslaviju uobičajenim piratskim putevima pa će YU hakeri imati došta posla. Za prebacivanje je neophodno dokupiti (osamdesetak funti!) ili pozajmiti jednu disk jedinicu starog tipa, povezati je sa računarcem i otkucati nešto poput *diskopy b: a.* Probleme mogu da izazovu zaštićeni programi, ali i tihav čak i u svetu sve manje.

IBM-ova serija PS/2 predstavlja punu afirmaciju tvrdnje da hard disk više nije egzistični neprava neophodna samo uskom krugu korisnika — svi modeli (osim 30-002) su opremljeni mavinim diskovima od 20, 44, 70 ili čak 115 megabajta. Ovoj kapaciteti će biti neophodni novom operativnom sistemu koji je nazvan OS/2 — hard diskovi na AT-u su, doduše, mogli da se razdele na particije koje će biti posvećene raznim operativnim sistemima ali je ova mogućnost retko korišćena: 99% PC kom-

patibilnih računara radi pod nekom od verzija MS DOS-a. Očekujući da će OS/2 računari raditi pod MS DOS-om, OS/2 i Unix-om, IBM se opredelio za diskove ogromnih kapaciteta koji, jasno, ne deluju baš blagotorno na cenu. Kvalitetni diskovi, uz to, predstavljaju veliki problem za mlađe tajvanske firme koje se za svoj deo PC kolaka bore uglavnom bagatelinim cenama.

Softverska stagnacija

Uz bilo koji od modela iz serije PS/2 dobijate diskete sa modifikovanim PC DOS-om koji nosi oziku 3.3 — kratko rečeno, ništa novo! Nada da će, zajedno sa novom serijom računara, IBM izbaciti i novi operativni sistemi prilagođeni modernim mikroprocesorima sa očito izjavljivala — po kojim putem se pokazalo da „usko grlo“ personalnih računara nije hardver nego softver! Činjenica da su računari snabdeveni novim BIOS-om, međutim, navodi na pomisao da su karakteristike novog operativnog sistema već precizirane, pa čemo pokušati da ih opisemo sledeći IBM-ove prospkete.

OS/2 je novi operativni sistem pripreman specijalno za 80286 koji tek treba prilagoditi modernim Intelovim mikroprocesorima. Ovaj operativni sistem ograničava RAM na 16 megabajta ali ukida segmente što znači da se memorija može konfigurisati prema potrebama korisnika; u principu možete da formirate jedan segment od 16 MB! Ukoliko ste zaplašeni novim limitiranjem RAM-a i smatrate da će za koju godinu 16

M biti ono što je sada 640 K, možemo da vam kažemo da današnji veliki sistemi koji su beskrajno moćniji od bilo kog personalnog računara retko imaju RAM veći od sedam — osam megabajta; pravi odgovor za veće apetite je virtuelna memorija.

OS/2 podržava istovremeno izvršavanje većeg broja programa i obezbeđuje da krah jednog od njih ni na koji način ne naškodi ostalima; prošlo su vremena kada je posle neke ružne greške trebalo gasiti kompjuter! Integralni deo OS/2 je specijalna verzija Microsoftovog operativnog sistema Windows, o kome će „Računari“ opširnije pišu u ovom broju radi se, ukratko rečeno, o operativnom sistemu koji približava računaru korisnicima koji nemaju mnogo programerskih znanja, ali koji istovremeno ne primarava iskušnje programere da „jure pacova po stolu“.

Pitanje odnosa OS/2 i MS DOS-a je i dalje otvoreno — sve MS DOS aplikacije očito neće raditi, ali će neke od njih možda i moći da se oslonče na usluge novog operativnog sistema. Posebno je zanimljiva mogućnost da se prvi megabajt RAM-a konfiguriše kao „običan“ PC pod MS DOS-om, dok je preostala memorija dodeljena novom operativnom sistemu koji može da stvari nekoliko drugih programa.

Smatra se da su za komfornt upotrebu OS/2 potrebna bar 2 megabajta RAM-a i hard disk. Ukoliko, ipak, sada kupite računar, možda ćećete očekujati na novi DOS prikupiti pare za sva potrebna proširenja — čak ni IBM ne očekuje da će OS/2 biti komercijalno rasploživ pre početka sledeće godine! Posebno nisu raduje, IBM-ovo obećanje da će operativni sistem i hardver biti otvoreni — tako je stavljen tačka na tvrdnju da će IBM učiniti sve da spreči kloniranje svojih proizvoda.

Izbrišen do savršenstva

Sve u svemu, serija PS/2 ne predstavlja samo do savršenstva doterani PC standard — novi su računari operešteni hardverom i softverom koji treba da prevaziđe sva ograničenja PC-ja. Hardver je, međutim, tek polovina kompjutera — PS/2 će jednoga dana imati moderan i moćan operativni sistem, ali će se u meduvremenu koristiti uglavnom kao strahivo ubrzani i prilično kompatibilni IBM PCI. Cene nove serije računara su prilično agresivne — ne može se, jasno, očekivati da modeli 60 i 80 koji predstavljaju veliki tehnološki skok i nose IBM-ovu nalepcu budu jetfinti ali imamo utisak da cene ne bi ni mogle da budu mnogo niže. Dozivljaj dopunjavanja model 30 koji po karakteristikama bitno prevaziđa mnoge klone (čak i proizvode renomiranih proizvođača kao što su Olivetti, Atari i Amstrad), a po ceni im je sasvim približan — 1100 funti za verziju sa dva diskala.

Verujemo da će se i potencijalni vlasnici računara koji sebi ne mogu da priste PS/2 veoma obradovati novoj seriji — IBM je odlučio da smanji cenu postojećih modela XT i AT za 25%, što znači da će ovaj trend morati da sledi i proizvođači kompjutaca — ko će kupiti klonu ako za neki dolar više može da kupi original? PS/2 serije će, dakle, na ovaj ili onaj način učiniti PC računare korisnijim i pristupačnijim!

3.3. Uz malu pomoć Mikrosofta, IBM razvija novi operativni sistem, nazvan OS/2. Od novog operativnog sistema se očekuje da u potpunosti iskoristi mogućnosti mikroprocesora 80286 i 80386. Zbog svoje kompatibilnosti (napisan za 8086), PC-DOS se koristi u nuždi, dok novi sistem ne bude razvijen. OS/2 će imati grafički orientisan interfejs sa korisnikom, baziran na Mikrosoftovom proizvodu „Mikrosoft Windows“. Sistem će dozvoljavati paralelno izvršenje više aplikacija, istovremeno, a podržavaće rad sa 16 megabajta operativne memorije. IBM-ovi programeri nameravaju da u-sistem ugrade komunikacioni softver za rad sa lokalnom mrežom tipa Token Ring i globalnom mrežom Systems Network Architecture ili SNA.

Znajući koliko je teško razviti novi operativni sistem, IBM će, po svoj prilici, skratiti svoj ogromni VM (Virtualna Memorija) sistem i prilagoditi ga mikroračunaru, od kojih se očekuje da komunicira sa većim računarama i samim VM sistemom. OS/2 će biti neka verzija VM sistema.

O ceni za sada ne treba govoriti, jer niska cena hardvera iz IBM-a može samo da implicira ubistvenu cenu za softver koji nije tu. U svakom slučaju, za ljubitelje IBM-ovih PC računara vest o Personalnom Sistema/2 je radosna. Radosna iz prostog razloga. Veruјući na najavi novitija, cene IBM-PC XT i AT računara po prodavnica u Nijorku su pale za više od deset procenata. Dalji pad cene je na horizontu.

Dr Radomir A. Mihajlović

U srcu IBM-ovih suparnika MikroVAX-ovima se nalaze već probani, Intelovi mikroprocesori 80286 i 80386. Za sada sve nove mašine dolaze sa PC-DOS operativnim sistemom u najnovijoj verziji

5.25 inča. Iako DEK u dobro ide, zašto ne bismo i mi protvodili isto što i DEK'. Na putu takvoj strategiji stoji enorma kolekcija kompatibilnih programa napisanih za DEK-ove mini računare (kolekcija za koju je bilo potrebno mnogo godina rada čitave armije programera širom sveta). IBM samouvereno veruje da će u „blic krig“ ofanzivi, svojim autoritetom, kao i do sada brzo osvojiti tržište. Glavna meta su kompanije koje već koriste IBM-ove veće računare i koje bi zelеле da distribuišu mikroračunare povezanih u jednu od IBM-ovih standardnih mreža u malim koracima uvećaju svoju računarsku moć. Tu DEK, svakako, ne može puno da učini. Međutim, šta sa malim kompanijama i privatnim korisnicima?

U srcu IBM-ovih suparnika Mikro-

VAX-ovima se nalaze već probani, Intelovi mikroprocesori 80286 i 80386. Za

sada sve nove mašine dolaze sa PC-DOS

operativnim sistemom u najnovijoj verziji

Dejan Ristanović

računari 27 • jun 1987. 13

Vejn Ratlif, autor programa dBASIC III

U traganju za savršenim programom

U svojoj izuzetno zanimljivoj biblioteći za Prave Programere „Microsoft Press“ je nedavno objavio zbornik tematskih razgovora sa petnaest najbrilljantnijih programera današnjice. U toku nekoliko narednih meseci, u okviru serije „Programeri govore“, prenećemo najzanimljivije intervjuje iz ove knjige — sa Garljem Kidalom autrom CP/M operativnog sistema, Dtefom Rasklinom, vodom projekta „mekintoš“, Dzonatanom Saksom, tvorcem „Loutsa 1-2-3“, Bilom Gejtsom, tvorcem bežika i mnogim drugim živim programerskim legendama. Ima li boljih učitelja da nas uvedu u svet programske ideje, tajni programerskog zanata i tajni uspeha u programerskom poslu?

— Gospodine Ratlif, Šta vas je podstaklo da postanete programer?

Automobilisti! Dok sam bio u koleđu, projektovao sam mali dvosed sa zadnjom vučom. To je bilo u šezdesetim godinama, kada je vladala moda velikih i brzih kola. Prilikom projektovanja zamislijenog modela, počeo sam da koristim kompjuter CDC-6400. Napisao sam nekoliko malih programa za izračunavanje ogibljenja, iznalaženje centra gravitacije i rešavanja sličnih problema. Ubroz sam otkrio da u programiranju uživam više nego u koncipiranju automobila?

— Programi su, dakle, potisnuli automobile?

— Da, računari su me odvukli od projektovanja automobila. Još pre nego što sam završio koleđ, pospolio sam se kod „Martin Marietta“ u Denveru. Odmah sam shvatio: dok su drugi ljudi programirali kompjutere, ja lično sam bio kompjuter.

Hodeće mi to malo blize objasniti?

Bilo je u ranim danima kosmičkog inženjeringu. Kad se morala rešiti neka diferencijalna jednačina, na primer, angažovana je bila armija ljudi s kalkulatorima. Monroe; svaka osoba je radila na posebnom segmentu jednačine. Jedan čovek bi obradio grupu sabiranja, zatim dodojio svoj papir s rezultatima, onome do sebe da množi, i tako daje. Nazivali su ih ljudi — kompjuteri i ja sam bio jedan od njih. A računari su u to vreme bili neka vrsta administrativnih pomoćnika, samo što su obavljali poslove vezane za inženjeriju i ne za administraciju... Tada, u jeku vietnamskog rata, stigao mi je poziv za regrutaciju.

Da li ste ratovali u Vijetnamu?

Nisam. Zahvaljujući poslu kod „Martin Marietta“, postao sam vojnik u civilu. Dve godine sam radio kao logističar u sklopu rati igre LOGEX, programirane u kabinetu. Najveći deo mogu rada se svodio na izračunavanje trebovanja za opremu i zalihe. Ali to nije bilo puno inventarisanje, jer vojska ponekad predviđa čudne situacije, kao — angažovanje atomskog oružja uz Prezidentovu odobrenju.

To jedno iskušto vas je usmerilo na program Vulcan?

Ne direktno. Kad je istekla obaveza prema armiji, ostao sam kod „Martin Marietta“ kao službenik, a ugovorno sam radio i za „Jet Propulsion Laboratory“. Konkretno, pisao sam program za spuštanje „Vikinga“, nazvan MFILE. To je bilo 1976. i u to vreme sam se prvi put zainteresovao za projektovanje prirodnog iziskiva. Kupio sam garnituru delova za računar IMSAI 8080 i zatim ga sklopio. Trebalо mi je godinu dana da taj posao, jer se isporuka nekih dodatnih delova odužila. Zaletelosu sam 2200\$ spojeva. Naravno, kompjuter je koštio znatno jestinje nego da se ga kupio gotovo.

Najzad sam imao svog kompjutera, ali je on imao memoriju od samo 1K. Dotle sam potrošio oko hiljadu dolara. Nastavio sam da ga kompletiram: tastatura 159 dolara, pa redom... Ukipnu sam uložio 6000 dolara Danas te par možete kupiti kompletan AT, sa hard-diskom, spremam da odmah funkcioniše.

Jedan od onih koji su doprineli da se kosmička sonda „Viking“ spusti na Mars 1976. bio je i Vejn Ratlif (Wayne Ratliff). Godine 1978. je počeo da piše program Vulcan, koji je zatim komercijalizovan pod imenom dBASIC-II. Kao potpredsednik kompanije „Ashton-Tate“, nije se odrekao svojih programerskih ambicija, pa je projektovao i dBASIC-III. Za razliku od većine programera koji su prezasićeni programiranjem, Ratlif — rođen 1946. u Ohaju — i danas neumorno radi na svim fazama razvijanja programa.

— Da li su vaši eksperimenti s prirodnim jezikom u osnovi programa dBASIC?

Začudo, dBASIC se radio iz rabbiga. Učestvovalo sam u jednom sportskom pulu gde dobila onaj ko predviđa pobednika. Više me je interesovalo da dobijam nego rabići, pa sam strastveno tragač za matematičkim modelom koji bi mi pomogao u prognoziranju. Putokaz sam tražio u statistici. Svakog ponedeljka novine su objavljivale rezultate utakmica odigranih preko vikenda — najmanje na dve strane. Posle četiri ili pet nedelja moja soba je bila prekrivena novinama.

Analizirao sam izvezaj za izveštajem — užasan posao — i shvatio da bez računara ništa moći da uradim. Pa, od jednog do drugog i posle nekog vremena potpuno sam zaboravio na rabići i kladerne. Zaključio sam da je sveuč potreban jedan program za rad sa bazama podataka na prirodnom jeziku. Odgledivo, bez kompjutera nije bilo solucije, i to je bio razlog što sam kupio IMSAI 8080.

Nabavio sam mnogo knjiga o prirodnom jeziku i veštackoj inteligenciji. Ekperimentisao sam bez predaha. Bazu podataka nisam istraživao tako mnogo, kao gospone za prirodni jezik; sam po sebi on je širok i potrebljen je neka podloga, nešto na čemu će se primeniti. Pukim slučaju mi je dospeo ruke program nazvan JPLDIS (JPL Display and Information Systems), Lek za razumevanje, veoma jednostavan i čist — odmah sam shvatio da je JPLDIS bez teškoća mogao oствariti na mikroracunaru.

„Dok su drugi ljudi programirali kompjutere, ja lično sam bio kompjuter.“

— Kakav je oblik imala rana verzija programa dBASIC, ili Vulcan?

Preuzimajući koncept JPLDIS-a, odbacio sam specifikacije, umesto njegovih dve stotine polja, ja sam smatrao da je šešnest dovoljno. Tada sam napisao program Vulcan... Učinio sam ga funkcionalnim i, gde, već, posle godinu dana morao sam zbog njega da platim porez. Dakle, „Vulcan“ je imao izvesne komercijalne potencije: počeo sam da ga dotorujem i prilagođavam ukusu tržišta. Oktobra 1979. objavio sam prvi oglas za „Vulcan“, na četvrtinsti strane u časopisu „Byte“. Posle nekoliko meseci objašnjavao jedva sam uspevao da zadovoljim sve narudžbine.

— Da li vas je uspeh iznenadio? Kako ste se oscećali?

Bio sam potpuno ispirjen: sve sam radio sam. Kad bi stiglo jedno narudžbinu, piseao sam račun, pakovao program, pravio novu kopiju. Sastavljam sam i oglase, i za sve u vreme upornog rada na programu, duboko u noć. „Vulcan“ je bio prekršten i nisam smeo da grubim vremena. Ali, posle tolikih meseci besomužnog rada, ispraznio sam sve akumulatore. U letu 1980. prestao sam da reklamiram svoj „Vulcan“. Bio sam spreman da pogromem ljudima koji su moj program već kupili, ali ne i da agresivno južne narudžbine.

— Zašto niste pokusali da svoj proizvod prodate nekoj većoj kompaniji ili bar angažujete pomoćnicu?

U to vreme nije bilo velikih kompanija. Koliko znam, evak je imao neko svoje malo poduzetništvo... Držari Tejt (Tate), profesor na Washingtonskom univerzitetu, i njegova supruga, osnovali su firmu „Discount Software“; nastupali su kao da armija ljudi radi za njih, a imali su samo jednog službenika. Posetili su me i dali ponudu za

ekskluzivni marketing. Prihvatio sam njihovu ideju i dobro smo saradivali nekoliko godina.

— *Dok ste pisali „Vulcan“, da li ste znali da ćete uspeti?*

Prolazio sam kroz razne faze. Pre nego što sam počeo da oglasavam, mäštao sam da će se bar deset odsto čitalaca „Byte“-a odazvati na ovaj poziv i da će posle toga živeti kao rentjer. Kako nije došlo odmah do poplavne narudžbenice, malo sam se obnadio. Kasnije, kad sam sklopio ugovor s firmom „Ashton-Tate“, počeo sam da sanjam o 100.000 dolara dobiti... .

„Srećan sam kad sam u stanju da nešto napravim i rezultat se pojavi na ekranu. Ako pišeš program dobro, on je veoma elegantan, on napravo peva... U njemu je sve uravnoteženo, naštimovalo.“

— Na „Vulcanu“ ste uveli neke izmene koje su dovele do novog produkta?

Da, poboljšao sam komunikaciju sa korisnikom i same performanse, ali odlučan korak je bio prelazak sa linjskog na ekranски editor. Nove komande koje sam dodata bilo су sve do jedne na interfejsu.

Ne verujem da sam uneo sve poboljšanja koja su bila potrebna. Kako danas shvatam dBASE, taj program nije mnogo naklonjen korisniku. Ponekad, razmišljao: da sam poslušao svoje sruce umesto raznih saveta, dBASE bi danas bio mnogo bliži svakomu.

— Ipak, program je veoma uspešan i visoko cenjeni produkt. Da li vas ne govori perfekcionizam?

Prouđutis sam... Savetovali su me: napraviti što većim, neka bude brži, neka bude manji, opredeli se za 16-bitu, zašto da ne bude i za nemački, francuski, holandski. Bilo je sijaj različitih zahteva, a ja sam pokušavao da bar pomoći zadovoljiti svaki. Ispostavilo se da sam mnogo pogrešio.

Moga namera je bila da napravim što efikasniji program, što bliži korisnikovim potrebama. Da sam ostao pri tome, program bi danas bio bolji, ali nisam siguran da bi bio uspešniji sa stanovišta prodrage.

— Čemu treba zahvaliti za uspeh dBASE na tržištu?

Ima u tome dosta sreće. Najvažnije je, ipak, da je dBASE bio pravi program, na pravom mestu, u pravo vreme. Naravno, nije sve samo u sreći, već i u projektu. Pokazalo se da su jezik i organizovana baza podataka izuzetno značajni.

Program dBASE je privukao pažnju ljudi jer je veoma otvoren. Po načinu kako sam programirao celog života, mogao bih sebe nazvati proizvođačem alata. U poređenju s drugim programerima, čak i pre deset godina, ja sam uvek nastojao da što više generalizujem, dok su oni pisali programme za ovu ili onu specifičnu potrebu. Nijihovi programi bi po pravilu bili potpolno ranije od moga, ali bi moj imao duži životni vek. Čim se specifična potreba zadrži, njihov program bi bio mrtav. Ja sam, međutim, pišao na takav način da program rešava niz srodnih problema a ne samo jedan.

Za razliku od programa kao što su bežik, C, fortran i kobil, moj dBASE ima napred obavljanje već deo „prljavih“ poslova. Umesto korisnika, obradu podataka obavlja dBASE, pa se on može koncentrirati na ono što radi, a ne da peti s detaljima iz otvaranja, čitanja i zatvaranja datoteke.

— Znači li to da ste od samog početka, u vreme projektovanja dBASE, imali u vidu korisnika?

Da, apsolutno. Ljudi me često pitaju: „Da li to da uradimo ovako ili na neki drugi način?“ Intuitivno sam razmišljao: Šta zele korisnici? Nijih u stvari muči — kako će to da koriste... Vedenja programera misli samo o tome kako nešto može da bude programirano. Oni su dobri programeri,

ali ne misle na prodaju, na krajnjeg korisnika proizvoda.

— Šta biste u tom pogledu savetovali programerima? Možda da budu manje tehnički orijentisani, a više slike da imaju za korisnike?

— Da. Smatrate li je da „haker“ dobra ili rđava reč? Ako je dobra — onda su ti programi pravi hakeri, misli više na svoj posao nego na korisnika. Ja sam započeo dBASE sa suprotnih pozicija... .

— Kako uskladjujete vaš privatni život s poslovnim obavezama i furama intenzivnog programiranja duboko u noć?

Oobično radim na projektima kad mi to supruga Karolin dopušta. Pre nego što sam se oženio, vodio sam intervju između brakova, radio sam uvek do ponoći. Niko vas ne uznemirava, tišina je i čovek može da se koncentriše.

— Da li se pridržavate nekog posebnog stil-a kada komponujete program? Da li vam garantuje optimalnu produktivnost?

Oobično radim sam ili s veoma malom grupom. Čim ekipa ima više od šest ljudi, ona se teško može kontrolisati. Ted Glaser (Glaser) značajna ličnost u kompjuterskoj industriji, jednom je izjavio: „Najveći tim koji je mogu da rukovodim morao bi se smestiti u folksvagnu!“ Kasnije su korigovali i za mera uzeo standardnu američku limuzinu. Potpuno su na njim slazem.

Kad krenem u jedan projekt, želim da ga u kontinuitetu završim. To mora biti nesto izuzetno važno što bi me pružilo da posao prekinem. Recimo, zbog ranije preuzeće obaveze, stavšući stranu ono u čemu stvarno uživam.

Ja sam programer koji voli da planira, ali to ne činim u najsjajnijim detaljima. Imam predstavu o cilju, a stvarni posao mi je da iznaden šta je sledeći korak ka tom cilju; taj korak nastoji da ostvarim što ekonomičnije. Ne počinjam od najtežeg segmenta, niti od najlakšeg. Te stvari nisu matematički definisane; u igri su emocije i intuicija.

— To znači da niste opredeljeni detaljima?

Ne, ali od detalja ne možete pobedi, i oni se moraju obraditi. U tome baš mnogo ne uživam. Podešavanje u nanosekundama, reka bih, potpuno je nevažno. Ako se program ne realizuje brzinom koju pružajete, treba sačekati godinu ili dve kada se si gurnuo još nebrži mašina.

— Šta vam u programiranju stvara najveće zadovoljstvo?

Volum visoko tehničke stvari i srećan sam kad sam u stanju da nešto napravim i rezultat se pojavi na ekranu. Ako pišeš program dobro, on je veoma elegantan, naprosto peva. Uživam u njemu sa inženjerijskog stanovišta, kao u lepo modeliranom automobilu, skladno izgrađenom mostu ili u lepotu arhitektonskog rešenja. Unjemu je sve uravnoteženo, naštimovalo.

„Ja sam čovek preduzetničkog duha, i kao takav volim da krenem od nule i onda nešto stvorim.“

— Možete li bliže objasnitи sklad i eleganciju?

Sklad se javlja u mnogim oblicima. Kod mora biti jasan i koncizan. Jedna rečenica objašnjava dovoljno je za svaki modul, a sve bi trebalo da bude u alfabetском redu, ake je moguce... Sve mora biti harmonizovano: sklad je ključna reč.

Kad pišeš kod, da li on odmah u početku dobija sklad ili su potrebne naknadne modifikacije?

Kod mene to ide uz dosta menjanja. Rado pravim analogiju između pisanja koda i pravljene figure na gline. Počinjem s grubom meke glinom, pa onda obducujem što je suvišno, da dodajete, ponovo modelirate; i kad zaključite da glina nije nikako ne izgledala dobro, vi ih odbacite, pa sve iz početka... Idealan modul treba da stane na jednu stranu; ako je duž, pitam se šta treba da uradim. Da li ga razbiti u

dva ili tri posebna modula, ili... Deo elegancije i sklada u toj slojevitoj hijerarhiji programi je u tome da svi moduli budu iste težine, istog obima, s ravnomernim raspoređenim dužinama, sa istom funkcionalnošću.

— Kako taj sklad pomaze programu?

Program se lakše održava. Kad je sve izbalansirano, to vam je kada da ste otkrili neki bacišni princip i onda ga ostvarili. A kad stvari iskoče iz balansa, tada znate da nesto nije u redu, verovatno je posredi neke inherenta greška.

„Ako neko dolsta želi da programira, onda će sve lidi lako. Ako mu taj posao nije prirasa za srce, bez obzira koliko se trudio, na svakom koraku će natlagati teškoće. Stavlše, doživeće razočaranje.“

— Da li je neko posebno uticao na vaše programiranje?

Svojevremeno sam bio impresioniran knjigom Gerjija Mejera (Meyer) „Software Reliability“. Druge knjige su takođe uticale, ali u malim, jednostavnim stvarima. To je onda kad sebi kazete: kako se toga sam nisam setio, toliko je prost. Drugi izvor uticaja bio je Fil Karn (Carney), jedan od sefova kod „Martin Marietta“. Kad me je jednom video — dok sam radio na fortunu — kako proizvodljivo uzmam nove brojeve, programski linija on mi je jutito rekao: „Napravki neki red, počni s jednom stotinom, pa je svaki sledeci put multiplikacija sa deset...“ Te male stvari predstavljaju veliku pomoć.

— Da li pišeš mnogo komentara u vašim komentariima?

Nih ne! Reka, Smatram da postoje dve vrste komentara: jedni koji tumači obligedno — oni su bezredni, i drugi koji stvarno objesnjavaju kod. Ja izbegavam zamrzavane programme; nastojim da programiram izrazit, čist, jasan kod, čak i ako to zahteva pet redova više. Program sam po sebi treba da bude komentator.

Moduli treba da budu relativno mali. Čim moduli zahteva više od jedne strane koda, nešto nije u redu. Takođe, ako jedna rečenica na početku modula nije dovoljna da objasni njegovu funkciju, to opet ne važi.

— Koji kvaliteti krasi dobrog programera?

Poстоji čitav spektar programera. Na jednom kraju je programer koji radi sto odsto za korisnika, a na drugom onaj koji obraduje neki matematički problem i ne baže za korisnika. Naravno, imam dobrih i loših programera. Teodor Sternjeon (Sturgeon) kaže da je 90 odsto — otpad. Možda je to malo pesimistička procena; ja bih rekao, 60 do 70 odsto. Činjenica je da se u svakoj profesiji nadaju pojedinci čiji učinci prevazilazi ono što uradi nekoliko desetina drugih.

— Prema vašem mišljenju, da li treba očekivati krajnje promene u onome što danas nazivamo programima?

Svakako će biti evolucije. Neka ekspercijska svojstva će potaklo izsečenju. Jezik kao što je dBASE ima u tom pogledu neke drage crte, ali će one vremenom nestati kroz postepen evolucijski proces. I uvek se možemo nadati nekom produoru, poput spredašta. Ja verujem da će takvih revolucionarnih otkrića biti i buduće, ali su one nepredvidljiva.

— Da li ste ikad poželeti da se odvojite od programiranja?

Ne. Programiranje ostaje moja budućnost. Hteo bih da se oslobodim stresova, a ne programiranja.

— Kad završite neki intenzivni program, kada je bio dBASE, da li osetite olaškežanje?

U tom trenutku već mislite na novi projekt! Program pruža veliko zadovoljstvo u početku, kad imate prve ideje o tome što su ono može da postigne... Čini mi se da u našem poslu svakako da projektuje, a da se bavi dizajnerskim poslo-

vima, a one vezane za realizaciju, koji traju i po godinu dana — da prepusti nekom drugom.

— Da li se uključeni u biznis?

U ovom trenutku ne saradujem dobro sa kompanijama. Pojavili su se mnogi problemi... Ja sam čovek preduzećnog duha, i kao takav volim da krenem od nule i orda nešto ostvarim.

— Mnogi programeri koji imaju posao s kompanijama poslednjih godina postaju frustrirani: Šta se događa u velikim kompanijama?

Softver se nije promenio, ali ima indicija da je držanje kompanija pogrešno. Naravno, biznis je taj koji odlučuje, ali ljudi koji dolaze u industriju sada, u podnomojaku fazi, ne osjećaju šta softver stvarno znači. Oni su u poslu biznisa, a ne u poslu softvera.

— Šta je softver u kontekstu vaše primedbe?

Gledano idealno, to je način da „primorate“ kompjuter da čini nešto što, u krajnjem ishodu, pomaže ljudima. Tako bar je mislim i to nije moj altruizam, već moj cilj. Želim da pišem čist softver, programe koji su izazovni. Mada moja misija nije da rešavam socijalne probleme, to je jedno od ishodista softvera.

— Da li je kompjutersko programiranje, za vas, umetnost, nauka, profesija...?

Mislim da u tome ima nešto nauke i nešto umetnosti; ukoliko je programiranje više humanizirano, uboljivo je više umetnost. Pisci igara se bave pretežno umetničkim formom na ekranu; oni zapravo koriste jedan visoko tehnički produkt da biste bili adekvatni sa kompjuterom, potrebno da biste bili adekvatni s kompjuterom, potrebno je mnogo vremena i — povrh toga — još više želje.

— Šta je na redu posle dBASE?

Mogućnosti su danas ograničene. Sa tri klasična produktivna oruđa — baza podataka, procesor reči i spređištir program — ne ostaje mnogo prostora za novine, mada uvek ima pretendenta. Uzmite, na primer, procesor reči. Pored „Microsoft-Word“, „Multimate“, „WordStar“, „Word Perfect“, „Samma“ i pet stotina drugih, nema baš mnogo izgleda da se uskoči u nekim novim uspešnim procesorima.

Ispak, u nekim oblastima postoje široke mogućnosti: za lude koji žele uspeh, to je marketing stručnih sistema. Tu nije reč o prodaji produkata, već znanja, dakle — posedovanje sposobnosti da se ponudi rešenje za prilično širok spektar problema. To je ono što se traži od programa veritkinke orientacije.

Smatrajte li mogućnim projektovanje sistema koji bi zadovoljili desetak vertikalnih tržišta? Svakač! Za početak, dovoljno je ovladati jednim — Čak i da postoji hiljadu vertikalnih tržišta, svaka od njih ima nekoliko hiljad potencijalnih kupaca. Budućnost vidim u razvoju stručnih sistema koji će postati veoma značajni za našu industriju.

Šta biste savetovali mlade programere danas?

Ako neko doista želi da programira, onda će sve ići lako. Ako mu taj posao nije prirastao za srce, bez obzira koliko se trudio, na svakom koraku će naizlaziti na teškoće. Staviš, doživeće razočaranje. Moj savjet je: radi samo ono što želiš da radiš.

— U čemu je trik? Šta je to što nekog privlači u bit programiranja?

Pre, ima nekoliko stvari... Ponekad sam se zabavljao mentalnim igrama, pa sam se pitalo, recimo, šta bi sa mnogo bila da sam se rodio sto godina ranije. Dakle, tu je mogućnost da budete detektiv i u programiranju imate mnogo detektivskog. Stolno nešto naslućujete, tražite ključeve. Ali, dok u stvarnom detektivskom radu često ne naizlazite odgovor, u programiranju imate posla sa čvrstom stvarnošću koja traži precizna rešenja; uvek ćete morati naći, ako dovoljno dugo i dovoljno uporno radi.

Kako vidiše sebe u svetu programera?

Ono što sam uradio, verujem veoma je značajno. Inače, ja sam univerzalan. Postoje bolji programeri od mene, bolji tragači na greške, bolji dizajneri, bolji... u mnogo čemu. Pridružio bih se mišljenju jednog prekaijenog narednika koji mi je, u pauzi obuke, rekao: „Ja sam momak za sve poslove, ali ni u jednom nisam najbolji.“

Peek & poke show

U ime naroda

Imajući u vidu enorman društveni značaj kompjuterizacije svih grana našeg društva (poznato je da je još Lenjin rekao: „Vlast sovjeta + elektrifikacija + kompjuterizacija = komunizam.“) predlažemo odgovornim državovima (i drugaricama):

— Da se oformi Savez hakerskih radnika Jugoslavije.

— Da se predsedniku Saveza postavi iskusniku društveno-politički radnik, po mogućству, prveren na važnim društvenim aktivnostima iz oblasti sporta i razonode.

— Da se oformi fond iz koga bi se finansirao određeni broj simpozijuma na kojima bi odabrani skup ekonomista i pravnika objasnio sebi i novinarima sve o kompjuterima i kompjuterizaciji.

— Da se pod hitno ustanovi počasna plaketa i diploma za dostignuća u hakerisanju, po mogućству sa imenom nekog haker-a koji je preminuo nad svojim programom, ili je bar pretrpeo teško mentalno oštećenje.

— Da se naloži našem predstavniku u Ujedinjenim nacijama da bar jednom u tri meseca povede diskusiju o kompjuterizaciji zemalja trećeg sveta, pa samim tim i Jugoslavije.

— Da se urgentnim postupkom donese zakon kojim se roditeljima koji svojim deci

Raspovana memorija

Neosporna je činjenica da nam je jezik bogat, osim u političkim raspravama. Najbolji dokaz je uvođenje kovanica koje se koriste u rečniku jednog računardžije. Ispri su ti izraz i bili čist prevod sa engleskog jezika, a sada sve više počinju da poprimaju domaće crte...

Najnoviji primer, prema tvrdjenju Odseka za lektorskoto i kompjutersku zanimljivacu, koji je jedan od OOUR-a našeg SOUR-a, „Peek and Poke Show“, pronađen je u nekoliko zadnjih brojeva revije „Trend“.

Najime, nepoznati „kum“ u svom tekstu pominje nekakve „okete“ i „kilookete“, a nisu mu strani ni „megaokete“... Posle dužeg razmišljanja, naši lektori su došli do zaključka da se radi o najobičnijim bajtvima, a ne o crkvenim horovima. Jer, zamislite jedan megaoktet — milion puta osam pevača! Taj sastav ne bi stao ni u jednu crkvu ili koncertnu dvoranu.

Zato, radi razjašnjavaanja, uredništvo „Peek and Poke Show“ — a predlaže najnoviji izraz koji označava bajt — „osmerac“!

Dakle, od sada postoje: osmerac, kiloosmerac, megaosmerac, gigaosmerac i osmerac bez kormilaca...

Znači, naš traktat o preveslavanju uzima maha među citocima, koji od sada imaju i realnu podršku od strane naše redakcije, a i šire. Svi na vodui

ne kupe kompjuter zabranjuje uplaćivanje lotova, gledanje televizije i spavanje posle ručka.

— Da se redakcijama časopisa koji su najviše uspeli u približavanju kompjuterskih igara narodnim masama pomogne finansijski ili bar obezbedi školovanje za njihove novinare.

— Da se carinici koji surovo smetaju privatnim uvoznicima kompjutera prenestu na granicu sa Albanijom, posto je to još jedina zemlja iz koje ne uvozimo kompjuter.

— Da se podstaknu programski saveti iz oblasti kulture, kako bi svi domaći filmovi (po mogućству komedije) imali bar po jednu scenu u kojoj se malii haker veselo igra sa svojim kompjuterom, sve novohapsarske knjige bar neki zaplet koji se tiče sreće sa kompjuterom i tako dalje.

— Da se u osnovnim školama raspisbe bar jedan konkurs za pesme i priče na temu „Kompjuter i moje srećno detinjstvo“.

— Da se oformi posebna cenzorska komisija koja bi pregledala umetnička dela koja uvozimo i iz filmova, knjiga i stripova izbacivala sve one delove koji o kompjuterima govore kao nepriјatnim, nepriјateljskim, glupim, komplikovanim i ružnim spravama.

— Da kompjuterski stručnjaci dobiju zvanje doktora kao i stomatolozi.

— Da se ovakvi stimulativni tekstovi plaćaju bar duplo više od ostalih iste dužine.

Kompjuter je 87

Mislim smo da smo uspešni da nateramo PA Marvincu da uzme duži zasluzeni odmor u Kaliforniji i da odmori svoje elektronske živice. Dokaz da on nije to tako shvatio stigao nam je prošle nedelje u obliku kasete na kojoj je snimljen sledeći razgovor. (Stručnjaci Peek & poke show-a su izvršili pažljivu transkripciju i prevod)

Peek pošta

Dobili smo dostopanjstveno a ogorčeno pismo od Milovana Grujovića, koji je svom detetu kupio računar za koji je u reklami pisalo da je idealan za školske potrebe bilo kak deteta. Istovato se da je samo obogatio društveni život svog deteta pomoći ovakom smehu koji je ovaj dobio od svojih vršnjaka. Pita nas li postoji mogućnost da taj računar nekako nadograđi tako da zaista posluži svrsi za koju je reklamiran.

Naš cenjeni odgovor: Može, sekironi.

— (Neidentifikovana buka, detaljnij analizom desirovana kao pozadinska buka u ekskluzivnom restoranu Hacker's Heaven koji se nalazi u južnim predgradima Los Angelesa, poznatom kao okupljalište svih eminentnih ljudi iz računarskog biznisa.)

— Dobar dan i prijatno. (Ovaj elektronski glas nije bio teško prepoznati. Radi se o legendarnom PA Marvincu.)

— Dobar dan. S kim imam čast? (Dugotrajnom pretragom po našoj fonoteci utvrdili smo da ovaj glas pripada misterioznom Majku Matušku, supermajstoru i supermoćnom savetniku korporacije IBM)

— Moje ime vam, verovatno, neće pomoći začiniti. Po zanimanjima sam veštacka intelektualica, a zovem se PA Marvin...

— PA Marvini!! To ste zastila vi? Sedite, molim vas. Odavno želim da vas upoz-

Cip Pobodi Agency

Dizajn u službi bitnog

Prvi smo u zemlji koji obaveštavaju da je otvorena specijalizovana radionica za pomoć hackerima. Radionica radi u sklopu novog talasa kompjuterske male privrede i bavi se davanjem estetskih saveta u vezi sa vašim programom. Uz njihovu pomoć (a oni su svi stručnjaci visokih kvalifikacija) možete pustiti da vam program izgleda komplikovan, jednostavno, nazubljeno, nenazubljeno i sasvim obično. Naravno, tu je još mnogo drugih mogućnosti u kojima će vas oni sami uputiti. Samo se obratite na adresu „Novi konzervativizam“, a Radomira Buta Grizović, Fatina ulica bb, Beograd.

'Ajd', sad, svi zajedno

Za sve domaće vlasnike računara koji imaju problema sa kompatibilnošću pojavio se novi softverski proizvod pod imenom Toll-Rent 87. Ovih dana su prikazane verzije za srpskohercevski i hrvatskošpansko govorno područje, a ubrzo se radi i na verziji za slovenačko govorno područje. Upitani da li nameravaju da spremre verzije i za ostala govorna područja naše zemlje, autori su izjavili da to zavisi od interesovanja lokalnih ljubitelja računarstva.

Izvoz u svet

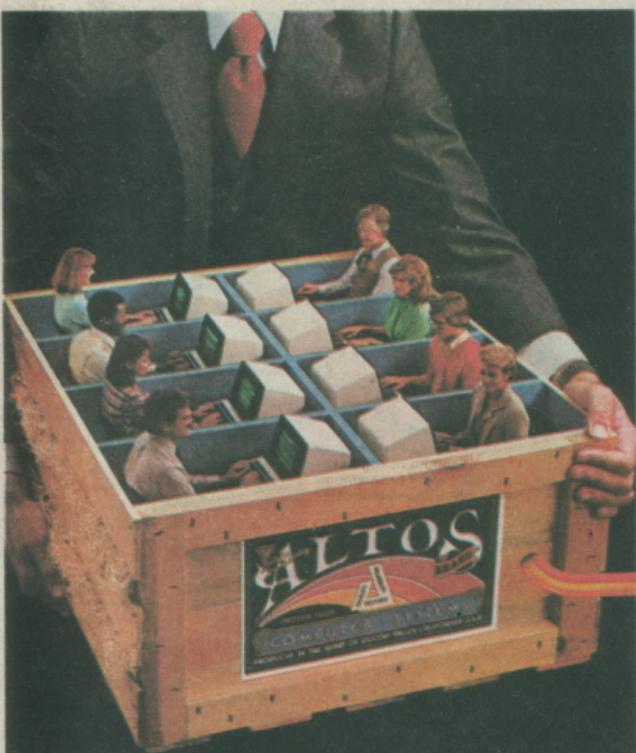
Otkrivena je „Beogradsko veza“ krimijalara koji već dugo pustoše naše društvo. Radi se o kriminalističkoj organizaciji koja podzemnim kanalima izvlači printerski papir iz instituta i računarskih centara u Jugoslaviji i preprodaje ga na slobodnom tržištu. Saznajemo da je pomoć ove prijave rabota pokrivana potražnja za printerskim papirom čitave Zapadne obale Severne Amerike, većine zemalja Evropske ekonomske zajednice, kao i nekih zemalja Dalekog istoka. Nadamo se da ćemo za sledeći broj CPA imati i konkretna detalje o odgovornima, što se kod nas, inače, brzo sazna.

Živi, živi

Savezni zavod za izjavljivanje i Federalni biro za izdavanje dekreta objavili su u svom zajedničkom biltenu da Jugoslavija po ovlađivanju tehnologijom proizvodnje i rukovanja računarskim zauzima ponosno prvo mesto u grupi podjednako razvijenih zemalja. Pretpostavljamo da će se to promeniti kada Gabon i Gornja Volta počnu da proizvode kompjuter.

Lek za leve

Prema najnovijim istraživanjima dr Šmaka i Šikse, vršenim na 200 uravnovenih tastatura, ustavljanjo je da levostrukti programeri više opterećuju levu stranu tastature. Tako dolazi do pregravanja i preteranog habanja. To je naročito opasno za kompjutere kojima se mikroprocesor nalazi na levoj strani. Za takve vlasnike takvih mašina postoji lek — specijalne leve mašine koje proizvodi firma Vibrosoft iz Donje Krizavice.

Na insistiranje većeg broja čitalaca koji već duže vremena nastoje da saznaju kako izgleda redakcija Peak & Poke Show-a, kako radimo, kakvi su nam odnosi sa redakcijom „Računara“ i slične stvari, odlučili smo da napravimo presezen u našoj inkognito politici. Zato objavljujemo sliku koja pokazuje ne samo kako izgleda redakcija, nego i članove redakcije u njihovom nejepaćem izdanju, kao i uslove rade.

Veliki čovek kome se ne vidi glava je naš glavni i odgovorni, dok mi radimo sigurni u njegovom naručju i u specijalnom okruženju projektovanom za neoptimalniji mogući rad kompjuterske redakcije. Ovo sve ne znači da od sad pristajemo da šaljemo potpisane slike i postere našim obožavacima.

nam ...) sledi kurtoazni i laskajuće izjave koji prekačemo zbog nebitnosti za dalji tok razgovora ... Priznajem da sam vas drugačije zamislio, više kao iz „Rate zvezda“ ili tako nekako.

— Znači, ukinuli ste PC? Dobro, to nije loš potez.

— Trudimo se.

— Odakle ja dolazim, u Jugoslaviju, takođe se trude.

— Jugoslavija? Interesantno. Veoma. Vi imate kompjutere?

— Da. Ne samo da ih imamo, nego je vaš AT uzet za model školske mašine na kojoj će se obrazovati srednjoškolci.

— Kako, molim? Šta ste rekli?

— Vaš AT je kod nas izabran za kompjuter za obrazovanje.

— Tako, dakle. Mislimo smo da će AT

izdržati još neko vreme i da nećemo morati da ga skidamo kac PC, ali po onome što vi kažete vidim da nije tako. Hvala vam na dragocenim informacijama.

— Da li to znači da uskoro ukidate AT?

— Danas ne, pošto je nedelja, ali probaćemo sutra.

— A šta mislite o... (tu opet sledi jedan deo razgovora koji je stručne prirode, pa se stvari privatne prirode u kraj razgovora, nakon koga dolaze zvuci računarskog žvakanja i ispijanja čaša sa neidentifikovanim tekućinom).

Kao što se vidi, naš PA Marvin i na odmor čini stvari koje su nemoguće za običnog čoveka, pardon kompjuter. Zato produžavamo njegov odmor do daljnog. Troškovi su prešli SIZ-u za oporavak računarskih veličina.

Ovo malo pameti

Nije teško poverovati da je neki računar projektovan korištenjem revolucionarno nove tehnologije. Čak i ako ne shvatate te nove principe, lako je ustanoviti da je mašina brža, manja, da troši manje energije ili da je, na primer, jeftinija od prethodnih modela. Ali šta da radimo kada je u pitanju softver? Interesuje nas da li je veštačka Intelligencija zasla revolucionarna nova softverska tehnologija, kao što se na sve strane priča, ili su to samo vešti reklamni trikovi?

O veštačkoj inteligenciji je dosta toga napisano. Za prvo čitanje, od svog arca vam prepričujemo istoriju veštačke inteligencije, knjigu Pamela McCorduck "Machines Who Think" (New York: W. H. Freeman and Co., 1979). Najbolji uvid u celu oblast verovatno ćete dobiti iz priručnika u tri toma: "The Handbook of Artificial Intelligence" (Prof. Ed Feigenbaum and others, Los Altos, Calif. W. H. Freeman Co., 1982), a do kraja juna moguće je po povlašćenoj pretplatničkoj ceni naručiti i enciklopediju u dva toma "Encyclopedia of Artificial Intelligence" (New York, Ed. S. C. Shapiro, Wiley-Interscience) sa preko pet hiljad referenci i ambicioznim obećanjem da pokriva celu oblast veštačke inteligencije.

Kad presahnu algoritmi

Za one hakeri koji ne znaju engleski, za one koji u skladu sa inicijativom Savezogn izvršnog veća o sprečavanju neprivrednih deviznih investicija ne kupuju knjige u inostranstvu i za sve ostale koje mrzi da mnogo čitaju, a pri tom žele da budu pravilno informisani, kroz nekoliko članaka pokušaćemo da veštačku inteligenciju predstavimo u pravom svetlu, tj. bez reklamnih ulepšavanja ali i bez apriornog odbojnog stava „state garde“.

Istraživači u oblasti veštačke inteligencije poseduju jednu, a nekad i obe od sledećih principijelnih motivacija:

1. dostizanje boljeg razumevanja funkcionalnosti ljudske sposznje, praveći što preciznije modele i poredeći ljudsko mišljenje sa programima iz tih modela,

2. tretiranje veštačke inteligencije kao inženierske discipline, koja uz pomoć novih softverskih alatki i tehnika želi da ostvari snažnije korisne sisteme za rešavanje raznih problema, ne vodeći pri tome računa o sličnosti tehniku rešavanja sa metodama ljudske sposznje.

U principu, u veštačku inteligenciju svrstavaju se programi koji rešavaju probleme za čije bi se rešavanje od čoveka zahtevalo inteligentno ponašanje. Problem sa ovakvom definicijom je u tome što kriterijum „inteligentno ponašanje“ nije neki objektivno merilo i prestanato se menja. Na primer, pre pedesetak godina smatralo se da je dokazivanje teorema u predikatskom računu nešto što zahteva inteligenciju. Danas se takva aktivnost smatra samo algoritmom, jer je u međuvremenu pronađen postupak za dokazivanje takvih teorema.

Tradicionalno, veštačka inteligencija sadrži oblasti razumevanja prirodnog jezika, prepoznavanje govora ili slike, učenje, planiranje i snalaženje u novim situacijama.

18 računari 27 • jun 1987.

Možda će i ovde vremenom situacija postati slična onoj sa dokazivanjem teorema u predikatskom računu prvog reda, ali momentalno za ovakve „krupne“ zadatke nemamo neka jednostavna algoritamska rešenja.

Osnovni mehanizmi većine programa veštačke inteligencije su pretraživanje u grupi opcija, načini predstavljanja znanja i dokazivanje teorema.

Nova tehnologija

Program veštačke inteligencije je, u osnovi, program koji pretražuje neke baze podataka. I pretraživanje, kao sistematični postupak za načinjenje nekih odgovora, i baze podataka, kao regularan efekтивan način za čuvanje informacija, deo su računarstva od samih njegovih početaka.

Pa, po čemu je onda veštačka inteligencija tako naročita? Postoje dva bitna razloga za izdvajanje veštačke inteligencije od ostalog računarstva: kao prvo, veštačka inteligencija koristi znatno naprednije metode pretraživanja i bolje tehnike za operisanje bazama podataka, i kao drugo, veštačka inteligencija procesu rešavanja nekog problema pristupa iz bitno različitog ugla u odnosu na konvencionalno programiranje.

Tehnike pretraživanja više nisu isključivo algoritamski vodene. Nalime, da bi se stablo pretraživanja „skresalo“ na razumno mero, u sistemima veštačke inteligencije često se koriste heurističke pretrage, koje sa velikom verovatnoćom brzo dolaze do odgovora, ali nije isključena mogućnost da se u toj brzini promaši i neko valjano rešenje. Ove tehnike uključuju ne samo kretanje odozgo nadole (od korena stabla naniže), nego i kretanje u obrnutom smjeru — od rezultata unazad prema lakšim potcijevima. Moguće su čak i modifikacije u toku rada, da bi se iskoristila nova iskustva ili nove informacije koje je korisnik u međuvremenu dao na ulazu.

U veštačkoj inteligenciji baza podataka obično više nije samo skup podataka. Baza je unapredena u takozvanu bazu znanja, koja je tako organizvana da omogućuje veze između raznih stavki, kao i da prepoznaže da pojedine stavke pripadaju širim klasama, iako u bazi tako nešto nigde eksplicitno ne piše. (Klasičan primer iz mnogih knjiga je da u bazi imamo informaciju da su mačke sisari, a iz toga se zaključuje posredno da su mačke životinje, da su toplokrvni i slično.) Dakle, ideja je da je računar, umesto da obraduje brojeve koji mu ništa ne znače, kreira u bazi znanje mini-model realnog sveta, koji mu omogućava da jednostavno saznaće nove informa-

cije koje nije izričito predstavljene (na primer, da li svi sisari radeđu mladunčadi).

Kod konvencionalnog programiranja problemu se pristupa tako što se analizom dolazi do korektnih i kompletних formula, koje se potom koduju držeći se strogih specifikacija. Pristup problemu u duhu veštačke inteligencije bio je preko niza pokusa i grešaka. Intervjujuće se ekspert, napravi se prvi pokušaj rešenja, intervjuje se dalje nastavlja, „frizira“ se prototip, intervjuje se korisnik, vrše se daljnje korekcije prototipa; ako rešenje i dalje ne odgovara, pravilo po komu se do njega došlo se odbacuje i počinje se iznova korišćenje nekih novih pravila.

Ubojita heuristika

Jednostavni problemi se rešavaju primenom formule na date podatke. Kod složenijih problema često ne postoji jedna jednostavna formula, pa njihovo rešavanje zahteva pretragu mogućih rešenja sve dok se ne pronađe pravi put. Iako ova pretraga zahteva neko dodatno vreme, odgovor je uvek određen.

Veštačka inteligencija se suočava sa problemima kod kojih ne znamo jednostavne formule rešavanja, i u kojima su putevi mogućih rešenja toliko mnogobrojni da je nepraktično, a često i nemoguće računaru doći do odgovora. Ovakve teške probleme veštačke inteligencije napada tehnikama heurističkih pretraga. Kao što smo već spomenuli, poenta heurističkih pretraga je u tome što omogućuju brzo i jednostavno eliminisanje velikog broja pogrešnih puteva rešavanja zadatka, fokusirajući se na puteve koji imaju najveće izglede da budu oni pravi.

Sledećim primerom demonstriraćemo ideju heurističke pretrage. Igraćemo se malo igrom koja kao da je stvorena za „Kvizskoteku“. Dato je 16 slova složenih u kvadrat četiri sa četiri. Cilj je u roku od tri minute sastaviti što više reči od ovih slova, tako da pri projektovanju reči za naredno slovo koristimo neko od suslednih osam slova pozicija u kvadratu na kojoj se u tom momentu nalazimo. Pri tome nije dozvoljeno da se u jednoj reči više puta koristi slovo sa iste pozicije. Na primer, u kvadratu

H E T S
U S I I
A R A K
K W M A

neke od legalnih reči su: heuristika, tesar, sarma, marka, mrak, kama, sit, raka.

Zadatak je napraviti program koji će ovu igru iz Kvizskoteke igrati bolje od čoveka. Program koji bi igrao igru projektovanja reči sastoji bi se od dela koji slaže niske

slova po pravilima igre i dela koji tako konstruisanu nisku slova upoređuje sa rečnikom srpsko-hrvatskoga jezika (bazom reči). Sve to zvuči sasvim trivijalno i svaki pristojan haker bi iz rukava ispisao program koji pronalazi sve moguće legalne reči nad datim kvadratom dimenzija 4x4.

Štos je u tome što bi mu za izvršenje tog programa trebalo daleko više od dozvoljene tri minute za rešavanje u „Kvirkoteci“. Naime, u kvadratu 4x4 moguće je napraviti nešto oko milion legalnih sekvenci slova, a za svaku od njih treba skoknuti i do baze reči i proveriti da li je konstruisana sekvenca zaista reč. Pod pretpostavkom da na našem računaru u jednoj sekundi možemo napraviti 250 sekvenci slova i svaku od njih uporediti sa rečnikom, računaru će za rešenje problema trebati više od jednog časa, što je nedopustivo mnogo.

Sada ćemo delu programa koji generiše legalne sekvence slova dodati još neka dopunska pravila:

- u sekvenci nisu dozvoljena više od 3 uzastopna suglasnika;
- u sekvenci nisu dozvoljena više od 2 uzastopna samoglasnika;
- u sekvenci nisu dozvoljena slova izvan srpsko-hrvatskog alfabeta (npr. q, w, y, x).

Ovakvim dodatnim pravilima vrlo brzo ćemo eliminisati veliki broj sekvenci slova koje imaju male izglede da budu reči našeg jezika (nada smo, možda, pravilima eliminisali i neke elegantne reči, ali sasvim sigurno takvih nema baš mnogo). Sada se računar u dozvoljenom vremenu od tri minute može usmeriti na sekvence koje više občevaju. Neko će s pravom primetiti da dodatna pravila zahtevaju dva puta više vremena za konstruisanje legalne sekvence slova. S druge strane, broj legalnih sekvenci se drastično smanjuje (pedesetak puta), tako da ukupno vreme pretraživanja pada ispod tri minute i čovek više nema šansu u „Kvirkoteci“!

```

A : IF Cena U 10 % OD Prosečna...cena THEN Cena_realna
B : IF Cena MANJI OD 90 % OD Prosečna...cena THEN Dobra...kupovina
C : IF Cena MANJI OD 3° Godišnj...prihod THEN Prihvatljiva
D : IF (Barok-stil OR Orientalni...stil) AND Dobar...pogled THEN Lepa
E : IF Prihvatljiva AND Dobra...kupovina THEN Kupiti...kuću!
F : IF Prihvatljiva AND Cena...realna AND Lepa THEN Kupiti...kućul
  
```

Slika 1

U slučaju da u „Kvirkoteci“ odluče da puste dva programa da se takmiči u pretvodnoj igri, pobedio bi onaj koji ima bolju heurističku pravilu.

A kako se dolazi do heurističkih pravila? Praksa je pokazala da se do najboljih rezultata dolazi saradnjom inženjera znanja (tako u svetu zovu istraživače na području veštacke inteligencije) i vrhunskih stručnjaka u oblasti iz koje je konkretni problem.

Sistemi zaključivanja

Fizlofozi se od davnia spore oko toga kako znanje izgleda. U većini programa veštacke inteligencije znanje se sastoji iz mnoštva podataka povezanih nekim relacijama i skupa pravila tipa „IF ispunjen uslov THEN rezultat“. Ta pravila su takvog tipa da računar — vezujući ih zajedno i primenjujući na podatke iz baze, kao i zahtevajući eventualno od korisnika neke dodatne informacije — može sistemom zaključivanja

da dođe do rezultata iako ne poseduje eksplicitnu formulu rešavanja.

Na sledećem primeru objasnimo kako taj proces, tako zvani sistem zaključivanja, funkcioniše. Posmatrajmo program koji se bavi problemom kupovine kuće po pravilima sa slike 1.

Da bi primenio pravilo E, računar pretvara mora da zaključi da li je cena kuće Prihvatljiva, za džep kupca. Po pravilu C i podacima kojima računar već barata, cena kuće je prihvatljiva.

Pravilo E, potom zahteva da kuća bude Dobra kupovina, mora biti zadovoljeno pravilo B. Dakle, sada se proverava zadovoljenost IF uslova pravila B.

Taj uslov u ovom momentu se ne može proveriti, jer računar ne raspolaže podatkom o prosečnoj ceni kuće (u tom krajtu). Zato računar postavlja pitanje korisniku: „Kolika je Prosečna cena?“ (Još jedna, vrlo interesantna prednost programa veštacke inteligencije: ako korisnik interesuje zašto mu računar postavlja neko dodatno potpitanje, mašina će mu objasniti, u našem slučaju reći da upravo pokušava da utvrdi da li je u pitanju Dobra kupovina, i da, ako je to slučaj, kuću treba svakako kupiti.)

Ako korisnik odgovori da je Prosečna cena veća od 111111 dolaru (ne izražavamo se u dolarima samo zato što je primer iz veštacke inteligencije, nego i zbog toga što nismo sigurni kada će tačno ovaj članak biti publikovan, pa da inflacija kuću ne učini bagatelnojefinom), računar će odmah prepričuti kupovinu Kuća br. 1.

Ako je Prosečna cena ispod 111111 dolaru, tada pravilo B nije zadovoljeno, pa se u tom slučaju ne može primeniti ni pravilo E, od koga smo počeli sistem rezonovanja.

Sada se pokušava sa pravilom F. Računar je već ranije zaključio da je Kuća br. 1 Prihvatljiva. Ako je Prosečna cena manja od 90909 dolaru, pravilo F nije zadovoljeno

Slika 2

```

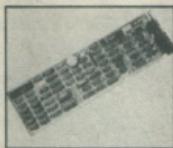
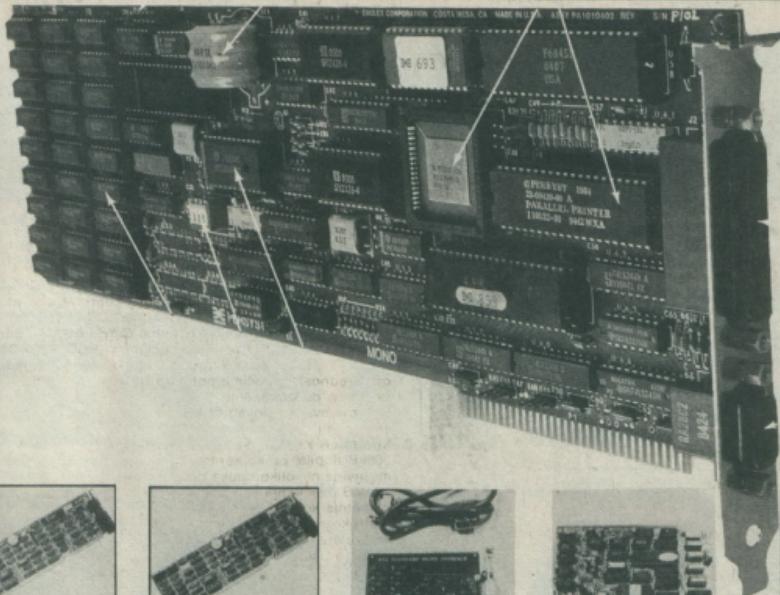
KUĆA br.1:
Cena je 100000 dolara
Stil je Orientalni...stil
  
```

```

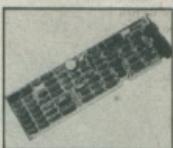
KUPAC:
Godišnj...prihod je 50000 dolara
  
```

Pri odlučivanju o investiciji u novu kuću, računar počinje sa pravilom E (u ovom slučaju radieći unazad, od cilja).

KATALOG PC KARTICA

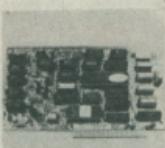
CT6400 — Grafička karta, herkules standard, paralelni port. XT/AT.
Add In Computer. Minhen — 468 DM.

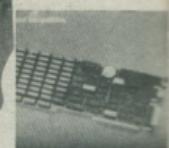
CT6280 — Memorijsko proširenje do 512KB. XT/AT.
Add In Computer. Minhen — 168 DM.

IEE 488 — Interfejs za merni uređaje sa IEE 488 interfejsom. Tri DMA kanala. XT/AT.
AD Computertechnik. Augsburg. 468 DM.

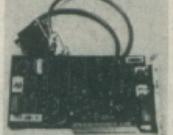
Flopi disk kontroler 1.2MB/720KB/360KB.
XT/AT.
AD Computertechnik. Augsburg. 199 DM

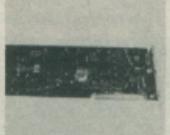
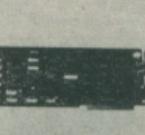
Multifunkcijska kartica EMS memorjsko proširenje do 2MB. Serijski i paralelni interfejs, game port.
AD Computertechnik. Augsburg. 630 DM

Interfejs kartica. Centronics i jedan serijski interfejs. Drugi serijski opcionalno. XT/AT.
AD Computertechnik. Augsburg. 165 DM.

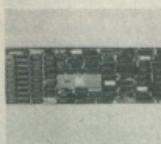
Kolor grafička kartica. CGA standard. XT.
AD Computertechnik. Augsburg. 155 DM

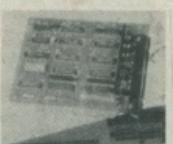
Multifunkcijska kartica. XT flopi kontroler, paralelni i jedan do dva serijska interfejsa.
AD Computertechnik. Augsburg. 235 DM

AM 616 — Videotrax. Datensicherung. Sedam opcija, zasebne VHS, Beta i Video opsijske. Sistem za 2MB. Serijski i paralelni interfejs, game port.
AM — Distribution. Minhen. 1790 DM.

AM 170-Mikroprocesorsko proširenje za višekorisnički rad. AMOS operativni sistem, do 6 korisnika. 1 MB memorije. XT/AT.
AM — Distribution. Minhen. 7410 DM.

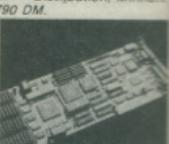
RTI 817 — Digitalni I/O. 24 kanala. XT/AT.
Analog Devices. Minhen. 1100 DM

RTI 800 — A/D i digitalna E/A kartica, 8 diferencijalnih ili 16 unipolarnih analognih ulaza, 3 brojaca, 8 digitalnih ulaza, 8 digitalnih izlaza. Frekvencijski opseg preko 71kHz, rezolucija 12 bita. XT/AT.
AM — Distribution. Minhen. 3210 DM.

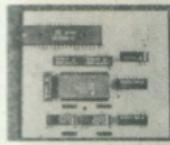
RTI 815 — A/D i digitalna E/A kartica. 8 diferencijalnih ili 16 unipolarnih analognih ulaza/izlaza, po 8 digitalnih ulaza/izlaza i 2 analognih izlaza. XT/AT.
AM — Distribution. Minhen. 4100 DM.

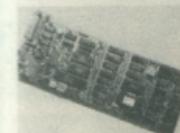
SixPak Premium/EGA — višenamenska video kartica. EGA, CGA, MDA i Hercules standardi objedinjeni. 1 serijski i paralelni interfejs. 2BM EMS memorjsko proširenje. XT.
AST Research. Dizeldorf. 1560 DM

Advantage Premium — višenamenska kartica. 1 serijski, paralelni i dvojatik port, 2MB EMS memorijsko proširenje, AT. *AST Research, Ditzeldorf, 433 DM*

A/D konvertor — 12-to bitni A/D konvertor sa 12 kanala. XT. *Bockstaller, Wehr, 560 DM*

Btx-RAFI-1 — Btx karta. Neophodan DBP-03 modem, moguć priključak na PBE-STEL mrežu. Izlaz na RGB monitor ili SCART-TV. XT/AT. *bsb Datentechnik, Keln, 1139 DM*

Speedkatre-6 — mikroprocesorski akcelerator. Ubrzanje do 240%. 8086 na 10MHz XT. *bsb Datentechnik, Keln, 479DM*

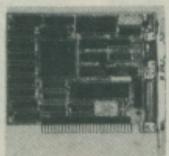

Elkey Nr 1 — Kartica za zaštitu. XT/AT. *Computer Elektronik Infosys, Bodenheim, 6000DM.*

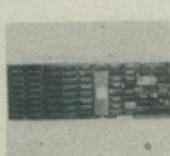
24 računari 27 • jun 1987.

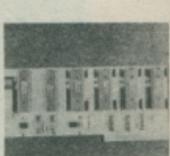
I/O Mini - II — višenamenska kartica, 1 paralelni i serijski interfejs, časovnik. XT. *AST Research, Ditzeldorf, 433 DM*

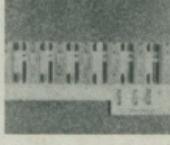
ATI Graphics Solution — grafička kartica. Monohromatska simulacija CGA i Hercules standard, paralelni i (opcionalno) serijski interfejs. XT/AT. *Kolter, Erfisstadt, 850 DM*

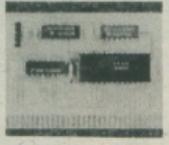
RDDK — digitalizator slike. 512KB video memorije, rezolucija 640x400 sa 256 boja. Priklučak za video kamenu i video rekonver. XT/AT. *Bartscher, Eschwege, 4560 DM*

Multiboard 86 — A/D — D/A konvertor. 12-to bitni A/D konvertor sa multipleksorom i 12-to bitni D/A konvertor. XT/AT. *Bockstaller, Wehr, 1475 DM*

I/O Platine — 192 Bit — Digitalna I/O kartica. XT. *Bockstaller, Wehr, 540 DM*

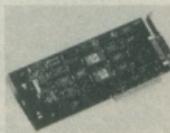
16-Bit Up/Down Counter — 16-bitni napred/nazad brojač. RS232 interfejs. XT/AT. *Bockstaller, Wehr, 350 DM*

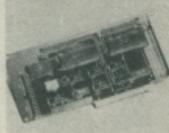
Thermoboard 86 — Digitalni termometar. Opseg merenja -50 do +150 C. XT/AT. *Bockstaller, Wehr, 980 DM*

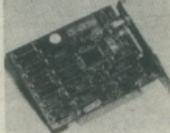
Printi — tajmer. Devet 16-bitnih brojača (4 BCD cifre). XT/AT. *Bockstaller, Wehr, 350 DM*

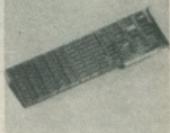
A/D konvertor. 12-bitna rezolucija na 16 kanala, frekvenci opseg preko 40kHz. XT/AT. *bsb Datentechnik, Keln, 269 DM*

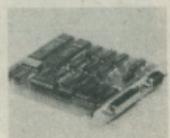
8255 VIA 3 — digitalna I/O karta. 48 ili 2x3x8 bita programabilnog ulaza/izlaza. XT/AT. *bsb Datentechnik, Keln, 168 DM*

Color Grafik TTL-4 — kolor grafička kartica. CGA standard + TTL monochromatski izlaz. *bsb Datentechnik, Keln, 349 DM*

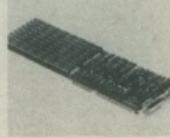
Aboveboard 2MB-5 — EMS memorijsko proširenje. XT/AT. *bsb Datentechnik, Keln, 398DM (bez RAM)*

Interfejs karta — 2 serijska V24 i jedan paralelni Centronics. XT/AT. *Computer Elektronik Infosys, Bodenheim, 459DM.*

Mem AT+ — memorijsko proširene od 3MB. AT. *Computer Elektronik Infosys, Bodenheim, 1380DM.*

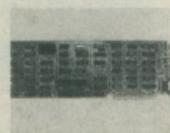
Multi 3 AT — višenamenska kartica. Do 2MB memorijsko proširenje. 2 serijska i 1 paralelni interfejs. AT. *Computer Elektronik Infosys, Bodenheim, 1470DM.*

Mega RAM — EMS memorijsko proširenje do 8MB. XT. *Computer Elektronik Infosys, Bodenheim, 995DM (sa 448KB RAM)*

SDX X.25 — SNA adapter SNA 3270 emulacija. DATEX-P, jedan radni i jedan dijagnostički kanal. XT/AT. *Comties, Bremen, 4440DM*

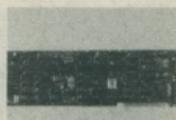
PCC-CG-80 — Kolor grafička kartica. CGA standard. XT. *Cologne Tronix, Keln, 1170DM*

PCC-MG-GP — grafička kartica. Hercules standard bez paralelnog interfejsa. XT/AT. *Cologne Tronix, Keln, 1630DM*

PCC-KPSU-384 — Višenamenska kartica. Memorijsko proširenje od 384KB, paralelni, serijski i dvojstik interfejs. XT.
Cologne Tronix. Keln. 196DM

PCC-KPSU-FDC — Višenamenska kartica. Flopi kontroler, serijski, paralelni i dvojstik interfejs. XT.
Cologne Tronix. Keln. 177DM

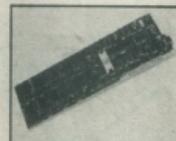
UMicro CIF — Digitalna I/O A/D karta. 8/48 digitalnih ulaza/izlaza i 8/16 analognih ulaza. Rezolucija 12 bita. frekvencijski opseg od 10kHz. XT/AT.
Datalog. Monchengledbach. 2844DM.

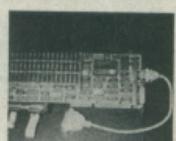
Oculus 100 — Digitalizator slike. Rezolucija 512x512 tačaka. 256 nijansi sivog (256 boja opcionalno). Prikupljajuć za 4 kamere. XT/AT.
Datalog. Monchengledbach. 7866DM.

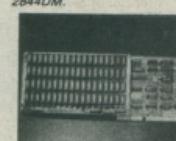
Easy Card — Hard disk kartica. 3 1/2 inčni hard disk od 20MB sa kontrolerom na istoj kartici.
DSM. Minhen. 1498DM

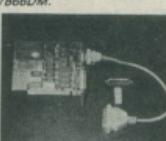
VHGR-F — grafička karta. Video kontroler NEC 7220. Rezolucija 1024x1024 sa 8 boja.
Goriny, Schweska. 1490DM.

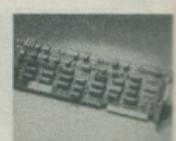
MG-3000 — višenamenska kartica sa 1.5MB memorijskim proširenjem. Dva serijska, dva paralelna, interfejsa, dvojstik ulaz. AT.
Hintz Ottobrunn. 1440DM

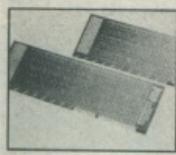
Memo 4000 — EMS memorijsko proširenje od 2MB. Proširivo do 4MB. XT/AT.
Hintz Ottobrunn. 1550DM

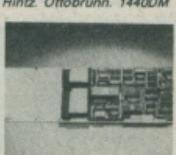
DIO 500 AT — Interfejs karta. Dva serijska i jedan paralelni interfejs. XT/AT.
Hintz Ottobrunn. 3000DM

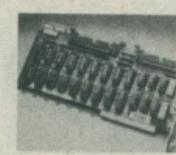
IM — ADDA — A/D D/A konvertor. Rezolucija 12 bita, 8 A/D kanala 0.10V. 0.4mA.
Impec, Tübingen. 1220DM

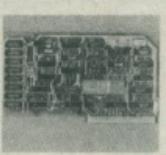
PTP/PTA — prototip kartica. PTP za XT, PTA za AT.
Impec, Tübingen. 114DM

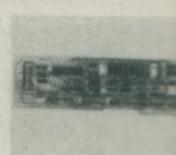
IM-HDQ — Hard disk kontroler za dva 3 1/2 inčna diska od po 32MB.
Impec, Tübingen. 741DM

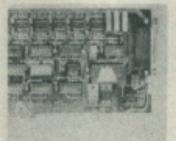
IM-TTL 64 — Digitalna I/O karta. 8 kanala. XT/AT.
Impec, Tübingen. 1044DM

D 401 — Z80-CP/M koprocesor. 64KB memorije i softver za CP/M emulaciju. XT/AT.
System, Dachau. 775DM

D 64180 A — CP/M koprocesor. 265/512 KB memorije, dva tajmera i 2 DMA kanala. Dva serijska interfejsa. XT/AT.
System, Dachau. 1653DM

DM PO11 — A/D konvertor. Osem 12-bitnih kanala. Vreme konverzije 35 mikrosekundi. XT.
Kopke, Asbach. 1600DM

DM PO14 — A/D konvertor. Osem 12-bitnih kanala. Za temperaturna merenja (30 uzorka/sek). XT.
Kopke, Asbach. 1560DM

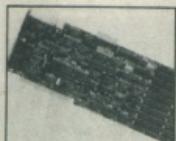
DM P005 — A/D, D/A konvertor. Osem 12-bitnih A/D kanala, 12-bitnih D/A. XT.
Kopke, Asbach. 1480DM

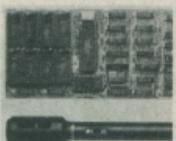
PCEFAC 1 — A/D, D/A konvertor. 16 kanala, 0.3V. 0.300kHz. XT/AT.
Konplan, Mannheim. 1350DM

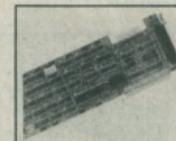
PC Sprint Prog — EPROM PAL programator. Softver — PLD asembler. XT/AT.
List & Niemann, Wiesbaden. 3306DM

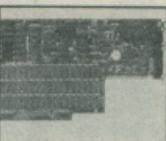
7-Pack — Višenamenska kartica. Memorijsko proširenje do 384KB, serijski, paralelni i dvojstik interfejs. XT/AT.
Macrotron, Minhen. 784DM
(bez RAM)

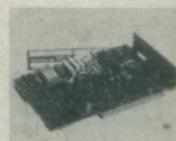
Little Dictator — Digitalizator govora. Kapacitet do 500 reči. U cenu ugrađunat i mikrofon. XT/AT.
Macrotron, Minhen. 1995DM

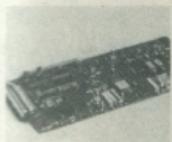
Drive Master — Flopi disk kontroler. Do četiri flopija, tri standarda (3 1/2, 5 1/4 i 8 inča). XT.
Macrotron, Minhen. 781DM

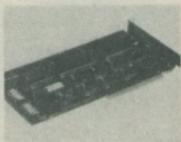
Overarchiver — višenamenska kartica. EMS memorijsko proširenje do 3MB, 2 serijska, 1 paralelni, dvojstik interfejs. XT/AT.
Macrotron, Minhen. 1930DM

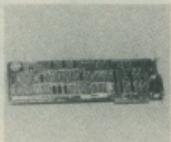
PC-26 — A/D konvertor. 12-bitnih kanala, do 2MHz propusni opseg. XT.
Meilhaus, Puchheim. 9100DM

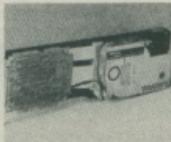
PC-30 — A/D, D/A konverter. 16 12-bitnih A/D kanala, 4 12-bitni D/A konvertora. XT. Meilhaus, Puchheim. 1700DM

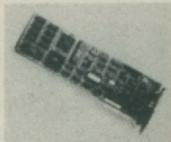
PC-14 — Digitalna I/O karta. 48 bitova programibilnih I/O, tri brojača do 2MHz. XT/AT. Meilhaus, Puchheim. 912DM

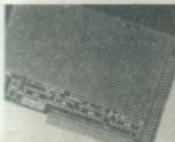
GPIP PCIII — IEEE 488 interfejs karta. XT/AT. National Inst. Vertieb Meilhaus, Puchheim. 3397DM

Megacard 20 — 20MB hard disk sa kontrolerom na istoj karti. Verzija Megacard 32 sa 32MB hard diskom. XT Merlin, Tittmoning. 1908DM (20MB), 2070DM (32MB)

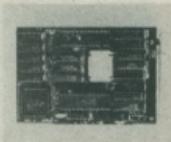
Sega — grafička kartica. EGA i CGA standard. Centroniks Interfejs. XT/AT. MF — Tronic, Heimstetten.

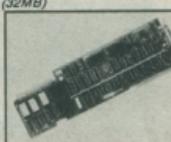
Shorty — Prototip kartica. Ugraden adresni dekoder za 64KB. XT/AT. mTronic, Minhe. 880DM

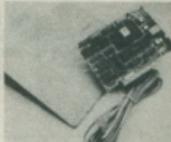
NDC 286 — Grafička kartica. Emulacija Herkulesa i monohrom CGA. 128KB video RAM. AT. Nokia, Starnberg. 3020DM

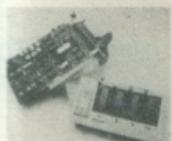
I/119 — mikroprocesorski akcelerator na bazi 80286 mikroprocesora. XT. Pyramid, Freiburg. 1100DM

I/137S Irma — Interfejs kartica sa softverom za IBM 3270 emulaciju. XT/AT. Pyramid, Freiburg. 3306DM

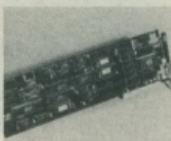
I/LAN — Lokalna mreža računara. Povezuje do 256 računara na rastojanju do 1.5 Km. XT. Pyramid, Freiburg. 2000DM (2 kom)

I/123 — Eeprom programator. Podnožja za 4 EPROM-a. Pyramid, Freiburg. 4900DM

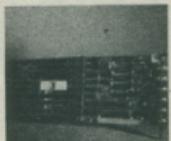
I/145 — Analizator logike. Interno 30MHz na 8 kanala i 15MHz na 16 kanala; eksterno 15MHz na 16 kanala. XT/AT. Pyramid, Freiburg. 1499DM

SP 100 — FFT Spektrum analizator. Analizira signale do 12kHz. XT/AT. Stack, Dizeldorf. 3876DM

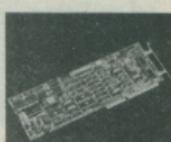
Artist 2 — Kolor grafička karta. 640x480 tačaka sa 16 boja. Iz palata od 4096. Na bazi NEC 7220AD video kontrolera. XT/AT. Techex, Taufkirchen. 2804DM

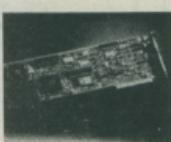
Revolution 512x8 — Grafička kartica. 512x512 tačaka. Sa kolor proširenjem do 256 boja. XT/AT. Techex, Taufkirchen. 5415DM

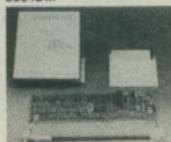
Software Decoder — Btx dekoder. Modem DBT 03/12005, RGV izlaz i serinski interfejs. CEPT standard. XT/AT. Blaupunkt/Unitronic, Dizeldorf. 1137DM

6620 — Flopi i hard disk kontroler. Do dva flopija i 2 hard diska. AT. LCS/Unitronic, Dizeldorf. 582DM

8851 E — Grafička kartica. EGA, CGA i MDA kompatibilnost. XT/AT. LCS/Unitronic, Dizeldorf. 635DM

Twinaxis FT Plus — Interfejs kartica. Interfejs za IBM System 34, 36 i 38. XT/AT. Vector, Kein. 1398DM

Vortex-Card — Hard disk 20MB sa kontrolerom na istoj placi. XT/AT. Vortex, Fiein. 1398DM

PC-FFT — Fourierov procesor. Brze i inverzne Fourierove transformacije. XT/AT. Wacker, Niedenau. 6099DM

DSP 16 Procesor za akviziciju podataka. Wacker, Niedenau. 9564DM

ISC-16 — A/D konverter. 12bita, 4-16 mernih kanala, 1 mil. merenja/sek. XT/T Ziegler, Monchengladbach. 10824DM

RC-204 Generator funkcija. 4 kanala 12-bitnih D/A konvertera. XT/AT. Ziegler, Monchengladbach. 5124DM

77 BE 485 — Osciloskop 4 merna kanala, 50kHz rezolucionja 12 bitsa. XT/AT. Ziegler, Monchengladbach. 5694DM

LITERATURA

Za sve koji se ozbiljno bave računarima, neophodna je i dobra knjiga. COMET softver. Vam stavi originalnu LITERATURU na ENGLESKOM jeziku:

- Knjige za veli računar
ZX SPECTRUM, QL, COMMODORE, BBC, APPLE

- Mikroprocesori

- Programski jezici

- Operativni sistemi

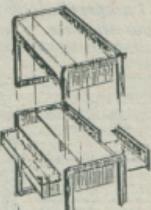
- Obrađa tehnika

- Servisni priručnici

GARANCIJA ZA SVE VRSTE USLUGA

MILOVANOVIC LJUBISA, Petra Levkovic 57, 11000 BEOGRAD, tel: 011/558007 posle 17 h 037003

Nova zvezda na Softverskom nebu, Titanic and Magic Spectrum CO sija mnogo jače od mnogih koji se poslaši gase. Uverite se. Katalog je besplatni. Titanic, 018/43-499 i Magic, 018/61-249

NOVO**ZA VAŠ KOMPJUTER****„DOGA“ STO****TRAŽITE PROSPEKTI**

Tel. 031/811-661
F. N. „NAPREDAK“
31210 POŽEGA

U sledećem broju**Umetak iz pera Zorana Živoića****SVE MS DOS FUNKCIJE****Nova serija za Prave Programere****DIZAJN EFIKASNIH ALGORITAMA****Nova serija za Okorele Hardveraše****ROBOTI U VAŠOJ KUĆI****Prilog iz pera Arifa Agovića****KATALOG PC PROGRAMA****Javite se na vreme****Prijem malih oglasa****za julski broj****zaključujemo 5. juna****a za avgustovski****20. jula**

Komfor NESTEG

NOVO!
NA JUGOSLOVENSKOM
TRŽIŠTU

ZA AUTOMATSKI SIGURNOSNI POJAS

NESTEG — ZA VAŠU UDOBNOST
LAKO SE MONTIRA — SIGURAN PRI UPOTREBI
UGODNA VOŽNJA — NESPUTANA BEZBEDNOST

Upotrebom sigurnosnog pojasa tokom vožnje obvezujete se od mogućih povreda. Ali, automatski sigurnosni pojasi vam stvaraju osćaj ograničenosti pokreta, spuštanosti, stegi, umanjenje slobode...

I leti i zimi, često, upravo zato vožite bez pojasa — rizikujte povrede i — kazne.

NESTEG — Regulator za automatski sigurnosni pojaz u vašem automobilu otlanja osćaj prianjanosti i pruža vam nesputanu bezbednost.

NESTEG — vam omogućava lično podešavanje i njen zatezanja automatskog sigurnosnog pojasa i ne utiče na njegovu efikasnost i sigurnost.

NESTEG — Za gradsku vožnju i dužu putovanja: LETI da se ne znojite, ZIMI da se toplo odene.

NESTEG — za sve tipove automobila sa ugradenim automatskim (samoukačnim) sigurnosnim pojazevima.

NESTEG — Montaža za samo 5 minuta, na principu UGRADI SAM. (Ugrađeni automatski pojaz se ne demontaže!!!)

NESTEG — Trajan komfor i udobnost u vožnji za vas i suvozača.

NESTEG — Zaštitni patentov P 1839/86, izrađen kvalitetno i sa osćajem za estetiku vašeg automobila.

NESTEG — nabavite u paru (2 komada) za samo 3.200 — dinara plus troškovi poštarine. Isporuka za 10—15 dana.

UPUTSTVO ZA MONTAŽU I RUKOVANJE — PRILOŽENO U PAKOVANJU!

1. VI 1987.

NARUDŽBENICA — RAČUNARI 27

Narudžbeno, naručujući par NESTEG-a po ceni od 3.200 dinara za par. Ukupan iznos, uvećen za troškove poštarnu platicu poštara prilikom preuzimanja poštice (POUZECIM).

Ime i prezime _____

telefon _____

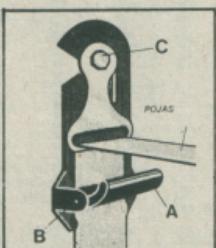
Zanimanje _____

Mesto i poštanski broj _____

Ulica i broj _____

Narudžbenicu popunite ispravnim slovima, zlepite na dopisnicu — razglednicu i pošaljite na adresu: BHZ — Agencija DUGA, 11001 Beograd polj. fah 708, sa oznakom NESTEG.

USLOVI IZ NARUDŽBENICE VAŽE 45 DANA OD dana objavljanja!

sedmice na isti način: brišući prvi red sa data-liste i dopisujući novi, poslednji. Najpametnije je da se držite pravila: jedna linija — jedna dobitna kombinacija.

Struktura programa

Sada imate priliku da sagledate kompletanu strukturu programa koji smo počeli da razvijamo pre dva broja.

Najpre se program inicijalizuje (linije 10–50), a zatim siedi rutina GENER (510–900) koja generiše pun sistem. U tom delu programa i dalje neće biti nikakvih promena, osim što ćemo prema potrebi moći da odredujemo parametre BRO (broj brojeva), GAR (garancija) i DKO (dužina kombinacije).

Od labele TEST (linija 910) počinju rutine koje testiraju generisane kombinacije (GKO) i skraćuju sistem. U prošlom broju smo objavili kako se kontroliše odnos parnih i neparnih brojeva, a u ovom imamo rutinu za rad s grupama brojeva u tri varijante. Sve ove rutine možemo uneti u svoj program, ili samo neke od njih. Njihov broj i redosled nije bitan. Jedino je važno da prva rutina počinje labelem TEST.

Iza ove grupe rutine siedi završni deo programa čiji je zadatak da memorise i broji kombinacije koje ulaze u skraćeni sistem.

Na kraju su potprogrami koje pozivamo naredbom CALL iz neke od rutina koje pripadaju grupi TEST i programske delatnosti. GRUPA je za sada jedini potprogram. Njen zadatak je da utvrdi koliko brojeva iz neke grupe ima kombinacija koja se testira. Pre poziva registrskom paru HL se podelejuje adresa grupe (u ovom slučaju to su GR1, GR2 i GR3). Po povratku, rezultat je sadržan u adresi VAR, na koju ukazuje IX.

Rad sa grupama

Grupe brojeva određujemo sami, prema statističkim započinjima ili prema svojim željama i afinitetima. Grupa brojeva može biti sve ono što mi hoćemo: skup brojeva od 1 do 10, skup brojeva koji su se najčešće pojavljivali, skup najduže neizvучenih brojeva, skup brojeva sa završnom cifrom 7 (7, 17, 27, 37) ...

Za primer smo uzeli izradu sistema sa 18 brojeva. Neko od tih brojeva smo svrstali u one tri pomenute grupe. Prvi broj uvek ukazuje koliko grupe ima brojeva, a zatim slijede sami brojevi.

Kao što vidimo iz linije 940 i 950, iz sistema eliminovane su najpre sve kombinacije koje imaju tri ili više brojeva iz prve grupe, takođe izbacujemo kombinacije koje imaju tri ili više brojeva iz druge grupe, ali i one koje iz te grupe nemaju nijedan broj (linije 1000–1030). Iz treće grupe u sistemu ne ulaze kombinacije koje nemaju nijedan od tri upisana broja.

Formula je sledeća: naredbama CP ili OR ispitujemo sadržaj promenljive VAR na koju ukazuje IX. Na raspolaženju su nam sledeće odlike:

JP Z, GENER
JP NZ, GENER
JP C, GENER
JP NC, GENER

Programerima s manje iskustva će sve ovo verovatno biti shvatljivije ako kažemo da se umesto OR može napisati CP O. Ako tako uradiamo, dobćemo isti rezultat, ali će program biti nešto sporiji.

Žarko Vukosavljević

računari 27 • jun 1987. 49

Pisanje

celih brojeva

U našem klubu bilo je reči o ispisivanju celih brojeva od 0 do 65535. Najjednostavnije je ispisati jednočifren broj. Potrebno je sabrati ga sa ASCII kodom nule (48) i pozvati PRINT-A-1 rutinu.

```
LD A,9 ; želimo da ispišemo cifru 9
ADD A,48; A=A+48=ASCII kod cifre 9
RST 16
```

RET

Sa dvocifrenim brojevima situacija je nešto složenija. Potrebno je broj razložiti na cifru desetica i cifru jedinica, a zatim ih na opisan način pretvoriti u ASCII kodove. Metoda se sastoji u oduzimanju broja 10 od zadatog broja. Oduzimanje se vrši dok se ne dobije negativan rezultat ili nula. Broj oduzimanja ujedno predstavlja i broj desetica u broju. Recimo da je broj koji želimo štampati smешten u HL registrarski par. Broj desetica smешten u akumulator daje sledeću rutinu:

```
LOOP LD DE,10 ;DE=10
      XOR A ;A=0, svaki flegovi=0
      SBC HL, DE ;HL=HL-DE tj. HL=HL-10
      JR C,END ;izlaz iz petlje u slučaju negativnog rezultata
      INC A ;A=A+1 Izbrojana je desetica
      JR LOOP ;skok na početak petlige
END   ADD A,48 ;skok na početak petlige
      RST 16
      RET
```

Ovo je jezgro programa koji bi ispisivao cifru po cifru nekog broja datog u HL.

1 L	178 LDH DE I HL SE SKLANJAJU	378 CALL IZL1
2 E	179 LDN DE I HL SE RUTINA NE BI	380 POP HL
3 I	198 I KWALIA SAĐEZAJ REBISTA-	388 POP DE
4 I	200 I RA I FLEGODA-UZASTOPNIM	396 POP AF
5 I	218 I PIZIVIMA RUTINE CIFR	408 POP AF
6 I	220 I PIZIVIMA RUTINE CIFR	416 RET
7 I	228 I SWARA 0 S CIFRAMA,	
8 I	230 I PIZIVIMA RUTINE CIFR	
9 I	238 I SWARA 0 S CIFRAMA,	
10 I	240 I PIZIVIMA RUTINE CIFR	
11 I	258 BR PR PUSH AF	426 I
12 I	260 LD DE,10000	438 I POTPROGRAM ZA NALAZENJE
13 I	262 PUSH DE	440 I CIFRE DESETICA, HILJADA,
14 I	264 LD DE,1000	458 I STOTINA I DE-
15 I	270 LD DE,100	468 I SETICA,
16 I	278 LD DE,10	476 I
17 I	286 CALL CIFR	480 CIFR XOR A
18 I	288 LD DE,1000	494 PTL SBC HL,DE
19 I	290 CALL CIFR	500 JR C,IZL
20 I	298 LD DE,100	518 I INC
21 I	300 CALL CIFR	528 I PTL
22 I	308 LD DE,10	536 IZL ADD HL,DE
23 I	310 CALL CIFR	544 ADD A,48
24 I	318 LD DE,10	552 RST 16
25 I	320 CALL CIFR	560 RET
26 I	328 LD DE,10	
27 I	336 CALL CIFR	
28 I	344 LD DE,10	
29 I	352 CALL CIFR	
30 I	360 LD DE,10	
31 I	368 CALL CIFR	
32 I	376 LD A,L	

Naravno, u DE prvo upisujemo 10 000 tražeći broj desetina hiljada, zatim 1000, 100 i 10. Cifra koja ostane posle svih oduzimanja je cifra jedinica.

Program sa priloženom listingu ispisuje broj sa vodećim nulama, na primer: 00637. Ovaj način primenjuje se za ispisivanje

broja poena u arkadnim igrama. Pre poziva programa potrebno je specificirati poziciju na ekranu na kojoj se želi ispisati broj. To se postiže već više puta spominjanom sekvencom:

I na kraju, problemi za razmišljanje: kako pisati intidze u opsegu od -32767 do 32768? Kako ih pisati bez vodećih nula?

Pripremlj.

Aleksandar Radovanović
Žarko Vukosavljević

Loptica skočica i druge priče

U prvom nastavku ove male obuke za suočavanje sa grafičkim zadacima na računaru videli smo kako se crtaju neke osnovne geometrijske figure, kako se određuje razmera i koordinatni početak na ekranu i dall smo programe za crtanje nekih krivih. Ovaj nastavak posvećujemo oživljavanju tačkica.

Za one koji su zainteresovani da bolje iskoriste ove programe i ne žele da animiraju, već da crtaju funkcije opisane način upotrebe odgovarajućih procedura. Najpre je poželjno da iz listingu tih procedura izbacite sve ON ERROR naredbe i u program stavite jednu globalnu ON ERROR naredbu u Obliku:

10 ON ERROR: RETURN

U velikom škripcu

Ova naredba, naprsto, omogućuje da se sve greške ignorisu. Kakve to greške mogu da se javi u tako savremenom programu? Ko god je nekada izučavao funkcije, zna da neke od njih imaju tačke prekida. Najčešće su to tačke u kojima

funkcija teži ka beskonačnoj vrednosti, što je, naravno, izvan mogućnosti našeg (a i ostalih) računara. Pogledajmo kruvu koju je data izrazom:

$$Y = \frac{1}{x-1}$$

Ako poželimo da nam računar iscrta kruvu za sve vrednosti argumenta x od -2 do 2, doći ćemo do sledećeg problema: Kad x dobije vrednost 1 (jedan), vrednost izraza $y=1/(x-1)$ ima vrednost 0 (nula). Ako bismo isli dalje i zahtevali da se jedan podeli sa nulom, došli bismo u situaciju iz koјe računar ne zna sada da nadre izlaz. Zbog toga smo uveli ovu ON ERROR naredbu, koja, iako jednostavna, rešava većinu problema koji se

mogu javiti. Ako želite, možete je proširiti novim naredbama koje analiziraju grešku. Za to vam staje na raspolaganju promenljive koja računar sam formira pri nalašču na grešku. Te promenljive su: **lino** — daje broj linije u kojoj se javila greška, **stat** — daje broj naredbe u liniji u kojoj je pozvana ON ERROR naredba i **error** — daje kod greške koja se javila. O navedenim kodovima možete pročitati u priručniku za „spektrom“ i „beta bežik“.

Na krivoj liniji

U pozivu procedure za crtanje eksplicitno date funkcije u obliku: $y=f(x)$ primiteći da nije poštovano uobičajeno označavanje. Na-

me, potrebno je navesti izraz koji zavisi od parametra t ($y=f(t)$). Tome je uzrok međusobno pozivanje procedura. Procedura **fncpx** koja crta eksplicitnu zadatu funkciju poziva sa svoje strane **fnpars**, proceduru za crtanje parametarski date krive. Kome to smeta može lako da izvrši prepravke, ili, još bolje, da napravi kratku proceduru koja će u definicionom izrazu zamjeniti sva slova x sa slovom t i koju treba pozvati pre poziva procedure **fnpars** (domaći zadatak).

Sve ove procedure za crtanje krivih ostavljaju u memoriji dva niza $(X)_i$ i $(Y)_i$ u kojima su smene koordinate svih tačaka za koje je izračunata vrednost funkcije. Kada želimo da

```

100 REM - ubrzanje loptice -
101 GO SUB 900
    ubrzanje a$,1,1

200 REM - loptica skočica -
201 GO SUB 900
    fncpx "20*EXP (-t/10)*ABS
    COS(t)*(-1),0,10,P1,144
202 PAPER 0
    CLS
    o_animate x(),y(),2

300 GO SUB 700
    coveculjak
400 STOP

700 REM definisanje coveculjaka
701 RESTORE 800
    DIM a$(10,10)
    FOR i=1 TO 8
        FOR j=1 TO 20
            READ a
            LET a$(i,j)=CHR$ a
        NEXT j
    NEXT i
    RETURN

702 RETURN

800 DATA 0,0,24,52,52,24,44,44,
    44,8,18,0,44,28,24,28,24,32
    ,48,0
802 DATA 0,0,24,52,52,24,44,4
    4,48,18,0,44,28,28,28,28
    ,56,0
803 DATA 0,0,24,52,52,24,44,44
    ,8,10,0,92,98,128,24,36,34
    ,66,0
804 DATA 0,0,24,52,52,24,44,4
    4,48,18,0,188,68,28,28,28
    ,56,0
805 DATA 0,0,24,52,52,24,44,44
    ,44,8,18,0,44,28,24,28,24,48
    ,24,0
806 DATA 0,0,24,52,52,24,44,4
    4,48,18,0,52,68,28,28,28
    ,36,0
807 DATA 0,0,24,52,52,24,44,4
    ,8,10,0,44,116,124,24,36,34
    ,66,0
808 DATA 0,0,24,52,52,24,44,4
    4,48,18,0,52,68,28,28,28
    ,56,0
809 STOP

900>REM - definisanje loptice -
901 RESTORE 900
    LET a$=" "
    FOR a=1 TO 9
        READ a
        LET a$=a$+CHR$ a
    NEXT 1
    RETURN
    DATA 0,0,56,124,254,254,254
    ,124,56
    999 STOP

7100>REM RACUNARI 27
    -- ANIMACIJA OBJEKTA ---
    -- V. Basic 1987 ---

7101 DEF PROC ch_ia REF a$,m,s
    DEFAULT a$=5,n=1
    LOCAL 1,n,x,y
    CSIZE 8
    DO
        LET a$=LENTH(1,"a$")-1
        LET n=LENTH(1,"a$")-1
        LET x=y=0
        DO
            FOR i=1 TO n STEP a
                PAUSE m
                PLOT OVER i,x,y
            NEXT i
            EXIT IF INKEY$="B"
            NEXT j
        LOOP
        CSIZE 8
    EN PROC

7102 DEF PROC ch_ic REF a$,m,s
    DEFAULT a$=1,n=3
    LOCAL 1,n,x,y
    CSIZE 8
    DO
        LET x=y=0
        DO
            FOR i=1 TO n STEP a
                PAUSE m
                PLOT OVER i,x,y
            NEXT i
            EXIT IF INKEY$="B"
            NEXT j
        LOOP
        CSIZE 8
    EN PROC

7103 DEF PROC upbrzanje a$,n,m,s
    DEFAULT a$=1,n=3
    LOCAL x,y,x,y
    CSIZE 8
    DO
        LET x=y=0
        DO
            PAUSE m
            PLOT OVER i,x,y
        LOOP
        CSIZE 8
        DO
            LET x=y=0
            DO
                PAUSE m
                PLOT OVER i,x,y
            LOOP
        LOOP
        CSIZE 8
    EN PROC

7104 DEF PROC ubrzanje a$,n,m,s
    DEFAULT a$=1,n=3
    LOCAL x,y,x,y
    CSIZE 8
    DO
        LET x=y=0
        DO
            PAUSE m
            PLOT OVER i,x,y
        LOOP
        CSIZE 8
        DO
            LET x=y=0
            DO
                PAUSE m
                PLOT OVER i,x,y
            LOOP
        LOOP
        CSIZE 8
    EN PROC

7105 DEF PROC upbrzanje a$,n,m,s
    DEFAULT a$=1,n=3
    LOCAL x,y,x,y
    CSIZE 8
    DO
        LET x=y=0
        DO
            PAUSE m
            PLOT OVER i,x,y
        LOOP
        CSIZE 8
        DO
            LET x=y=0
            DO
                PAUSE m
                PLOT OVER i,x,y
            LOOP
        LOOP
        CSIZE 8
    EN PROC

7106>CLS
    FOR i=1 TO LENGTH("b$")-1
        PLOT PAPER i;i*24,175;b$()
    NEXT i
    PAPER 0
    DRAW 0,128
    DRAW 128,0
    OVER B
    END PROC

7107>DEF PROC o_animate REF x(),y()
    REF y(),n
    DEFAULT n=1
    LOCAL i
    PLOT OVER i,x(),y()
    FOR i=1 TO n-1
        PAUSE 10
        PLOT OVER i,x(),y()
    NEXT i
    PAPER 0
    DRAW 0,128
    DRAW 128,0
    OVER B
    END PROC

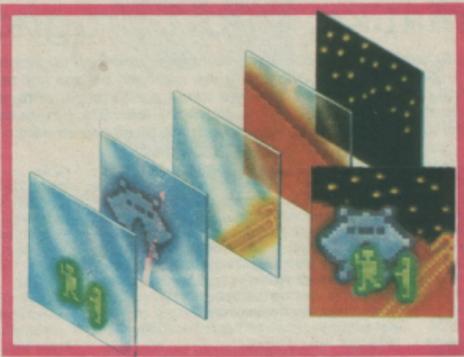
```

pokrećemo tačku duž krive, ovo nam znatno olakšava i ubrzava posao, jer računanje funkcije po pravilu traje vrlo dugo, a iscrtavanje i animiranje kratko, pa tako u nizovima možemo čuvati izračunate funkcije koje kasnije možemo iscrtavati procedurom **display** ili pomerati tačku duž njih procedurom **animate**. Za one ambicioznije predlažemo „pakovanje“ koordinata u stringove, pri čemu se štedi dosta memorije. Malo uputstvo za navedeni postupak: x — koordinatni smestiti u x\$, a y — koordinatu u y\$. Pošto koristimo transformisane koordinate, nije moguće direktno preneti koordinatu u karakter. Pravu fiziku koordinatu možete pročitati iz sistemskih promenljivih x=PEEK 23677 i y=PEEK 23678. Ovo je potrebno sprovesti unutar procedure **display**, a za narednu crtanju koristiti drugi (slični) proceduru koja uzima vrednosti iz navedenih stringova i crta na normalno dimenzionisan ekran. Toliko o crtanju funkcija i drugih krivih uz pomoć datih programa. Jedan deo pomenutih postupaka biće obrađen u kasnijim nastavcima naše škole.

Kad tačkice ožive

Dosta nam je pomeranja tačkica. U igrama se kreću tako lepe sličice i mi navaili sa tačkicama. Za kreiranje sličica koristimo tzv. „bit image arrays“ ili, kako ih većina korisnika računara kod nas zove, sprajtove (sprites). U čemu je razlika između pravog sprajta i neke druge sličice? U načinu prikazivanja na ekranu. Kod raster-grafike postoji ekranска memorija u koju su smesteši podaci za svaku tačku ekran-a. Kod pravog sprajta ostaje očuvana ekranска memorija. Kad računar dođe do onog mesta gde treba da bude iscrtan sprajt, on „zaboravi“ na ekran-sku memoriju i iscrtava sprajt. Ako želimo da se on ponoshaš kao pravi sprajtovi, moraćemo da zapamtimo šta je bilo na mestu sprajta i da to kasnije vratimo na ekran.

Krenimo od slučaja kada nam nije važna pozadina. Najprije vidj ovakvog crtanja definisanih likova je iscrtavanje slova na ekranu. U ROM memoriji se nalaze definisani oblici svih znakova koje računar može da prikaže i po potrebi se

njihov oblik spušta u ekransku memoriju. Na raspolaženju su nam i takozvani UDG karakteri kojih ima 21 i korisnik ih može po volji predefinisati. To je niz od 8 bajta koji se ispisuju kao i običan znak u matrići 8x8 tačaka. Kako je predefinisanje svih normalnih i nemoralnih znakova kod „spektruma“ već došlo opisano, nećemo se zadružavati na tome, već ćemo opisati način na koji će se kreirati bit-image grafike i pokretanje bit-image grafike u „beta dejstvujućim“.

Uvedeni su novi kontrolni kodovi kojima je moguće definisati razne oblike likova. CHR\$ 0 nam kazuje da sledi 8 bajtova u kome je smešten oblik jednog karaktera, a kontolinom kôdovima 8 i 10 kreće se cursor po ekranu (ovaj put je ispravljen „spektrum“ bag, a da nije jedan nije dodat). Tako će niz bajtova koji definisu lik od 3x2 karaktera izgledati ovako:

```
CHR$ 0 + 8 bajtova prvog znaka
+ CHR$ 0 + 8 bajtova drugog znaka
+ CHR$ 0 + 8 bajtova trećeg znaka
+ CHR$ 8 + CHR$ 8 + CHR$ 8 + CHR$ 8 + 10 + CHR$ + 8 bajtova četvrtog znaka
+ CHR$ 0 + 8 bajtova petog znaka
+ CHR$ 0 + 8 bajtova šestog znaka.
```

Svi ovi bajtovi su smešteni u string, pa se ispisivanjem tog stringa dobije lik od 3x2 karaktera. Da ne biste sami računski krerali likove, što bi bilo vrlo zamorno, moguće je lik definastivo „pokupiti“ sa ekranom naredbom get u obliku:

```
GET a$,x,y,a$
```

gde je a\$, znakovna promenljiva u koju želite da smestite lik, x i y su koordinate njegovog levog ugla, a i b velicina u karakterima. Kasnije taj lik možete prikazati na bloku mestu na ekranu naredbom PUT x,y;a\$.

Vidimo da u obe naredbe figurišu koordinate x i y koje

označavaju gornji levi ugao lika. Tu tačku, gornju levu, ćemo zvati referentna tačka lika.

One koordinate mogu biti stvarne i transformisane, pa tako možemo jednostavno pomerati lik duž svojih krivih ako umešte naredbi set i reset (definisanih procedurama u prošlom broju) upotreblimo:

```
PLOT OVER 1;x,y;a$
```

Ova naredba će upotrebljava-
umešte obe navedene proce-
ture.

Kreiranje loptice

Kako to izgleda možete videti na prostom primeru ubrzanja loptice, ako program iz ovog broja startujete sa RUN 100. Kako se ubrzanje crta kod klasične animacije? Crtac privodi liniju po kojoj će se kretati lik. Zatim tu liniju poseli na pola. Onda prvu polovinu opet podeli na pola... I tako dok mu ne dosadi. Zatim se lik pomera duž linije od tačke do tačke i snima se slika po slike.

Kako mi imamo računar, ostićemo njemu da proračunava rastojanja i tako ubrzava lopticu. Ostavljamo vama da napišete procedure koje usporavaju i ugradjuju kružno kremljanje. Nekoliko saveta iz riznice znanja klasičnih animatora. Krejanje lika koji nije ispunjen i obojen uvek izgleda brže od odgovarajućeg ispunjenog i obojenog lika (još jedna od malih tajni Elite). Predmet koji se brzo kreće po ekranu je istran. Ako nacrtate lopticu koja samo tri faze prelazi preko ekran-a da će ići na sve samo ne kaže se. U tom slučaju poželjno je upotrebiti „svung“. To je onaj razmazani „rep“ koji se vuče iza lika koji se brzo kreće i koji vizuelno povezuje dve faze kretanja, što znači da „rep“ jedne faze mora da dodiruje prethodnu fazu kretanja. U našem slučaju to veoma povećava veličinu lika koji treba definisati, pa često

treba razmisiliti o „ekstra brzom“ kretanju likova.

Klasični animatori raščlanjuju pokret na određen broj faza koje su vremenski ravnomerno raspoređene i u okviru pokreta izdvajaju karakteristične pokrete lika koje nazivaju ekstremitetu. Znači da lik ne mora da bude statičan, već da može da postoji i kretanje unutar lika.

Za razliku od pomeranja lika, koje može biti proizvoljno, kretanje unutar lika je najčešće periodično. To znači da se to kretanje sastoji od nekoliko slika koje se smenjuju. Karakteristični primeri za to su hodanje, let ptice, okretanje planete...

Tako smo definisali lik koji se sastoji iz jedne ili više slika. Pokušajmo da sami iscrtamo sliku nekog lika. Pozovimo proceduru **generate n,a\$,b\$** koja će rezervisati lik sa n slikama. Lik je veličina 2x2 karaktera. Zatim pozovimo proceduru **ed-lm a\$b** kojom ćemo iscrati lik sliku po sliku. Napominjemo da ovu proceduru možete pozvati više puta i tako popravljati slike. Kontrole su na kurzoru i tastatuру 0. Iz procedure se izlazi tastomer „e“. Ako želite da vidite rezultat pozovite proceduru **ch-lm a\$b,n** koja će izmenjivati slike na sredini ekrana. Parametri n i m nisu obavezni i govore o brzini izmena i o veličini lika. Tako smo napravili statičan lik čije se slike izmenjuju slike na sredini ekrana.

Lep primer lika u jednoj fazi koji se kreće je loptica skočića (RUN 100), gde smo dopunili program iz prethodnog broja.

Lik i unutar lika

Došli smo do najtežeg zadatka. To je povezivanje oba na kretanje: kretanja lika i kretanja unutar lika.

Ciklus hoda je jedan od najzahtajnijih zadataka animacije, pa ćemo i mi shodno tome pokrenuti jednog čovečuljka. Za ovu priliku je stvoreni lik sa 8 slika, koje predstavljaju ciklus hoda, veličine 2x2 karaktera. Trudili smo se da bude mal i neugledan iz prostog razloga što je dat u DATA listama, pa bi veći lik obeshrabrio i najradostniji. Navedenu demonstraciju videćete sa RUN 300, a veštij će pronaći načinu da lik uvećaju i na osnovu njega nacrtaju svoj ciklus hoda sa većim i lepsim čovečuljkom. Ovaj je ciklus tako da nije potrebno brisanje prethodne faze pre iscrtyavanja sledeće.

Kako ostvariti komplikovanija kretanja, sa više elemenata animacije, uz očuvanje pozadine videćemo u sledećem broju. Mnogo zabave!

Vojislav Gašić

Matematika, loto i prognoza

Izgleda da medu čitaocima „Računara“ ima mnogo onih koji su zainteresovani za kombinatoriku i igre na sreću — primili smo čak 36 mahom vrlo ozbiljnih priloga koji rešavaju problem iz „Računara 24“. Ovu rubriku, međutim, ne vredujemo samo prema broju priloga — Programerska radionica ispunjava svoju svrhu tek kada čitaoci otkucaju i iskoriste programe koje objavljujemo. Ukoliko, dakle, „zaradite“ neku sedmici na Loto, potrošite 60 dinara na pismo u kome ćete nam saopštiti tu radošnu vest!

Pošto je prostor u ovim „Računarima“ neuobičajeno ograničen, prekočićemo uvod i predi na program sa slike 1. Radi se zapravo o konkatenaciji četiri programa koji (respektivno) generišu permutacije, varijacije i kombinacije bez ponavljanja te kombinacije sa ponavljanjem. Upotreba programa je vrlo jednostavna: startujete ga, izaberete odgovarajuću stavku iz menija, unesete tražene podatke i pročitate (ili odčitajte) željene sekvence. Program nismo opterećivali mnoštvom IF-ova, tako da su rezultati u slučaju zadavanja nemogućih ili trivijalnih problema nepredviđivi.

Program sa slike 1 je pisan u standardnom bežiku i na prvi pogled deluje nestruktuirano. Program je, međutim, nastao prevođenjem odgovarajućih paskal procedura na najpopularniji kompjuterski jezik što znači da ga je relativno lako pretvoriti u algoritam odnosno program na nekom drugom programskom jeziku. Moramo, međutim, da priznamo da program sa slike 2 koji generiše permutacije sa ponavljanjem nismo uspešni da racionalno prevedemo na bežik (suviše je rezkurzivan), pa ga dajemo „u originalu“.

Slika 3 prikazuje vremena izvršavanja (generisanje bez ispisivanja) pojedinih procedura na raznim mašinama: BBC je BBC B sa 6502 dodatnim procesorom, AT je IBM PC AT kompatibilan računar (mikroprocesor 80286) koji radi na 8 MHz, a UNIX jedna razvojna mašina sa mikroprocesorom 88020 koji radi na 16 MHz. Test 1 su permutacije bez ponavljanja od 7 elemenata, test 2 varijacije bez ponavljanja pete klase od 8 elemenata, test 3 kombinacije bez ponavljanja sedme klase od 15 elemenata, a test 4 permutacije sa ponavljanjem od 12 elemenata gde se dva puta po dva ponavljaju; zbog dimenzija problema (treba generisati gotovo 120 miliona permutacija) ovaj je test izvršen samo na UNIX mašini.

Radionica na odmoru

Obzirom da nastupaju letnji meseci, naša Programerska radionica će sebi priuštiti (ne)zajedničeni odmor — znamo da bi letnji odziv bio slab pa sledi problem ostavljamo za septembar. Voleli bismo da nam u međuvremenu pišete, komentarišete objavljena rešenja i, naročito, predlažete nove probleme. Adresu zname: „Računari“ (za Programersku radionicu), Bulevar vojvode Mišića 17, Beograd.

Na svim smo računarama koristili potpuno isti bežik program (prenosili smo ga posredstvom RS 232 interfejsa) ali je, jasno, kvalitet interpretatora bitno različit (posumnjali smo, na primer, da UNIX vrši internu komplikaciju kada se otkuca RUN) tako da iz benchmark testova ne treba izvlačiti previše dealeksozne zaključke.

Pre nego što se osvrnemo na priloge koje smo dobili, odaćemo priznanje čitaocima 52 računari 27 • jun 1987.

ma „Računara“ koji su zasluzni za program sa slike 1 i 2. Procedure za generisanje varijacija sa ponavljanjem i obe verzije kombinacija su deo *Dorda Ljubice* iz Beograda, šampion rezurzije na bežiku (program za kombinacije) je *Boris Stanojević*, dok je program sa slike 2 savastao *Predrag Miletić*. Program za generisanje varijacija sa ponavljanjem koji smo objavili u „Računaru 24“ je, najzaš, deo urednika ove rubrike; sastavljen je i testiran na IBM-6 360 davne 1979. godine!

Moramo da priznamo da uposte nije bilo lako pregledati i rangirati priloge — tako smo eksplicitno tražili vremena potrebna za rešavanje test problema, mnogi su čitaoci ove podatke ignorisali (uz objašnjenje putem „imam Atari 512 pa vam vremena na njemu ništa ne znače“), sakrili na petnaestost rukom pisane dokumentacije ili čak

naveli u nerazumljivoj formi (zar vreme može da bude nerazumljivo? Kako biste pročitali broj 28:62? ili, još bolje, 2:14?). Vremena izvršavanja procedura koja smo testirali su bila bitno različita tako da je za generisanje permutacija od 7 elemenata nekim programima bilo potrebno par časova!

Vuk Simović se bavio isključivo generisanjem permutacija bez ponavljanja i to na „amstradu 464“ i došao do vrlo originalnog algoritma. Algoritam je preveden u paskal program koji je, na žalost, mnogo duži od verzije koju mi objavljujemo (vreme izvršavanja nije naglašeno).

Za permutacije je bio zainteresovan i *Dragan Jovanović*, vlasnik Spektruma. Test primer 1, primenom njegovog programa, izvršava za 36 minuta što je samo na izgled mnogo — na paskalu se ista procedura

```

Slika 1: 1
10 REM
20 REM           KOMBINATORIKA
30 REM           (C) Programerska radionica
40 REM           "Računari 27"
50 REM
60 REM           "Računari 27"
70 REM
80 REM           DIM i$@50$,izlaz$@50$,pm(0)
90 CLS
100 PRINT "1- Permutacija bez ponavljanja"
110 PRINT "2- Varijacija bez ponavljanja"
120 PRINT "3- Kombinacija bez ponavljanja"
130 PRINT "4- Kombinacija sa ponavljanjem"
140 INPUT "Vnesite broj: "
150 INPUT "Vas izbor? " ;zb
160 PRINT#1; PRINT
170 ON Lz GOTO 180,410,510,700 ELSE GOTO 90
180 PRINT "1- Permutacija bez ponavljanja"
190 GOSUB 900
200 FOR i=1 TO 12
210 i$=i+1
220 GOSUB 1970
230 FOR i=1 TO R
240 izlaz$=i$;
250 izlaz$=izlaz$+i$;
260 NEXT i
270 s=0;t=TIME
280 FOR i=1 TO 12
290 IF i>2 THEN 330
300 GOSUB 1290+GOSUB 1320
310 GOSUB 1290+GOSUB 1320
320 GOTO 330
330 nnn=1
340 GOSUB 1290
350 GOSUB 1290
360 izlaz$(nnn)=1
370 IF ponin=NN AND nnk=NN THEN 1300
380 FOR i=1 TO NN
390 IF ponin=i THEN ponin+=1 ELSE GOTO 330
390 nnn=1
400 RETURN
410 PRINT "1- Permutacija bez ponavljanja"
420 PRINT "2- Varijacija bez ponavljanja"
430 GOSUB 1990
440 GOSUB 1970
450 GOSUB 1290
460 GOSUB 1290
470 GOSUB 1290
480 FOR i=1 TO 12
490 IF izlaz$(i)=1 THEN 530
500 izlaz$(i)=1;i=1
510 IF i>2 THEN 490
520 FOR i=1 TO R
530 izlaz$(i)=izlaz$(i)+1
540 j=0
550 FOR i=1 TO j-1
560 IF izlaz$(i)=izlaz$(j) THEN 500
570 GOTO 550
580 IF i>2 THEN 470
590 FOR i=1 TO R
600 GOSUB 540
610 REM Kombinacija bez ponavljanja
620 GOSUB 1990
630 GOSUB 1970
640 GOSUB 1290
650 GOSUB 1290
660 GOSUB 1290
670 GOSUB 1290
680 FOR i=1 TO R
690 IF izlaz$(i)<>1 THEN 720
700 i=1
710 IF i>1 THEN 690 ELSE 1300
    
```

```

720 izlaz$(i)=izlaz$(i)+1
730 IF i>k THEN 670
740 FOR j=i+1 TO k
750 izlaz$(j)=izlaz$(j)+1
760 NEXT j
770 GOTO 670
780 PRINT "Kombinacija sa ponavljanjem"
790 GOSUB 900
800 GOSUB 1040
810 GOSUB 1040
820 GOSUB 1040
830 FOR i=1 TO k
840 izlaz$(i)=1
850 izlaz$(i)=izlaz$(i)+1
860 izlaz$(i)=izlaz$(i)+1
870 b=t-TIME
870 GOSUB 1250
880 i=1
890 IF izlaz$(i)<n THEN 920
900 i=i+1
910 IF i>1 THEN 890 ELSE 1380
920 FOR i=1 TO R
930 IF i>1 THEN 870
940 FOR j=i+1 TO k
950 izlaz$(j)=izlaz$(j)-1
960 izlaz$(j)=izlaz$(j)-1
970 GOTO 870
980 INPUT "Koliko elemenata? ";
990 INPUT "Koja klasa? ";
1000 INPUT "Koja klasa? ";
1010 RETURN
1020 INPUT "Veličina liste? ";
1030 INPUT "Uzeti li izlaz? " ;adg#
1040 adg#=LEFT$(adg#,1)
1050 izlaz$=NOT (adg="#n" OR adg="#N")
1060 GOSUB 1290
1070 PRINT
1080 PRINT
1090 FOR i=1 TO n
1100 IF izlaz$ THEN 1130
1110 i$=1;FOR i=1 TO n
1120 PRINT i$;" ";
1130 i$=1;FOR i=1 TO n
1140 INPUT LINE;"i";i$();
1150 IF i$<128 THEN i$=i$+CHR$(i+ASC("A")-1);
1160 i$=1;FOR i=1 TO n
1170 izlaz$(i)=i$;
1180 FOR i=1 TO k
1190 izlaz$(i)=i$;
1200 FOR i=1 TO R
1210 izlaz$(i)=i$;
1220 NEXT i
1230 s=0;t=TIME
1240 RETURN
1250 s=0;t=TIME
1260 FOR i=1 TO n
1270 IF izlaz$(i)<n THEN 1310
1270 FOR i=1 TO k
1280 PRINT #12:izlaz$(i);
1290 NEXT i
1300 RETURN
1310 FOR i=1 TO R
1320 r=izlaz$(i)-n+1
1330 FOR j=r TO k-n+1
1340 izlaz$(j)=izlaz$(i)+1
1350 NEXT i
1360 FOR i=1 TO R
1370 RETURN
1380 PRINT "Ukupno? ";b
1390 PRINT "Ukupno? ";b
1410 PRINT "Uzane redat: " ;(TIME-t)/100; " sekundi."
1420 END
    
```

```

slika 2a
program pemp (input,output)
type niz = array 1..200 of char
var a, t : niz
begin
  i,j,k,n : integer;
  odgj : Boolean;
  odgt : char;
end;

procedure stampaj;
var i : integer;
begin
  sibpol;
  if odg then
    begin
      for i:=1 to n do
        writeln(a[i]);
      writeln;
    end;
  end;

procedure perm1(i,j:integer);
var k,l,n:integer;
begin
  if i>n then
    begin
      k:=i;
      if j>i then
        begin
          for l:=i to n do
            begin
              if p1jz then begin
                kafiz:=a[l];
                p1j1:=a[i];
                a[l]:=a[i];
                a[i]:=kafiz;
              end;
            end;
          end;
        end;
      stampaj;
    end;
  begin
    write ('Kolicina elemenata ');
    readin (n);
    write ('Unesite elemente tako da oni?');
    writeln ('koji se ponavljaju bude sukljesni');
    p1jz:=true;
    for i:=1 to n do
      begin
        readin (a[i]);
        if a[i]=a[i-1] then
          begin
            p1j1:=a[i];
            p1jz:=true;
          end;
      end;
    stampaj;
  end;
begin
  write ('Unesite li ispis? ');
  readin (odgj);
  if odg<>'N' & odg>'Y' or (odg<='0')>>
  perm1();
  writeln ('Ukupno: ', b);
end.

```

slika 3:

Komputer	BBC	AT	Unit
Test 1	2' 28"	2' 52"	8' 97"
Test 2	6' 18"	5' 56"	8' 97"
Test 3	5' 54"	5' 55"	8' 97"
Test 4	-	-	8h 38'

izvrsni za 25 sekundi!

Dejan Mirković se bavio varijacijama, kombinacijama i bežikom. Algoritmi su interesantni ali relativno spori — preko 20 minuta za test primer 1, dodaće na Commodore 64.

Marko Vuković se bavio isključivo generisanjem kombinacija i sastavljanjem programa koji su, po našoj oceni, interesantni ali sporiji od onih koje objavljujemo.

Dardon Vokshi je rešio sve zadate probleme koristeći logične algoritme koji nisu brzinski šampioni — primer 1 se izvrši za sat i po (nije nam jasno na kom računaru).

Stevan Kordić je takođe rešio sve probleme ali vremena izvršavanja i specifikaciju hardvera nismo uspeli da pronađemo u opsežnoj dokumentaciji.

Dragan Šretenović je poslao programme koji su do poslednjeg trenutka konkursa objavljivanja — algoritmi su dobro objašnjeni a programi logični. Na žalost, jedna od procedura koju smo otkucali nije radila na našem računaru, a drug Šretenović nije specifcirao vremena za rešavanje test problema.

Ostalo je još da pomenumo prilog Pintera Antala iz Subotice. Drug Pinter je, ukoliko naše sećanje dobro služi, učestvovao na našem davnog prošlog konkursa sa sličnim prilogom i ozbiljno konkurisao za nagradu. Komisija je tada smatrala da su njegov programi, iako veoma interesantni, nešto sporiji nego što bi trebali da budu, što se ovde samo delimično potvrdilo.

Dobre firme dolaze iz Oregon-a

Da li je moguće izvršiti množenje dve 16-bitne reči za manje od 5 ns? Odgovor je potvrđan, ukoliko koristite bipolarni množač sa oznakom B3018 firme Bipolar Integrated Technology iz Beaverton-a (Oregon). Osim velike brzine, ovaj množač nudi i druge pogodnosti: fleksibilnost čuvanja 32-bitnog rezultata, podešavanje formata, indikacija prekoračenja nultog statusa, polaritet itd.

„Belو“ usljanje

U prethodnim brojevima „Računara“ smo već pominali firmu White Technology, kao proizvođača linearnih integriranih kola koja rade u proširenom temperaturnom opsegu (do 200° C). Sada ova firma nudi i digitalna kola, tačnije EEPROM sa oznakom 8014 (silicen sa 2816) kapaciteta 16 Kbita, ali koji radi u opsegu temperaturu od -55 do +200 °C, pri čemu je vreme pristupa još uvek 250 ns.

Dvostruka prepreka

Kada se tipičan jugoslovenski konstruktor odluči da napravi kompjuter, personalni računar, kontroler ili bilo kakav elektronički uređaj baziran na nekom modernom mikroprocesoru (i80186/188R, i80286R/386, M68000R/10/20, NS32032, HD68HC00Y, itd.) prva prepreka na koju nailazi je relativno visoka cena ovih modernih komponenti (reda 50—100 US \$). Međutim, postoji odlučke da se ipak započne projektovanje sistema (obzirom na mogućnosti CPU-a) u nadu da će cena ovim delovima stalno padati (tzv. „learning“ krija), dolazi se do druge prepreke: to je visoka cena specijalnih podnožja (pošto se skoro svih izrađuju u novim kućištima tipa PIN-GRID-ARRAY, Cepatično LEADLESS CHIP CARRIER (LCC), plastično J-LEADED CHIP CARRIER (PLCC)), reda 10—20 US \$ za podnožje. Ako je verovatno prizvodnjicom takvih vrsta podnožja (da pomene samo najcenjenije): Samtec, Textool, Robinson Nugent, Augat, Aries, Garry, Cambion, Emc, T&B, Advanced Interconnections, Berg, Aprtronics, Assmann, Fisher, Prec-DIP, Precimation, itd.) uskoro će cene podnožja biti veće od cene CPU-ja koji se u njemu nalazi, obzirom da se ne očekuje bitnije smanjenje cena ovih preciznih mehaničkih komponenti (zato što je tehnologija izrade „zrela“ i zbog upotrebe skupljih materijala, pozlaćenih kontaktaka, specijalnih termoplastičnih masa i sl.).

Nezadrživi Fairchild

Poseć, dobre FAST serije (Fairchild Advanced Schottky Technology) logičkih integriranih kola, ista firma prilično reklamira FACT familiju logičkih kola (Fairchild Advanced CMOS Technology) koja je direktni konkurent poznatog 74/54 HC/HCT

serije. FACT familija zbilja običava: interno kašnjenje logičkih kapija je reda 1 ns (kod 74HC/HCT je reda 6 ns), potrošnja jeako i kod 74HC/HCT (50 mikroW/kapiju), imunos na tzv. LATCH-UP efekat je 50% bolja, a bolja je i margin suma. Očivđeno je prednost FACT serije u i pobudnoj struci za sljedeće integrirano kolo (tzv. Fan-Out) koja iznosi ± 24 mA (dok je kod serije 74HC/HCT samo ± 4 mA). Fairchild već sada nudi oko 90 različitih funkcija u ovoj familiji, sa planom da se broj vrlo brzo udvostruči. FACT serija svoje izuzetne osobine mora da zahvali FAIRCHILD-ovom procesu izrade sa geometrijom od samo 1,2 mikrometara; ova gustina pakovanja ne samo što direktno povećava brzinu rada kola, već obećava i veliku fleksibilnost familije (ovom tehnologijom se, naime, mogu ekonomično izraditi i jednostavne logičke kapije i gusto memorije i mikroprocesori).

Sharp se otvara

Ova poznata japanska firma uglavnom proizvodi mikroprocesore za internu tvrdulu (ugradnja u Sharp-ove izvanredne džepne kompjutere), ali sada donosi na veliku tržište 8-bitnih jednočipnih CMOS mikrokontrolera čip sa oznakom SM803 i LU80081. Prvi model sadrži 4K ROMa, dok drugi služi za prototipne primene (bez ROMa). Oba modela rade pri taktu od 8 MHz, potrošnja je pri tome oko 12 mA, imaju po 144 bajta RAMa, puni duplex UART, dva programabilna tajmera, i 32 ulazno-izlazne linije (I/O), mogu se dobiti u različitim verzijama kućišta.

Jeftini tranzistori

Iako je INTEL 8086 i 80286 procesori prilagođeni klasii 16-bitnih, velika je razlika u tehnologiji izrade i broju tranzistora na čipu: dok 80286 ima oko 130.000 tranzistora, 8086 ima „samo“ oko 27.000.

Vremena se menjaju

Dok smo ne tako davnio bili zadovoljni ako nademo Winchester disk kapaciteta 20 MB (govorimo o formatu od 3,5 incâ), japanska firma Toshiba sada već proizvodi hard disk istog formata sa kapacitetom od oko 100 MB!

ZILOG priznaje

Poznata američka firma, originator popularnog Z80 mikroprocesora, počela je da proizvodi kompatibilni CPU čip HITACHI model HD64180 (oznaka Z64180). Naravno, znatno mladi Z64180 ima neke lepe osobine koje se ne mogu naći u originalnom Z80 (MMU adresira 256 K memorije), te stoga ZILOG ne smatra da će biti konkurenca postojećim rešenjima.

Ne tranzistori, nego procesori!

Zahvaljujući unakrsnoj vezi ni manje-ni više nego 65536 procesora (tzv. Conexon Machine) firme Thinking Machines, ovo „čudo“ pri uzdržanom radu ima 1000 MIPS-a, a vrlo „snaga“ je oko 7000 MIPS-a, pri čemu jedan DEC VAX služi kao Front-End procesor. Uz „bednu cenu“ od 3 miliona dollara.

Priprema:
Blažimir P. Miša, dipl. ing.
računari 27 • jun 1987. 53

Metodi intervala

„Metodima intervala“ nastavlja se serija „Računarski algoritmi“ u kojoj prof. dr Dušan Slavić daje niz algoritama sa programima za rešavanje odabralih numeričkih problema. U ovom tekstu reč je o traženju nule neelinearne funkcije metodom polovljivanja intervala, metodom pogrešnog položaja i njihovim uopštenjem, metodom izmene funkcije. To je novi primer za tvrdjenje da se i teški numerički problemi mogu preotkriti u jednostavan računarski algoritam i razumljiv program.

Dosadašnji nastavci ove serije bavili su se optimizacijom funkcije više promenljivih i rešavanjem sistema neelinearnih jednačina, a ovaj nastavak je razmatranje metode intervala za rešavanje neelinearnih jednačina. Rešavanje jednačina je veoma česti posao na računaru, pa je razumljivo da treba razviti posebne metode za rešavanje jedne jednačine. U literaturi je tom problemu posvećeno daleko više prostora nego rešavanju sistema jednačina. Najprije metod za rešavanje jednačina na računaru je metod polovljivanja intervala. Ovdje su razmatrani i drugi srodnici metodi sa zajedničkom karakteristikom da se u svakoj iteraciji sužava interval u kojem se nalazi rešenje.

Metod polovljivanja intervala

Poreklo metoda polovljivanja intervala treba tražiti u drevnoj matematici. Egipćani su polovljivanjem izvodili deljenje celih brojeva (a to je rešavanje linearnih jednačina sa celobrojnim koeficijentima).

Bolzano (1817) daje teoremu: Ako je f funkcija neprekidna u intervalu realnih brojeva (a, c) i ako je $f(a)f(c) < 0$, onda postoji bar jedno x, koje pripada intervalu (a, c), za koje je $f(x) = 0$. A.L.Cauchy (1821) daje teoremu istog sadržaja. Ta teorema pripisuje se i K.T.W.Welerstrassu. Naslov Bolzanovog rada ima 22 reči u originalu. „Čisto analitički dokaz teoreme da između svake dve vrednosti koje daju rezultat suprotog znaka leži bar jedan realni koren jednačine“. Sumnjam da bi sada neko objavio rad pod ovakvo dugačkim naslovom. Iz naslova je jasno da nije reč o metodu za rešavanje jednačina. Dokaz svoje teoreme Bolzano zasniva na metodu polovljivanja intervala. Stoga je neosnovano misljenje pojedinih autora da je Bolzano dan metodom polovljivanja intervala u taj metod treba da nosi njegovo ime: Bolzano je samo koristio drevni metod.

Metod polovljivanja intervala je tako jednostavan, da je trebalo čekati milenije da se uvidi potreba za njegovom izmenom. Ta potreba uočena je tek u primeni metoda polovljivanja intervala na računaru. Razume se, jedno je dokazati postojanje bar jedne nule neprekidne funkcije, drugo je za neprekidnu funkciju dati algoritam za našešnje nule, a treće je za funkciju prekidnu u svakoj tački utvrđiti mesto promene znaka vrednosti funkcije.

Ako je f računarska funkcija, onda se vrednosti funkcije i njenog argumenta menjaju skokovito. Rešenjem se tada smatra argument x za koji je vrednost funkcije f(x) nulla (ako postoji) ili kod koga vrednost

```

10 REM ----- Dušan Slavić, METOD IZMENE FUNKCIJE
20 DEFDBL A-H,O-Z
30 REM Izdati početne granice intervala (A, C) i maksimalan broj iteracija N.
40 REM Izdati broj iteracija M metoda bisekcije
50 A=4.0; C=8.0; N=33; M= 5; SOTO 110
60 REM Definirati funkciju F tija se nula traži (F(X)=0). X je traženi argument.
70 F=4*EXP(X)
80 REM Linija 90 je izmena funkcije. Potreban broj iteracija bez linije 90?
90 F=F+1.0/ABS(F)
100 RETURN
110 REM Urednuti funkciju u tačku A i C treba da budu različitog znaka.
120 X=A; SOTO 70; U=Fr; I=C; BOSUB 70; W=Fr; IF SGN(U)=SGN(W) THEN STOP
130 REM Prvi M iteracija metod Bisekcije, a zatim metod pogrešnog položaja.
140 FOR I=1 TO N; IF I=M THEN End-(C-A)/(W-U)+U ELSE X=(A+C)/2
150 REM Da li je nađena nula funkcije F(X)? Ako jeste - objava rezultata.
160 BOSUB 70; IF F=0 THEN SOTO 260
170 REM Da li je tačka X u intervalu (A, C)? Da li se koristi izmena funkcije?
180 IF X<=A OR X>=C THEN PRINT "Da li se koristi izmena funkcije?" SOTO 260
190 REM Novi argument i postavljanje rezultata metod pogrešnog položaja.
200 IF SGN(U)-SGN(W)=0 THEN Ax=X; U=W; ELSE Cx=X; W=F(X); U=prepisuju.
210 REM Pratiti postavljanje rezultata metod pogrešnog položaja nije svegašud.
220 PRINT USING "####.##"; PRINT USING "*****.*****";(Ax);C; X; F(X); END
230 REM Objaviti da broj iteracija nije dovoljan za postavljanje puno tačnosti.
240 PRINT "Da li se koristi izmena funkcije? Povećati zadani broj iteracija N."
250 REM Objaviti broj iteracija I, nađeni argument X i vrednost funkcije F(X).
260 PRINT "I=";I;" X=";X;" F(X)=";F END

```

funkcije menja znak. Kako je svaka tačka grafika računarske funkcije izolovana tačka, nepotrebno je postavljati uslov da je funkcija neprekidna. Taj uslov se na računaru ne može realizovati. Svaka računarska funkcija je prekida za svaku vrednost argumenta i definisana je uvek na konačnom broju argumenata.

Računarski metod polovljivanja intervala može se definisati sa tri faze:

1. priprema

$a_1 < c_1$
 $u_1 = f(a_1)$, $w_1 = f(c_1)$,
 $u_1 w_1 < 0$;

2. iteracije

$b_k = (a_k + c_k)/2$, $v_k = f(b_k)$
 ako je $u_k v_k > 0$ onda $a_{k+1} = a_k$ i $c_{k+1} = c_k$,
 ako je $u_k v_k < 0$ onda $a_{k+1} = b_k$ i $c_{k+1} = b_k$;

3. završetak

ako je $v_k = 0$ ili $b_k < a_k$ ili $b_k > c_k$ onda $x = b_k$.

U svakoj iteraciji samo jednom se izračuna-va vrednost funkcije.

Zbog odsecanja poslednje cifre mantisse kod nekih računara, formula

$$b_k = (a_k + c_k)/2$$

daje rezultat b_k koji ne pripada uvek intervalu (a_k, c_k) , što se može koristiti kao jedar.

od indikatora da je približno $x = b_k$. Tačnije rešenje dobija se primenom formule

$$b_k = a_k/2 + c_k/2$$

ili

$$b_k = 0.5a_k + 0.5c_k$$

što je otkrio S.Gorn (1960).

Trivijalno uopštenje metoda polovljivanja (bisekcije) intervala je metod n-sekcije intervala. Kod metoda n-sekcije intervala u svakoj iteraciji se interval deli na n jednakih delova ($n \geq 2$). Podinterval kod koga su vrednosti funkcije na krajevima raznog znaka uzima se kao početni interval naredne iteracije, itd. U nekim slučajevima primene metoda n-sekcije intervala nije potreban uslov $u_i w_i < 0$, pi se prva iteracija primene ovog metoda može shvatiti i kao pretraživanje intervala definisanosti funkcije sa ciljem da se utvrdi neki početni interval u kome dolazi do promene znaka vrednosti funkcije. Inače se metod n-sekcije intervala obično koristi samo u jednoj iteraciji, a onda se prelazi na metod polovljivanja intervala ili kombinaciju metoda polovljivanja intervala sa nekim drugom metodom.

U zavisnosti od opseg-a i tačnosti predstavljanja brojeva računara maksimalan potreban broj iteracija kod metoda polovljivanja intervala kreće se od nekoliko stotina do nekoliko desetina hiljada. Ako računar ima opseg brojeva $10^{-38} < \text{abs}(x) < 10^{38}$ i tačnost od 7 (ond. 17) decimalnih cifara, u najupevoljnijem slučaju zahteva se preko 150 (ond. 180) iteracija metoda polovljivanja intervala. Računar koji ima opseg brojeva $10^{-99} < \text{abs}(x) < 10^{99}$ i tačnost bar 10 zna-

Knutova štamparija

Niko ko se bavi kompjuterima ne može da ostane ravnodušan kada se pomene ime Donalda Knuta (Donald E. Knuth), žive legende i autora tri najprodavanije i najčitranije knjige (serija *The Art of Computer Programming*) u istoriji računarstva. Posle nekoliko godina tihog rada, Knut se ponovo oglasio, ovoga puta serijom od pet knjiga pod zajedničkim naslovom *Computers & Typesetting* (Računari i slaganje teksta).

Knutove tri knjige iz serije *The Art of Computer Programming* (*Fundamental Algorithms, Seminumerical Algorithms i Sorting and Searching*) se uglavnom bave tačkovanim nenumeričkom analizom — generisanjem slučajnih brojeva, sortiranjem, pretraživanjem, transformacijama aritmetičkih izraza... Preostale četiri knjige iz ove serije (trebalo je da se zovu *Combinatorial Algorithms, Syntactical Algorithms, Theory of Languages i Compilers*) svet (još) nije ugleđao — prve su tri knjige pisane u vreme kada je prezentacija algoritama na mašinskom jeziku bila sasvim normalna stvar, dok danas algoritam treba pisati na algoritm paskalu da bi ga čitav (programerski) svet razumeo. Knut, po svemu sudeći, nikada nije našao vremena da programne pisanice na jeziku (zamišljenoj) MIX mašine preradi u neki drugi oblik, pa je, nadamo se samo privremeno, napustio čitav projekat. Njegovi algoritmi i njegove matematičke analize su, međutim, i danas u glavnom neprevaziđene.

TEK da se zna

Osim što je vrsan matematičar i programer, Knut je i izvanredan pisac — začađu da će okušao u pisanju naučno-fantastičnih priča, ali da ih je objavljivao pod pseudonimom. Tako su njegovi algoritmi uvek propraćeni lucidnim komentarima, pa čak i ponekom šalom koja je strogo u funkciji teksta, premda tu vezu nije uvek lako pogoditi. Prva strana Knutove prve knjige sadrži, na primer, fuznotu koja kaže da, u sasvim slobodnom prevodu, *povremene muško šovinističke komentare u knjigama ne treba uzimati previše ozbiljno jer autor ne misli baš sve to!*

Verovalno se Knut još u toku pisanja ranijih knjiga sukobio sa problemom prenosa matematičkih formula na papir — teško je pronaći tekt procesor koji omogućava obavljanje ovakvih operacija sa dovoljnom lakocom. Zato je Knut odlučio da poseti nekoliko godina rada projektovanju dobrog (tj. najboljeg) tekt procesora. Njegova serija knjiga *Computers & Typesetting* predstavlja rezultat ovoga rada.

Knutov tekt procesor se zove TEX, pri čemu se slovo E piše kao neka vrsta indeksa: TeX (izgovara se „tek“). Obziru da BIGZ-ova štamparija još ne koristi TEX, dopustimo sebi da sva tri slova dovedemo u istu liniju.

Ukoliko TEX zamišljašte kao neku kombinaciju menija i komandi, pogrešili ste. Ama teri se, u stvari, uvek odusevljavaju programima koje crtaju ikone u boji, podržavaju

brojne panele sa poljima za unošenje podataka, omogućavaju seštanje kurzora i programu sadržaju raznili polja, proizvoda razne zvučne efekte i forme slično. Profesionalci, sa druge strane, više voli specijalizovane programske jezike — pripremimo datoteku sa nizom komandi i onda te komandi izvršimo. Suvršno je reći da je Knut profesionalac, pa nije teško pogoditi za koju se filozofiju opredelio.

Da biste koristili TEX, morate da imate neki „obični“ tekt editor pomoću kojeg ćete pripromiti tekt zajedno sa nizovima specijalnih komandi. Ovakvo pripromjenjivo ASCII datoteku prosledjujete TEX-u koji je transformiše u nizove jedinica i nula kojih poslati štampaču, proizvode stranicu poput one sa slike 1. Komande TEX-a, vidimo, podržavaju razne veličine i tipove slova, automatsko črtanje i precrtavanje, uvravnanje, višestabučno ispisivanje, mešanje teksta, formula i slika, kompleksno formiranje paragrafa i stotine sličnih stvarčica koje se, da bi stvar bila posebno lepa, veoma lako kontrolisala.

TEX je, sve u svemu, specijalizovani programski jezik koji se bavi operacijama sa tekstom. Ukoliko se jednoga dana zaljubite u njega, moći ćete da pišete i sasvim obične programe koji vrše neko izračunavanje ili crtanje — TEX je, čak i kada se radi o ovako opštim primenama, superioran mnogim drugim programskim jezicima opšte namene!

Knjiga o „Teku“

Tom A se zove *The TEXbook* i predstavlja uputstvo za upotrebu programa. Zar je program tako komplikovan da ga treba opisivati na 500 strana? Uputstvo bi, za nuždu, moglo da bude mnogo kraće, ali Knut ne propušta priliku da omoguci svojim čitaocima da upoznaju i teoriju: knjiga opisuje strukturu kompjajera (TEX nije ništa drugo nego specijalizovani kompjajler) i upušta se u procenu njegovih performansi, što itekako zalaži u nauku. Komplikovane sekcije knjige su obeležene specijalnim znakovima za „opštu opasnost“ (pogledajte sliku 2) i složene drugim tipom slova, što omogućava čitaocu da ih, u toku prvečitanja, jednostavno ignorise. Pa ipak, retko će ko zauvek preskakati ove stranice: Knut je izvanredan pisac koji ume da učini čak i najkomplikovanje stvari jednostavnima.

Alan Hoenig, profesor Njujorškog univerziteta koji je prikazao Knutove knjige u „Baltu“, uporeduje čitaoca sa žabom koju kujuvaju (?) — životinja uživa u vodi koja se veoma polako greje, a kada jednom voda

postane pretopla, ne može da iskoči iz nje jer su joj udovi paralizani!

Gotovo polovinu knjige čine dodaci koji obuhvataju i najbolji indeks koga je stručna literatura ikada videla: помињу se svih mogući pojmovi i njihovi sinonimi, pri čemu su različitim tipovima slova označene stranice na kojima se pojma definisu, stranice na kojima se koristi u primera i stranice na kojima se pojma samo помињe. Suvršno je reći da je za formiranje indeksa, kao i za obradu kompletne teksta (izuzetak su korice), korišćen sam TEX.

Hakeri će biti posebno oduševljeni dodatkom D koji se zove „Prijavi trikovi“ (*Dirty Tricks*) i koji prikazuje razne čudesa koja TEX može da obavi. Dat je, na primer, program koji će formatirati tekt u više stabuka prikazujući svaku fazu rada — Knut kaže da je ovaj program koristio u raznim predavanjima da demonstrira funkcionišanje teksta procesora uopšte.

Čarolije „Metafonta“

Tom C predstavlja uputstvo za upotrebu pratećeg programa koji se zove METAFONT i omogućava generisanje znakova i definisanje različitih abzuha. Amateri će opet zamisliti definisanje znakova na pogrešan način: ekran sa matricom po kojoj pokrećemo kurzor i crtamo slovo. METAFONT, istina, omogućava i neku vrstu ovakvog rada, ali je osnovni način njegovog delovanja obrada ASCII datotekе sa definicijama karaktera koja je pripromjena uz pomoć nekog standardnog editora teksta. Šta se na ovaj način dobija, a šta gubi? Interaktivne operacije su nezgodno utoliko što nehotičnom greškom možemo da upropastimo časove i časove rada. Osim toga, upotreba programskog jezika omogućava jednostavnu modifikaciju već postojećih oblika slova — ako radimo interaktivno, italic slova moramo posebno da crtamo, dok primenom programa možemo da transformišemo obična slova u kurziv. Mana kompjajlera je što primorava korisnika da nauči jedan novi programski jezik, ali — Knut se i onako ne obraća potpunim amaterima!

Slika 2 prikazuje neke od čarolija METAFONT-a: korisniku je ponekad teško da zada početne tačke linije koje definisu neko slovo, pa zadaje njihove preseke. METAFONT dakle, umre da rešava sisteme linearnih jednačina, a može čak da „napadne“ i neelinearne funkcije. Jedan od dodataka sadrži METAFONT program koji simulira „Evoluciju“, čuvenu igru Džona Konveja (*John Conway*), o kojoj je „Galaksija“ pisala u septembru 1981.

Donald E. Knuth:
Computers & Typesetting,
Addison Wesley 1986:

Volume A:
The TEXbook.

Volume B:
TEX: the Program.

Volume C:
The METAFONTbook.

Volume D:
METAFONT: the Program.

Volume E:
Computer Modern Typefaces.

ISBN 0-201-13447-0,
483 strane, \$29.95

ISBN 0-201-13437-3,
594 strane, \$34.95

ISBN 0-201-13445-4,
361 strana, \$29.95

ISBN 0-201-13438-1,
560 strane, \$34.95

ISBN 0-201-13446-2,
588 strana, \$34.95

Uz šoljicu kafe

Proučavanjem treće knjige učite da koristite METAFONT, ali su primjeri u ovoj knjizi uglasnjom jednostavni. Peta knjiga, sa druge strane, nudi daleko kompleksnije prime-re: u njoj Knut daje programe kojima je generisao desetinu alfabetova koji obuhvataju sve i svašta, od standardne latinice do specijalnih znakova koji se dobijaju analizom Fibonacijevih brojeva. Samo se po sebi razume da modifikacijama nekih od ovih setova znakova možemo da kreiramo YU latinična slova, čirilicom ili bilo koji drugi alfabet koji nam je neophodan za posao kojim se bavimo. Osim definicije, svako slovo karakteriše šezdesetak parametara koji mogu da se utiskuju ili isključuju: tako se promeni jednoj jedinog parametru generira čitavu novu abzuktur!

Definicija znakova nisu, jasno, popuni-le čitavu knjigu — ostatak predstavlja tekstu koji se nalazi na granici između beletristike i stručne literature (zato Knut ovu knjigu naziva *coffee-table book of the serif*). Ovaj tekstu obuhvata priču o tome kako je koji set znakova nastao, koji su problemi rešavani i od čega se sve odustalo. Veruje-mo da ovi redovi imaju ogroman značaj za sve one koji žele da saznanju kako velika dela zapravo nastaju.

Programerska vežbanka

Druge i četvrta knjiga obuhvataju listing TEX-a odnosno METAFONT-a. Oba su progra-ma pisana na paskulu koga Knut smatra „najomiljenijim drugim programskim jezikom“ — teško je naći dva programera koji će se složiti oko toga koji je programski

jezik *najbolji*, ali mnogi smatraju da je paskali *drugi najbolji* jezik!

Listinzi su strogo struktuirani i izuzetno opsežno dokumentovani — Knut je za formatiranje listinga i ubacivanje dokumentacije koristio svoj čuveni program WEB, koji je takođe dostupan javnosti.

Cini nam se da je značaj ove dvije knjige ogroman: studenti književnosti obavezno čitaju romane i pripovetke poznatih pisaca da bi upoznali njihov stil, slikari — početnici — veoma pažljivo studiraju platna velikih majstora, naučnici su redovno upoznaju sa radom njihovih kolega, dok su programeri prepušteni samima sebi: softverske firme čak izričito zabranjuju disasembliranje i analizu njihovih programal. Čak i ako ovake zabrane ostavimo po strani (ko se još na njih obazire?), vrlo je teško shvatiti disasemblirovani listing programsa bez ikavih komentara. Knutove knjige, s druge strane, omogućavaju svakome da studira stil jednog od najvećih Majstora Programiranja današnjice i da, citajući komentare, shvati zašto je nešto uradeno onako kako je uradeno i kakve bi prednosti, odnosno nedostatke imalo neko drugo moguće rešenje. Svaka strana listinga je dopunjena čak i mini-indeksom koji nas upućuje na ostale procedure koje dati modul poziva.

Verovatno očekujete da program čiji izvorni kod ima par megabajta nije lako debagovati. Knutovi programi, međutim, u potpunosti ilustruju prednosti struktuiranog programiranja: program je imao vrlo malo bagova, pri čemu je poslednja greška pronađena još novembar 1985 (knjige su se pojavile početkom 1987). Slediće svoju

uobičajenu praksu, Knut obećava 20.48 dolara prvom čitaocu koji otkrije neki bug: nagrada za sledeći bug je 40.96 dolara i tako dalje. Predviđene su, jasno, i nagrade za svakoga ko pronađe čak i najstiničnu štamparsku grešku u tekstu. Novčane sume su, naravno simbolične, ali se Knut u svakom sledećem izdanju obavezno zahvaljuje ljudima koji su mu pomogli da unapredi tekst što nije mala stvar — zamislite da vam se ime pojavlja u jednoj od knjiga koje će se verovatno ubrzano naći vrlo visoko na spisku citiranih publikacija!

Javni program

Samo se po sebi razume da nema nikak-vog smisla štititi program čiji je listing publikovan. Take su TEX i METAFONT postali pristupačni javnosti ili, kako se to u Americi kaže, pretvoreni u *public domain software*. Ukoliko, dakle, otkucate ili nabavite TEX, možete slobodno da ga modifikuјete, umnožavate i dajete drugima, pri čemu ste dužni jedino da čuvate autorova morala-prava (ne smete, dakle, da kažete da ste vi napravili ovaj programski paket; no, i kad biste rekli, niko vam ne bi verovao).

Verovatno ćete se zapitati zašto se Knut odrekao velikog novca koji bi zaradio prodajući program. Donald Knut je, pre svega naučnik čija se životna filozofija razlikuje od idealja mladih hakera koji smatraju da prvi ozbiljan program treba da prodaju bar za milion dolara — Knuta mnogo više interesuju reputacija i naučni ugled. Visoka reputacija i naučni ugled, istini za volju, u Americi mogu da donesu i dosta novca — ekskluzivna predavanja na raznim univerzitetima se izuzetno dobro plaćaju, a ne smiju se zanemariti ni prihodi sa raznih savetničkih mesta (Knut je, uz ostalo, najpoznatiji — i, samim tim, najbolje plaćen — profesor Stanfordskog Univerziteta, stalni savetnik firme Boroughs i povremeni konzultant u vezi projekta „Rat zvezda“). I pored svega toga, verujemo da je obrazovanje mladih programera glavni razlog koji je namerio Knut da učini ST i METAFONT opšte pristupačima — mnogi su mladi programeri, uostalom, upravo njegovi studenti!

Kupovina knjige sa listingom neće, ne žalost, preneti program u vaš kompjuter — prilično je suludo sesti ispred tastature i otkucati jedan megabajt listinga! Zato ne bi bilo loše nabaviti neku već funkcionalnu verziju TEX-a. A takvih verzija za razne računare ima — najprije su se pojavili programi za miniračunare kao što su VAX (RUNOFF ustupio mesto boljem i IBM 6150, zatim verzija za PC klonove (smatra se da je upotreba neracionalna bez hard disk-a i bar 512 K memorije) i, najzad, programi za „atar ST“, „mekintos“, „amiga“, „spektrum“, očito, neču uskoro upoznati TEIX! Ovi su programi, zajedno sa definicijama znakova, najčešće prodaju po nominalnoj ceni koja obuhvata cenu medija, kopiranja i poštarine. Članovi raznih kompjuterskih mreža će pre svega programi putem podataka u svoj kompjuter i da ih dalje umnožavaju; možda će tako neki primerak stići i do Jugoslavije!

Dejan Ristanović

Ne naginji se kroz prozor

U prošlom broju na ovim stranicama detaljnije smo predstavili program GEM Firme Digital Research. Konkurenčija dolazi iz Microsofta pod imenom „MS Windows“. (ovoga puta se radi o proširenju DOS-a). Uz pomoć programskog paketa „MS Windows“ moguće je raditi sa više programa istovremeno i prebacivati se iz jednog u drugi sa samo nekoliko pritiska na tipke ili kikom na „mišiji“ tastir. Pri tome ne moramo prethodno okončati program. Omogućeno je i lako prenošenje podataka iz jednog programa u drugi. Programi se odvijaju u prozorima koji se ne mogu preklapati, ali ih može biti više od četiri. Tu su još i propadajući meniji, ikone i prozori za dijalog sa korisnikom — oprobani kozmetički rezultati najnovije programske produkcije.

Da biste iskoristili sve prednosti koji pruža MSW potreban vam je IBM PC/XT/AT ili kompatibilni računari sa bar dva dvostrana disketsna pogona (tvrdi disk se preporučuje), najmanje 256 KB RAM-a (za istovremeni rad sa više aplikacija preporučuje se 512 K), DOS-om 2.0 ili kasnijim i grafickim karticom.

Program dolazi na četiri diskete — „Setup disk“, „Build disk“, „Desktop Application disk“ i „Utilities disk“. Uz originalnu verziju dolazi i nešto štampanog materijala — „MSW User's Guide“, „MSW Desktop Applications User's Guide“ i „MSW Quick Reference Card“.

Početi od početka

Za instalaciju se koristi poseban Setup program na istoimenom disku. Tim programom se MSW instalira i na tvrdi disk.

U toku instalacije potrebno je odrediti hardversku konfiguraciju sistema — grafičku kartu, pomoćnički uređaj, printer i ploter, kao i njihove veze.

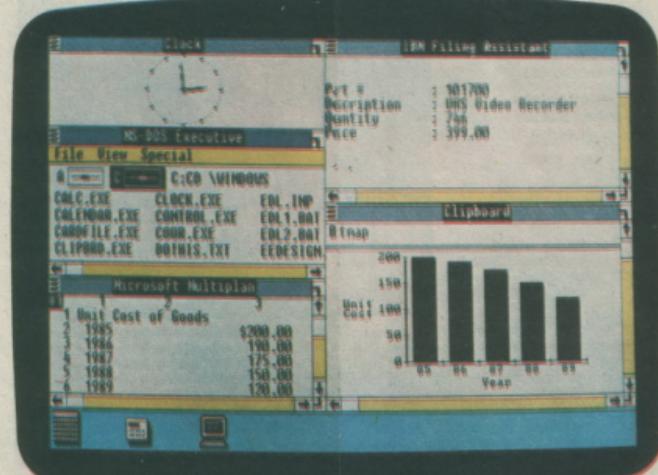
Ukoliko imate CGA (većina korisnika ima), moraćete se pomiriti sa crno-bijelom slikom zbog visoke rezolucije. U bojama će uzivati samo vlasnici EGA, VGA ili kompatibilne kartice. Naročno, osim spomenutih, podržan je i čitav niz kartice po drugim standardima.

Kao pomoćnički uređaji mogu poslužiti tastature i razne sorte miševa i grafičkih tabli. Podržani su, naravno, Microsoft Serial Mouse i Microsoft Bus Mouse. Za „bus“ miljenju, koji se sručuje kao kartica, potrebno je, u slučaju da program ne reaguje na njegovo pokretanje, promijeniti džemper („jumper“) na kartici i postaviti ga na IRQ2 za XT ili IRQ3 za AT standard.

Podržan je čitav niz plotera i printeru među kojima i laserski.

Nakon izvršene instalacije MSW je spreman za rad. Ukoliko pokrenemo program (a to jedva čekamo, za ne?), nakon efektnog Microsoft logo-a, pojavlje se nešto kao GEM Desktop, samo što se taj nivo oviđe u MSW DOS Executive što se može pročitati u liniji sa naslovom (Title Bar). Radni disk je automatski otvoren i sadržaj je ispisani na radnoj površini, a ne u posebnom prozoru. Radni disk mijenjam programom na Ctrl i odgovarajuće slike. Ukoliko čitač sadržaj ne može da se prikaže na radnoj površini, biće prikazane klizne površine (scroll bars).

Raspodjeljeni meniji su prikazani u meni liniji (Menu bar). Meniji se pozivaju pritiskom na Alt tipku i odgovarajuće početno slovo. Kada je odabran neki meni, lijevo i desno kurzorske strelice omogućuju promjenu aktivnog menija. Komande iz menija mogu se birati navođenjem imena ili korištenjem kurzorskih strelica za gore i dole za označavanje željene komande. Komande koje u tom trenutku nisu raspodijeljene ispisane su svjetljom bojom. Ukoliko postoje dvije ili više komandi sa istim prvim slovom, potrebno je početno slovo pritisnuti u kombinaciji sa Alt tipkom dva ili više puta, dok se željena komanda ne počake inverzno. Izbor komande potvrđujemo pritiskom na Return (Enter) tipku.

Ukoliko koristimo kurzorske strelice za izbor komande i pri tome držimo pritisнутu Alt tipku, izabrana komanda će se izvršiti odmah, nakon što otpustimo Alt tipku.

Otvaranje menija i izbor komandi malo su različiti ako se koristi miš. Kod miša, obzište sa koliko je tastera saobraćen, uvijek se koristi samo krajnji lijevi tast.

Za otvaranje menija potrebno je pokazivačem od naziva menija i pritisnuti tastir. Meni se otvara i ostaje otvoren sve dok držimo pritisnuti tastir. Pomjeranjem pokazivača možemo otvoriti susjedne menije ili izabrati komandu iz menija. Izabrana komanda izvršava se automatski nakon otpuštanja tastera.

Sliku tvoju ljubim

Ispod radne površine nalazi se oblast za sličice (Icon area). Lijevo i desno od linije sa naslovom nalaze se dva kvadratična. Lijevi predstavlja sistemski meni (System Menu box), i isti je za sve MSW aplikacije. Poziva se pritiskom na razmaknicu u kombinaciji sa Alt tipkom. Vlasnici miša koriste standardnu tehniku za otvaranje menija. Desni (Size box) će vlasnicima miša omogućiti promjenu veličine prozora.

Odmah se vidi da grafički izgled MSW-a nije onako dođeren kao GEM.

Sadržaj diska nije prikazan u vidu sličica, već samo kao tekst. Na raspodjeljanju je nekoliko formata za ispis koji se biraju iz View menija.

Po radnjoj površini, tj. po sadržaju diska, možemo se kretati kurzorskim strelicama. Trenutno izabrana datoteka je prikazana inverzno. Moguće je izabrati i više datoteka istovremeno. Ako koristimo tastaturu postupak je slijedeći.

Izaberemo prvu od datoteli, istovremeno ili otstupatim, sve uz pomoć komandi iz File menija. U tom meniju su i ostale komande za manipulaciju sa datotekama.

Kopiranje i brijanje datoteka nije više onako jednostavno i ilustrativno kao u GEM-u, ali i dalje ima prednosti u odnosu na čist DOS način. Ako na primjer, želimo da kopiramo nekoliko datoteka sa radnog diska (npr. C:) na neki drugi disk (npr. A:), postupak je slijedeći:

— pomoću kurzorskih strelica i Shift tipke izaberemo sve datoteke koje želimo da kopiramo

Gotovo je, gotovo!

Rubrike Gotovo je, gotovo! i Sveže učitano (nove igre) nastaju u saradnji sa emisijom Radio-Beograda ČIP i SEDAM JARICA, koja je na programu subotom u 14.02 (i program)

TARZAN

Snaga i Izdržljivost, da; brzina i spretnost, da; hrabrost i lukaštvo, da; pa ipak, Tarzan je pokleknuo. Sredila su ga dva dečaka: jedan osnovac i jedan usmernjak. Osnovac, Đorđe Perović, izigrao je igru i pise:

Ovde se sve vrti oko jedne majmunske udurme. Gomila tih repatih zvekana upala je u riznicu jednog poglavice, napravila rūm, i odnela sa sobom ravno sedam plemenskih relikvija, koje je potom razbacala gde god je stigla.

Poglavlje se strašno najutjio i, u blaženom neznanju, krišicu pripisao Tarzalu (tj. vama); stoga je naložio svojim ljudima da otmu vašu životnu družbenicu Đeđen i sakriju je što bolje mogu.

Vaš je zadatak da pronađete ukradeno i vratite Đeđen.

Na raspolaganju imate tri života, a uz to i jedno vremensko ograničenje: sve što vam je stavljen u zadatak morate obaviti za tri dana i tri noći.

Lavirint po kome se krećete, i koji je prepušten stranputica i čorsokaka, sastoji se od 220 skrinova. Lutate po džungli, prolazite kroz selo, pretražujete nimalo prijazne pećine, a Đeđen, zatočena u hramu, čeka li čeka.

Vas, međutim, ugrožavaju lavovi, morate se tući sa poglavičnim ljudima, mestimično

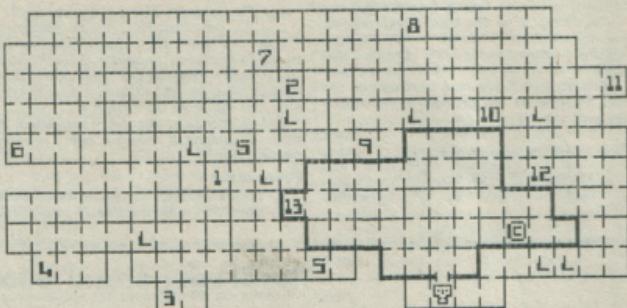
vam preti živi pesak, a pauci u pećinama i baklje u hramu vrlo brzo vam oduzimaju energiju.

Tražeći onih sedam relikvija, morate pokupiti i dosta drugih predmeta, neophod-

nih za savladavanje prepreka. Ljiljan vam je jedina mogućnost da se prebacite preko nekih nepremostivih prostora, baklja će vam osvetliti pečinu da se ne biste izgubili u mruku, i tako redom. Svi ovi predmeti nalaze se u nekim učišćivim kutijama. Dodeđe do njih, pritisnete FIRE, povučite džezistik navise — i gotov posao.

Tu postoji i jedna klopka. U jednoj kutiji nalazi se zmija (na mapi je to broj 12). Nju ne dirajte.

Kad dodeđe do hrama u kome je Đeđen, može vas namučiti ulaz (predstavljen kao

LEGENDA:
 1-13 traženi predmeti
 L Ljiljan / S Start
 D Djedjen (cijeli)
 T Lobanja
 — zidine zamka

TARZAN - MAPA
 MAPU IZRADIO:
 Ivan Albreht

ROGUE TROOPER

Firma Piranha, posle odlučnog programa Trap Door, izbacila je na tržište i igru Rogue Trooper. U njoj su mnoge stvari pozajmijene iz TRAP-a, uključujući i dobro grafiku, oblik pomagala koje predstavljaju vaše šesto čulo i još ponešto.

Krenimo redom:

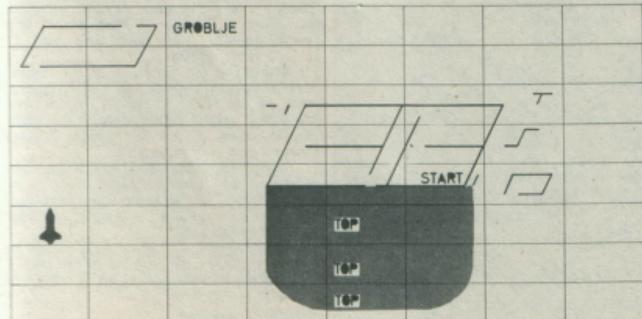
1. Zamisao: treba sakupiti 8 video traka na ratnom bojištu, odneti ih do Space Shuttle-a i preživeti. Posle toga... the end.

2. Izvođenje: igra je trodimenzionalna. Vač se čovečuljak kreće mekano (ima 4 stepne kretanja), a lokacije su nacrtane sa mnogo detalja. Čak se i kroz rupe vidi deo sveta iza njih. Ekran je podjeljen na tri

delu. U gornjem, sa leve strane vidite ekran svog kompjutera. Na njemu se nalazi mapa (samo 5x5), ime lokacije, skor, kolичina municije, broj medicinskih paketa, (za njih ne brinite, Bagman ih sam upotrebljava kada energija padne ispod 30%), broj traka, i naravno, energija. Inače, imate samo 1 život. Držite se svetlijih lokacija: (zašto, videćete sami: pričekajte koliki sekund i gledajte u energiju).

U drugom prozoru vidite tri bločića. Oni vam pomažu, daju vam podatke o municiji, energiji, itd.

U trećem, najvećem prozoru se naravno odigrava igra. Protivnici Roguea su neki mutanti iz Rata zvezda i svaki njihov metak, koji vas pogodi, odnosi 5% energije. Topovi takode, a de mine (koje se nalaze samo u minskom polju), mogu da vam oduzmu ceo život. Tu su i razne pomagala, kao što su: medicinski paketi, paketi sa municijom (do-

Legenda za mapu:

Šrafljano područje: minsko polje
 Raketa: Space Shuttle

Puna lmlja: zid

Napomena: kada izadete sa leve strane mape, nači ćete se na desnoj i obrnuti, i kada izadete sa gornjih lokacija nači ćete se na donjim i obrnuti.

velika lobanja). Naime, ako ste tamo stigli noću, nemojte ni pokušavati da uđete: sačekajte zoru. Društvo će vam praviti krvodžni lav, koga ćete sve vreme morati da preskaćete.

Postoji još jedan trik, ali neću vam ga odati do kraja, da vam ne bi bilo previše lako. Pažljivo posmatrajte kretanje poglavčinih ljudi, i verovatno ćete otkriti da tuča nikome nije donela ništa dobro.

A kad stignete do Djezin — e, onda vam želim mnogo malih Tarzandica, kako valjda ovu priči i dolikuje.

Ivanova mapa

Usmerenjak, Ivan Albreht, nije mora da piše. Njegova mapa govori sama za sebe.

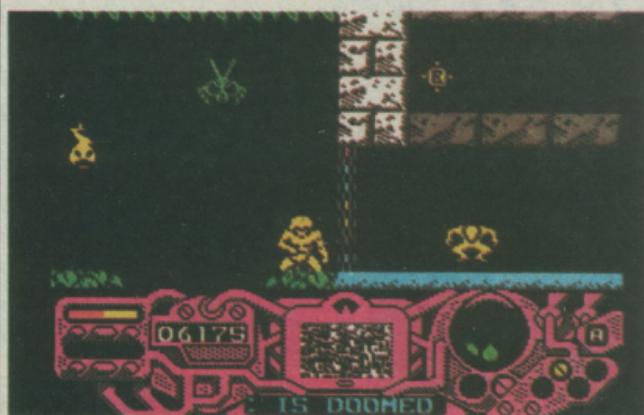
nose vam 50 metaka), i, naravno, video trake, ali i sasvim nepotrebne stvarčice: kante, čurke, pećurke, itd.

Sve u svemu, Rogue Trooper je dopadljive, ne preteška igra sa malo zakukuljenim scenarijem i dobrim izvođenjem. Ne zahteva mozganje, a i ne umara prst na okidaču. Za kraj: kako rešiti igru?

Pratite svoj put po mape, pazite da ne naletite na minsko polje, ali ga obavezno pretražite. Kada se iza natpisa „Tapez“ pojavi broj 8, nadite sebi na mapi najkraciči put do SPACE SHUTTLE-a, probijte se do njega i...

Darko Staničić

THE SACRED ARMOUR OF ANTIRIAD

Civilizacija na zemlji raspala se u sveopštstem atomskom ratu i njom su zavladali vanzemaljci. Preživele Zemljane drže u ropstvu. Ipak, otpor tina. Vi ste TAL, mladič specijalno obučen sa ovu misiju. Pronadite sveti oklop ANTIRIAD i uništite vanzemaljski atomski generator.

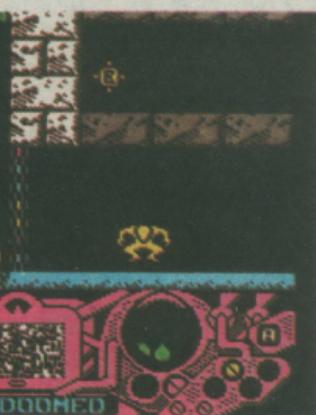
Iz početne sobe idite pet ekranu levo. Na jednoj platformi ugledaćete oklop. Uđite u njega. Kada se mehanizam pokrene izadite i skočite na platformu levo i jedan ekran gore. Uništite smetalu. Idite pet ekranu levo i kupujte antigravitacione čizme, a zatim se vratite istim putem do oklopa. Uđite u njega i idite dva ekana gore da obnovite energiju. Podite gore i idite dva ekana desno. Pокупите laser i idite tri ekana levo i dva gore. Cuvajte se zmajeval! Idite jedan ekran desno, jedan gore, izadite iz oklopa i idite jedan ekran levo. Pокупите minu i energetsku pločicu, zatim se vratite u oklop. Sidite jedan ekran dole i dve levo.

Obnovite energiju i idite dva ekana gore, tri desno, dva gore i jedan desno. Uništite brzo robota u gornjem desnom ugлу inače će se pojaviti još tri smetalu. Pокупите atomski štit i idite dva ekana levo, gdje ćete obnoviti energiju. Popnite se dva ekana gore i jedan levo. Pокупите energetsku pločicu i krenite gore. Naći ćete se u atomskom generatoru. Ne zadržavajte se tu predugo, jer vas od pogubnog dejstva radijacije štititi samo atomski štitnik čija snaga polako slabi. Idite još jedan ekran gore i nadi ćete se u srcu generatora. Stanite na donju svetličnu polioloptu i implozivna mina će se aktivirati. Ugnjetavači su poraženi. Vaša rasa je slobodna.

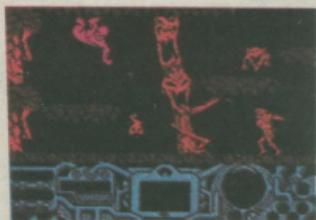
Komponente igre:

Kad aktivirate mehanizam u oklopu, nje- gove su energetske zalihe popunjene. Oklop gubi energiju istim načinom kao i Tal: dodirni sa vanzemaljcima i njihovim tvorevinama. Obnavlja je energetskim pločicama.

Kad prvi put uđete u oklop, na dnu ekранa aktivira se kontrolni pano. S leve

strane su dve energetske trake: jedna za oklop, druga za Tala. Desno je brojač poena, a ispod njega displej koji vam šalje poruku tokom igre. Desno od njega nalazi se indikator radijacije, a iznad njega indikator nivoa radijacije. Tu su i četiri indikatora za kupljene predmete.

Neprijatelji

Voda patrole. Ima najviše energije. Najteže ga je uništiti.

Patrole A i B. Manje energije; slabiji su od vode.

Neuništiva patrola. Kreće se levo-desno i izbacuje granate. Prestaće ako pogodite granatu.

Alarmski droid. Poziva patrolu. Lako ga je uništiti.

Kapljice kiseline. Neuništiva.

Lenjivci. Neuništivi.

Patuljci. Besvrsani mutanti. Lako uništivi.

Nerazorovi nišandžije. Ogromno polu-ljudsko stvorenje.

Ispaljuje plazmu iz topa.

Zmajevi. Žive iznad grada, u vulkanu.

Bijuju vatru. Izbegavajte ih!

Hidraulični slijoci. Neuništivi, nezaustavljivi.

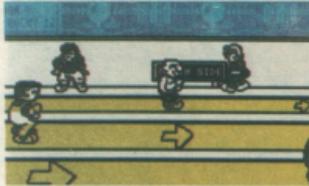
VLadan Aleksić

„SPEKTRUM“

SHOCKWAY RIDER

POKRETNI TROTOARI

Putovali s jednog na drugi kraj grada — naročito ako vas vozi Gradska saobraćajno — već je danas poprilično pustolovina. Možete zamisliti kako će tek biti u budućnosti.

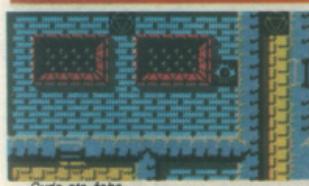
Mozda kao u ovoj igri, gde su prevozno sredstvo troteari. Jedan je brz, drugi brž a treći najbrži (ovaj deo rečenica ukraden je iz gramatičke, lekcija „Poređenje pridjeva“), i svi su puni smetala. Naišla vam zagođavaju život radni ljudi i gradani, ali nisu naivne ni razne prepreke, zbog kojih ćete morati da menjate troteare ako vam je život mlio.

Zbog nečega što su vašim sugrađanima trn u oku, pa se morate čuvati policijskim kao i sledžija, starica kao i dece, visokih intelektualaca kao i neplisnenih kulova.

Nu sreću, nista baš jačnijeće: umete da se gurate, mutivate, laktate i, nalik na nekog iz narodne poezije, gaziže konje i junake. Takvi, staviše, starice da budeste jer vam je vreme ograničeno.

Što ipak ne znači da vas ova igra ne mora zaokupiti satima.

RANARAMA

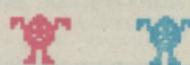

Ovde ste žaba.

I to ćete biti do kraja igre: nećete naći na princezu čiji se vas poljužav ponovo pretvoriti u čoveka. Umesto nje, imaćete poslu sa drugačijim stvorenjem iz bajke: vešćima. Nagadate da su oni veši smrtni neprijatelji. U borbi s njima pomazu van rune — koje stičete ako ste ubili vešca i u zadatku roku razbacane slogove složili u red RANARAMA. Kad i ako uspete u tome, dobijate čini, koji određuju vašu snagu u napadu i obrani. Princip je: što jači veštac, to jače čini. Naravno, što jači veštac, to ga je teže likvidirati; sa nekim, dakle, nemjete ni stupati u borbu ako nemate dovoljno razorne moći.

Po terenu kojim se krećete razbacani su kvadrati sa ucrtanim simbolima. Na njih valja stati, jer vam pomazu na razne načine: od pokazivanja mape nivoa do poklanjanja „pametnih“ bombi.

Iz nivoa, u nivu putujete liftom, kroz stotinu i kurš u ekranu i nebrojeno mnogo raznih neprijatelja. Imaćete veoma lep predvod, iako ste žaba — koju su stari Rimljani zvali ranu, nemajući pojma da će jednog dana omogućiti nastanak nove reči: RANARAMA (ili, u prevodu, ŽABORAMA).

IMPOSSABALL

NEMOGUĆA LOPTA

Isprobio sam radun. Ne znam koja je ovo po redu igra sa vodenjem lopte (ili kuglice, ili klike) preko surušnih prepreka.

Ovdje treba voditi loptu kroz dug i predug hodnik čiji su pod i plafon iskokcani (iskvadratljeni) i ih kvadrati nisu valjci koje lopta mora pritisnuti (ili pogoditi u vrh ili dno).

Pritom treba izbegavati šiljke, jer ako se lopta nabode na njih... znamo šta će se desiti. Nezgodne su i polja plazme (čuvi, „polje plazme“) i još nezgodniji „čarobni prstenovi“, koji vam čas pomazu a da odizmaju život, kako im se proteže.

Prepreke, naravno preskakate (dugme FIRE), ali ako vam se usred skoka učini da site se zbog nečeg prešli, možete loptu okretnuti za 180° još dok je u vazduhu. Možete i zurnjati unapred i unazad (primicati i odamicati sliku); ne znam koliko će vam to koristiti, ali lepo je kao vizuelni efekat. I uopšte, igra je prijatna za oko ali gadnina ruku.

AGENT ORANGE

NARANDŽASTI AGENSI

Kako je i zašto naziv jednog od najpoganjanih sredstava hemijskog rata uzet za naslov simpatične kompjuterske igre? To će, bare more, ostati tajna. Neispunjiti su putevi programerski.

Bilo kako bilo, učitali smo igru koja nosi vodi u neku mogućnu budućnost: Zemljani je mnogo, hrane je malo, Zemljani geje poljoprivredne kulture na raznim planetama. Vi ste „čistići farmeri“, letite od planete do planete, sejte ženjeće, žetu prodajete za lepe pare... i to bi bio lep i miran život, da nije vanzemaljaca koji na „vešim“ planetama hode da radi isto to.

Veš je, odigledno, da između oranž i drjanja, ili serve i žetve, uništavate neprijateljske brodove, spasavajući svoju glavu, svoju letinu i svoju zaradu. (Ovu postuplju nemojte držati u slamarici, pa čak ni u banci; radite kupujte jače brodove jer će vaši protivnici bivati sve opasniji.) Jasno vam je da ćete postati komplikovana ličnost: sejč—žetelac—letač—strateg—trgovac. Davno su prošle one vremena kad smo mogli mirno orati i pevati: „Ali volim pa volem/sa dva vola da orem...“

NUCLEAR COUNTDOWN

NUKLEARNO ODBROJAVANJE

Kad u nuklearnoj centrali stvari podu naopakim tokom, neće vam ni u snu pasti na pamet da nju kušate. Posladek robota, pa neka se on snalazi kako zna, naročito ako je vreme ograničeno.

Veš robot se probija kroz gomilu prepreka tražeći nestaleči deljevi; kad ih nađe, mora ih neutralisati. U svojoj robotskoj naivnosti, on će ih po kratkom postupku dizati u vazduh; sigurno je sigurno.

Njegova braća po elektronici — roboti-čuvari, pretpostavljamo — ne shvataju težinu situacije i ometaju ga na svakom koraku, misleći valjda da je on diverzant. Protiv njih mu donekle pomeže energetski štit. Neke od podnih pločica odizmaju mu energiju, neke je vraćaju, obezbeđujući kavku-takvu revnovežu.

Robotov tradicionalniji hod po mukama, srećom, nije predug: svega 25 prostorija. Uspeh nije zagarantovan, što samo ide u prilog zdravorazumskoj paroli: „Nuklearke? Ne, hvala.“

SPACE HARRIER

KOSMIČKI „HERIJER“

Leteći i letelica u istoj osobi: to ste vi.

Na ledima, kao ranac, nosite mali mazni motor; u rukama imate svijetli oružje; to vam je opremu pomoci koje morate oslobiti čitav jedan dana.

U tom svetu su, naravno, nekad tekli med i mleko, ali su se onda umetali čili vošćenici i zaveli strahovljudi. Leteci brižnino manje-više vratolomom, vi pučate i vrate, kao što ste dosad radići već hiljadu puta. Eskadri neprijateljskih brodova, roboti, zmajevi, droidi, džinovske muze, zelenе glavurde, metalni stubovi, ogromne stene — sve to, i još mnogo štota, isprečava se na vašem putu kroz dvadeset dva nivoa. Nekim smetljima biće dovoljan jedan metak, nekima više, a kod nekih ne pomaže nikakva pučnjava, od njih morate bitati.

Igra je tako nascrta na da su mnogi neprijatelji bitno veći od vas, kao da ste Gulliver u Brobbdingnagu. Nemojte da vas to previše brine: što veći neprijatelj, to veća meta za vaš laser. Budimo optimisti.

MASTERS OF THE UNIVERSE

GOSPODARI SVEMIRA

Ovakve naslove sastavljaju mali Dokica kad hoće da kaže nešto uzbudljivo i impresivno.

Igra, inspirisana dečjim avanturističkim stripom, savršeno odgovara naslovu. Vi ste **He-Man** (prevod: Muškarčina), i spasavate svoju rodnu planetu Eterniju od zlog Skeletora, sa svim svojim karakondžulama zajedno, bio bi za vas mačji kasaš... da se nije dočepao nekog čarobnog kamena koji daje absolutnu moć. Tu su, dakle, presiabi i vaši biderški mišići i vaša strašna mač. Pomoći vam može samo vaš prijatelj, pomalo tunjavač čarobnjak Orko.

All...

Orko je zarobljen. Morate ga naći i osloboditi. Kad to obavite (namučivši se prilično), shvatate da posao nije gotov: morate pronaći sastojke nekog vođešnog koktelja koji će mu omogućiti da vaša mač pretvori u razarač atoma. Tek tada ćete moći da uništite čarobni kamen.

I potom, verovatno, učitati neku uzbudljiviju igru.

DELTA

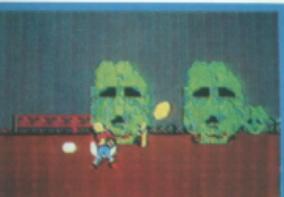

Pražnik za pucače

Letite kroz neistraženi deo galaksije (poznat kao Delta), tražite neke nestale svemirske brodove, prolazite kroz bizare predele — i pucate u sve snage, iz svih oružja.

Jer neprijatelja, naravno, ima preko svake mure. U 32 nivoa napadate vas ukupno 163 eskadre! Za svaku koju slistate sledi vam po jedan kredit. (Ako citate SF prozu, znate da je kredit međuplanetarna novčana jedinica). Kreditima kupujete razne dodatke za svog brod. Cenovnik izgleda ovako: povećanje brzine — 1 kredit; dopunska municija (za krupljnje brodove) — 2 kredita; dopunsko oružje — 3 kredita; laser — 4 kredita; zaštitna kuglica — 5 kredita; i superštit (zaštitna od svih neprijatelja) — 7 kredita. Dodatice skupljate ultičući u ikone; plave su one za koje imate para, sive su iznad vašeg budžeta i u njih nemojete uljetati. Naravno, nijedan dodatak ne traje neograničeno.

Ostalo je pučanje, što bi rekao Hamlet da je znao za kompjuterske igre.

ACROJET

AKRO-MLAZNJAK

Naslov kazuje sve. Mlaznjak je specijalizovan za akrobacije i ostale kerešete u vazduhu; vi niste, ali naučite.

Za to će vam trebati podosta vremena, jer ovo je fol realistična simulacija — što u prevođu znači da morate biti malteni pilot pre no što uopšte učitate igru. Imate malo milion pokazivalča (brzinometar, visinomer, tank kurz, horizont, mesećeve mene, vreme plime i oseke, godine rođenja znamenitih ljudi, pozivne brojeve većih gradova, itd.) — pa se izvoљite snalaziti.

Imaćete, verovatno, i izvesno osećanje udovojenosti: na ekrantu je instrument-table i prednji prozor ... a kroz taj prozor vidite avion koji kontrolirate. Vi ste, dakle, pobedili jedan od aksionača, i nalažite se na dva mesta u isto vreme.

Za svoje akrobatske bravure imate gomilu opcija. Čekaju vas velika uzbudjenja; vaša brzina i spretnost brojne na stalnoj probi.

Ako uspete da dignete avion sa piste,

KRAKOUT

ZIDOKRŠ

Čorbine đorbe đorba

Ali ne i neukusna. Prastara kompjuterska igra u kojoj možkom udarate loptu-ciglotomku, još jednom je doterana i dopunjena, i to vrlo temeljno; zabavnija je nego što je nekad bila.

Sad se pojavljuju i svemirske živiljke, ali bezopasne ubili vas ne mogu, mogu vam samo smetati. Jedino vam muče ose: njihov ujem paraližira za neko vreme, tek toliko da ne možete poturiti motku pod loptu (a ja vam lopta promakne, ode jedan od ukupno četiri života).

S druge strane, imate dobitku clakšaka. To su, pre svega, obeležene cigle: B (cigla-bomba eksplodira i uništava okoline cigle); D (dobjate još jednu motku); E (motka vam se produžuje); G (lopta vam se zapeći za motku); M (saljete projektil kroz cigle); S (štiti iza vas, ne da lopti da promakne); SD (usporevanje lopte); X (još jedan "igraci"); i X2 (dvostruki poeni). Ako protrete loptu kroz stijenice oblačići, dobijate još jednu, ali uhvatite predmet koji povremeno prošla ekranom, dobijate nepredvidljiv bonus.

Sve ostalo zavisi od vaše spretnosti, što rekli Germani Viljemom Telu.

NEMESIS

NEMEZA

Nemeza je boginja sudbine, kazne i osvete, i njen je geslo: „Ko se mnogo pravi važan, zaviču ga u crno“. Ako ste vi (ili vaš brod) Nemeza, onda su se očigledno neki vanzemaljci pravili i previše važni.

Vi ih, naime, uništavate u ogromnim kolici-nama, ma kakav oblik oni imaju. Imaćete poslu sa letetskim tanjirima, robotima, kapsulama iz kojih izležu šišmiši, i svakojakom drugom gamadi. Čak je i sama geografija neprijateljski nastrojena: nemojte se čuditi kad vidite stenu koja puca na vas ili vulkan koji bljuje čitave stubove lave.

Sreća je vaša što vam brod ne more sve vreme biti isti. Svaki put kad uništite eskadrillu letetskih tanjira (ali do poslednjeg), pojaviće se predmet (kapsula? kanister?) koji vam daje veću brzinu, (ako je žut) ili mogućnost da uništite sve neprijatelje na ekrantu (ako je plav). Sem brzine, raščinice, tim načinom, i vatrena moć.

Na kraju svakog nivoa čeka vas matični brod. Na kraju ćete — nadam se — posle mnogo mitraljeriranja i bombardovanja stići do „mogza“ usred neprijateljskog utvrđenja; pucajte dugo i uporno, ba ćete pobediti ... i onda se opet naći na početku.

*Vec 15 godina vaš
prozor u svet nauke i
tehnike*

Pretpisala sa popustom

"Galaksija" je vaš najlepši i najpozadniji informator o naući i tehnički kod naših i u svetu. Za 15 godina izlaženja na prošednjem tržaju od 55.000 stampano je ukupno blizu deset miliona primjeraka časopisa. Objavljeno je približno 12.000 članaka i oko 25.000 crno-belih i kolor ilustracija, od čega bi moglo da se načini oko 60 ilustrovanih monografskih — načveta, enciklopedije nauke i tehnike...

PRETPISLA JE NAJBOLJI, NAJSIGURNIJU I NAJEFUTURNIJU NAČIN NABAVKE NAŠEG ČASOPISA. ISKORISTITE SPECIJALNI POPUST ZA GODIŠNJU PRETPLATU I ISTOVREMENO SE ZAŠTITITE OD DALJIH POSKUPLJENJA.

PREDNOSTI PRETPLATE

- manja cena,
- garantovana cena
- sigurna nabavka
- dostava na kuću

**GALAKSIJA — NAUKA I TEHNIKA OD KAMENOG DOBA
DO KOSMIČKE ERE**

GALAKSIJA — VAŠ VODIČ KROZ SVET NAUKE

Sve informacije:
Galaksija
Bulevar vojvode Mišića 17
11000 Beograd

Telefoni:
redakcija: 650-161
prodaja: 650-528
propaganda: 657-793